

Chundikuli Girls' College

MAGAZINE

VOLUME XXXIV

University of Jaffna

373
CHU

250035(AR; Main)

July

1970

373
CHU

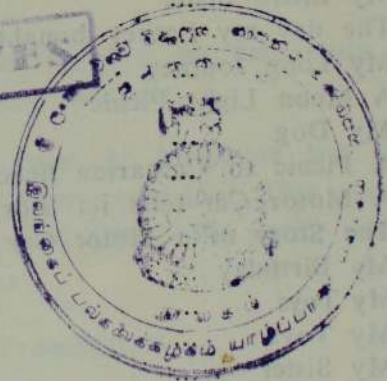
373
CHU AR

2007

CONTENTS

	Page
1. Editorial	1
2. Principal's Report	2
3. Prize Day Speech—Dr. C. C. De Silva	9
4. Chundikuli Old Girls' Association	15
5. Games report for the year 1969	16
6. Page House	17
7. Good Child House	18
8. Hophen Gartner House	19
9. Carter House	20
10. G. C. E. (A. L.) Union	21
11. G. C. E. (O. L.) Union	21
12. Boarders' Union	22
13. Students' Christian Fellowship	23
14. Guide Report	23
15. Little Friends' Report	24
16. Press Reviews of Lava Kusa	24
17. In Memoriam—Kumuthnini Sathasivam	31
18. ஒரு சமுதாயத்தின் மேன்மையும் தாழ்வும் பெரும்பாலும் அச்சமுதாயத்தின் பெண்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றன	32
19. இலங்கையில் என்னைக் கவர்ந்த ஓரிடத்தின் இயற்கைக் காட்சிகள்	34
20. பாரதி கண்ட பெண்	36
21. பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெற்றோரின் பங்கு	38
22. இலங்கை நெல்லுற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற அரசாங்கம் எடுத்து வரும் முயற்சிகள்	40
23. வடக்கில் ஒரு பல்கலைக் கழகம்	42
24. மகாவலி கங்கையை வடக்கு நோக்கித் திருப்புந் திட்டம்.	44
25. வாழ்க்கையின் போக்கு	46
26. ஒழுக்கமும் மாணவரும்	48
27. நான் கண்ட கனவு	50
28. எனது வீட்டுக் காவலன்	51
29. பட்டாடையின் சுயசரிதை	52
30. ஓர் ஆறு தன் கதை கூறல்	53
31. எனது இந்தியப் பிரயாணம்	54
32. நான் ஒரு கிளியானால்	55
33. மாலைக் காட்சி	56
34. நான் கண்ட ஒரு விபத்து	56
35. எனது மைனா	57
36. எனது வாழ்நாளில் ஒரு நாள்	57
37. சம்பாஷனை	58
38. நான் பார்த்த ஒரு நாட்டிய நாடகம்	59
39. Women in Politics	60
40. A Narrow Escape	61
41. The S. C. M. camp at the Casuarina Beach	61

ARCHIVES

250035

250035

	Page
42. Is it important that man should land on the moon? ...	63
43. Careers for Women in Ceylon ...	64
44. Student Unrest ...	65
45. The Life of Mahatma Gandhi ...	67
46. The Unemployment Problem in Ceylon ...	68
47. What I know about the Moon ...	69
48. The Palaitivu Boat Tragedy ...	70
49. If I were a Millionaire ...	71
50. Newspapers ...	72
51. A Day in 2070 ...	73
52. A Music Recital ...	73
53. My First Visit to Sri Pada ...	74
54. The House that I'll never Forget ...	75
55. An Unforgettable Incident ...	76
56. Flowers ...	76
57. My Visit to a Tea-Estate ...	77
58. A Boating Trip ...	78
59. Holidays ...	78
60. A Trip to the Moon ...	79
61. How I met an Angel ...	79
62. An Exciting Day in My Life ...	80
63. My Grandfather ...	80
64. The Hope Ship ...	81
65. My Trip to Point Pedro ...	81
66. Nuwara Eliya ...	82
67. My Friend ...	82
68. My Parrot ...	83
69. The Sun Rise ...	83
70. Ginger and Sandy ...	83
71. My Little Sister ...	84
72. The day my Father bought a New Car. ...	84
73. My Long Journey ...	84
74. A Moon Light Picnic ...	85
75. My Dog ...	85
76. A Picnic to Casuarina Beach ...	85
77. A Motor Car tells its Story ...	86
78. The Story of a Motor Car ...	86
79. My Birthday ...	86
80. My Toys ...	87
81. My Toys ...	87
82. My Sister ...	87
83. News of our Old Girls ...	88
84. Prize List, 1968 ...	90
85. Prize List, 1969 ...	95

373

EDITORIAL

Have we progressed ?

Man's landing on the Moon – "one small step, a giant leap for mankind," – the successful heart transplants, television and supersonic transport speak for the advancement of science and technology. These events, undoubtedly measures of progress, have left their impact on man all over the world. On the other hand crime, wars, sex crimes, hatred, bitterness and unrest have reached unprecedented heights in the modern world. These are signposts of regress.

We in Ceylon should judge in the light of these facts the progress we have made. 1969 saw the fulfilment of a hundred years of state education. The Youth of Ceylon needs guidance in the knowledge that education "makes the gentleman and that a gentleman has a cultivated intellect, a delicate taste, a candid, equitable, dispassionate mind, a noble and courteous bearing in the conduct of life". The Schools and Universities of Ceylon should inculcate Truth, Beauty and Goodness in the minds of the young and impart that education whose ultimate aim is the "socially efficient individual".

1971 will mark the 75th anniversary of the school. Chundikuli has come a long way since its beginnings. Generations of her students have taken their places in the world as home makers and in other capacities. Their contributions to society will best assess how far we have been true to the ideals of our founders.

We were happy to welcome Dr. Miss. Thillayampalam on her return to her motherland. We are proud to have her as our Manager.

We apologise to our readers for failing to issue the Magazine last year. The delay will have whetted your eagerness to read the magazine. This number covers all that the school has achieved since the last issue. We invite you to find out for yourself what these achievements are.

We thank all the schools that sent us their magazines

University of Jaffna
250035

Library

Chundikuli Girls' College, Jaffna.

PRIZE GIVING 1970

PRINCIPAL'S REPORT

Ven. Archdeacon, Prof. & Mrs. De Silva,
Ladies and Gentlemen,
I offer you all a warm welcome.

Ven. Sir,

It gives me great pleasure to invite you to take the chair this evening. We thank you most sincerely for so readily consenting to preside at this function. Although you have been with us for over a year, this is the first occasion we have the joy of welcoming you as an official guest at one of our functions. As teacher first and then as Parish Priest you had won the hearts of everyone by your charming personality and friendliness. During the short time you have been here, you have shown genuine interest in our schools and we look to you to guide us for many years to come.

Professor & Mrs. De Silva, we count it a great honour and privilege to welcome you both to Chundikuli as our Chief Guests today. We welcome Professor De Silva as the Chairman of our Governing Body. Dr. De Silva had his Medical Education in Britain and obtained the highest degrees and diplomas for a Physician in Britain the M. D. & M. R. C. P. at quite an early age. When the University created the new Department of Paediatrics Dr. De Silva was appointed Professor. As Professor of Paediatrics he inaugurated a programme of training medical students in children's diseases and has been responsible for training most of our Paediatricians of the day in our country.

His outlook was broad for he undertook the study of the patterns of diseases, their causes and their prevention. Teaching of Paediatrics in Ceylon developed on its own lines in the light of new observations Dr. De Silva made. His original observation has added new knowledge to Paediatrics all over the world for he became one of the most prolific writers in leading Medical and Scientific Journals in several countries including Britain and the United States. He has recently published a book on Nutrition and he is internationally recognised as an authority on the subject. The London University in recognition of his contribution to the Medical Science elevated him to the rank of F. R. C. P. He enjoyed the unique distinction of being at one time the only London F. R. C. P. on the University staff. He has been referred to as the Father of Social Medicine and Child Health.

His interest is not confined to Medicine alone. He is a man of varied interests with a desire to serve humanity. After retiring from the University he has devoted his time to doing honorary work in the Family Planning Association of Ceylon. He has been interested in the Ceylon Association for the advancement of Science and the Association for National Intergration. Above all

his concern for the poor and the oppressed is very real and he devoted much of his time to their problems. He is one who upholds a principle when he believes in it however unpopular the idea may be. Our country needs men like him, men of courage and understanding.

We thank you Sir, for accepting our invitation. We hope that this will only be the first of many visits here and we assure you that whenever you visit Jaffna you are always welcome at Chundikuli.

Mrs. De Silva is the sister of His Grace the Metropolitan who was a popular figure at our functions when he was Bishop of Kurunegala. She has with great charm helped her husband in his varied and busy life. We welcome you with great pleasure and thank you for so kindly consenting to give away the Prizes.

To all Parents, Old Girls, Friends, and Heads of Schools we extend a very warm welcome. I would like to thank all our Prize donors for their very generous contributions to the Prize Fund.

Before proceeding with my report I must record our deep sense of grief and loss at the death of Miss Yogam Muttiah and Miss Grace Drahim. In Miss Yogam Muttiah our beloved teacher, Vice Principal and Manager, Chundikui has lost one of her noblest and best loved daughters. Her life meant so much to the school which she served so faithfully. Miss Grace Drahim had been with us for over 40 years. As school Nurse she had looked after four generations of children with loving care and devotion. To her every single member of the hostel was precious.

She has left a gap which can never be filled. We thank God for their lives. We were deeply grieved to lose one of our senior students Kumuthini Sathasivam who died under tragic circumstances last April.

I must also refer to the death of the Rev. W. R. Coomarasamy who had been our Chaplain for a short time. As Chaplain and Vicar he was loved by all who knew him.

The Report I am presenting to you covers a period of two years. The Prize Giving which should have been held last year was unavoidably postponed.

Staff:

There have been some changes on the staff. Mrs. Kamala Stephen, our Art teacher retired in order to join her husband in Colombo. She had been with us for over ten years and in addition to her classroom work she has been an asset to the school in many ways. Her beautiful paintings have contributed to the success of our plays in no small measure. We thank her most sincerely for her contribution to the life of the school.

Miss Lalitha Ariaratnam, our Music teacher, Miss Selvarathy Chelliah our Nursery teacher left us to get married. Miss Shanti Rajasingam one of our Science teachers has taken up appointment in Colombo in order to be with her parents. Mrs. Thiviam Navaratnarajah has given up teaching because she has to devote more time to her home. She however continues to help us with our Singing classes on two afternoons in the week.

We thank them for all the good work they did both in the classroom

and in the many extra curricular activities of the school and wish them all the best in their new spheres of life.

Misses K. Ponniah and N. Velupillai both Science Graduates of the Ceylon University have joined the staff and are doing good work in the G. C. E. A. L. classes.

This term, two of our Old Girls Sulogini Vethanayagam and Gnaneswary Thurairatnam have joined us to help us with Music. We are happy to have these teachers and we hope they will enjoy their work here, we have now on the staff four Trained Graduates, 12 Graduates, 3 English Trained teachers 6 Tamil Trained teachers, 2 Inter Arts. 1 Inter science, Uncertificated 2 and 3 Specialists.

We have been able to get the service of Mrs. Bertha Nash, an experienced teacher from the Wendy Whatmore School of Speech and Drama, who visits us once a week to teach Speech in classes from Grade I up to Grade eight. We find that children are quite enthusiastic and look forward to her visits and attendance on these days is particularly good. We also hope to get the services of a teacher of English, Music and Drama from England, Miss Helen Nicolson under the V. S. O. scheme sponsored by the British Council. We expect her to join us in September and to work here for a year. We are very thankful to Mr. T H. Thomas of the British Council for making this possible.

The No. on Roll is 701 and is distributed as follows: Lower school - 231, Middle school - 220, upper school - 250

In the Boarding House we have 86. Our hostel is always full. The children are looked after well and keep remarkably well on the whole.

The work in the school goes on as usual. In the upper School Science subjects continue to be the most popular ones. Our Arts classes are very small. In the Advanced level classes the distribution of Arts teachers has been in the proportion of two teachers for one student. We have given our Science students in the G. C. E. O. L. classes an Arts subject like History but recently we find that students are very reluctant to study this subject. Their mind is fixed only on satisfying the minimum examination requirements which will enable them to enter the university. Examinations loom so large nowadays that even the teacher finds she has to withdraw from her role as educator and has to concentrate on examination needs. When both teacher and pupil have success in examination as their ultimate goal the true purpose of education is lost sight of and things of lasting value recede to the background. We believe that we have to produce not only good scholars but good citizens who can be relied on to serve the needs of the country. We strive hard to give our students an all round education. But as I mentioned in a previous Prize Day Report it is impossible to get the students to stay on after school for any extra curricular activities because of Private tuition which is now quite a fashion even in the G. C. E. O. L. classes. Therefore we have had to reduce the teaching periods in order to accommodate some of the extra curricular activities within school hours. We cut down five minutes on each period and this saves 40 minutes at the end of the day for this purpose.

In Public examination our results were of the standard we have always maintained except in the case of the J. S. C. examination last December in which we did not fare too well and in the G.C.E.O.L. examination last December in which we fared better than usual.

Examination Results:

In the J. S. C. exam conducted by the N. P. T. A. we had in 1968, 53/56 passes, 17 first divisions and 60 distinctions. Two girls Manohari Subramaniam and Malini Rajaratnam had 7&6 distinctions respectively.

In 1969, 24/30 passes, 4 first divisions and 24 distinctions.

In the G. C. E. O. L. 1968 50 girls passed in five or more subjects. There were 15 distinctions.

In 1969 - 65 passed in five or more subjects and there were 14 distinctions.

University Entrance In 1968 - 2 entered for medicine
1 for Bio Science
1 for Arts
In 1969 - 7 qualified in 4 subjects
7 qualified in 3 Subjects

In Games and Athletics: we have done nothing remarkable but have maintained our standards both in the Inter House and Inter Collegiate Meets. Last year there was a little enthusiasim shown by the girls but it was only a week or so before the actual meet. If only students would take Physical education more seriously and attend practices regularly they would benefit more. There are however a few girls who are enthusiastic right through the year. We congratulate Sarojini Nadarajah for her

outstanding performance at the Inter Collegiate Meet both in 1968 & 69 by setting up new records in 100 and 150 metres. Mr. Anthony Abeysinghe the National Athletic Coach was here on two occasions to train our girls and was full of praises for some of our athletes. Our girls took part in the Badminton matches conducted by the Badminton Association and won a few Championships. Sarojini Nadarajah was runner up at the National Meet. We are fortunate to get Mr K. Kanagarajah to coach our girls. We thank both Mr. Anthony Abeysinghe and Mr. Kanagarajah for their help. I regret to find that net ball is not such a popular game with our girls nowadays.

We have had our round of school activities. Literary unions continue to function. Our Little Friends and Guides too have their meetings.

The Guides Association in Jaffna celebrates its Golden Jubilee this year. Ours is the First Jaffna Company and we also hope to have our celebrations in September. We would like to contact all the ex Guides of our Company. I would ask them to kindly send their names and present address to our Guide Captain Miss E. G. Tambiah at their earliest. We began our celebrations with an Under Canvas camp here in April and 32 of our members attended it. A few of our Guides attended an Under canvas camp at Pandaterupu and Maruthanamadam. Two of our Guides attended the International Jubilee camp at the Race Course in Colombo last year.

Inter House Competitions were held. We took part in the English Day programme organised by the Education

Department and fared well at the Circuit and Regional Level. Owing to various difficulties we did not send our teams for the all Island level competition; one of the competitors in Elocution however went up for the finals in Colombo and obtained a Merit Certificate.

House Competitions in English and Tamil Singing are a regular feature. Much enthusiasm is shown by the girls who take the entire responsibility for training their teams and we discover a lot of talent here. The judges have been impressed with the standard of their performance.

Music:

Students are presented for the Trinity College of London Examinations in pianoforte. Last year saw the inauguration of the School Band which has been very much in demand but it has not been always possible to meet outside calls. In Oriental Music our students are sent in for the Examinations conducted by the N. C. O. M. S. Oriental Dancing is a subject on the curriculum for classes from Grade 1 to 7. One of our greatest triumphs was the production last year of the Ballet 'Lava Kusa'. Unlike our other dramatic productions this one is entirely our own. It was built round the story of Ramayana and worked out in various dance styles such as Kathak, Kathakali, Bharatha Natyam, Manipuri etc. The dances were composed by Miss Shanta Ponnudurai, our Dance teacher and Music and Songs by our Music teachers Mr. & Mrs. Anandanayagam. It met with unprecedented success. We had five public performances in Jaffna and two in Colombo to appreciative audiences.

I wish to place on record our grateful thanks to Mrs. S. Gunawardena, Principal of Ladies College for placing her hostel at our disposal and for all the hospitality extended to us during our stay in Colombo. Had it not been for her kind gesture it may not have been possible for us to have staged the Ballet in Colombo, for we had a team of seventy odd girls and teachers who had to be found accomodation.

Our S. C. F group meets once a week. Eight girls attended the Junior Camp at Casuarina Beach. They had a Christmas Carol service in November and Easter Carols in March.

Our Christian students and teachers attend the services in Church on Wednesday morning and Sunday afternoon. The younger Christian Boarders attend the Parish Sunday school. From January this year we have been following the poya week and working on Sundays. It is now possible for day students and teachers to join in the Even Song on Sundays which is held at 3 p. m.

The Annual combined Carol service with St. John's is an important item on our School Calendar.

The inaugural meeting of our Science Association took place this term. The G. C. E. O. L & A. L Arts and Science students as well as the staff are members of the Association. We plan to meet once a month within school hours.

Last year saw the inauguration of the Sakthi Senai in Jaffna, when Mrs. Wijayalakshmi Pandit visited us. All the Girls' schools sent their teams to participate in it. The group in each school is pledged to work for the service of the community and the country.

Our St. John's Ambulance Brigade is active. We had 38 members in 1969 and 32 sat for the examination in First Aid and all passed. Our team won the Thinakaran Challenge Shield for First Aid and were runners up for the Lockwood Challenge shield for Home Nursing. Last year again we won the Thinakaran Challenge Shield for First Aid. We also won the cup for the best leader.

Our thanks are due to Mr. R. E. Rajanayagam for all the help he has given us.

A Tamil programme given by our little ones was tape recorded for broadcasting on two occasions.

Classes have been taken on excursions both within the Peninsula and outside. We thank all our parents and friends who gave us hospitality.

Old Girls give loyal and affectionate support to the school. We had our Annual Re-Union on June 4th. Many Old Girls turned up and the function was a success. Our Branch Association in Colombo is equally active. I wish to take this opportunity of thanking the President Mrs. J. Babapulle and the secretary Mrs. Thurairajah and the Executive committee for so readily consenting to take charge of all arrangements for the staging of our Ballet in Colombo. I also want to place on record my thanks to the Old Girls both in Jaffna and Colombo who helped us with the collections for a building to be put up in memory of Miss Yogam muthiah.

The kindness and loyalty of our devoted Old Girls give us no small measure of encouragement.

We congratulate one of our Old Girls Miss. Freda Paul on whom has been conferred the F. R. C. P.

The School will be 75 years old next year. We shall have to celebrate it in a fitting manner with your help.

If the school is to grow from strength to strength it must have good permanent buildings. We still need class rooms and better Science Laboratories. We cannot build unless we have your kind interest and co-operation. We hope you will help the school so that it can grow and expand and be a blessing to many in the years to come.

We are very fortunate that Mr. V. S. Thurairajah one of the leading architects of the day happens to be the husband of one of our loyal Old Girls who is now the secretary of the Colombo Branch of the Old Girl's Association. He has so very kindly undertaken to help us with the plan and the construction, of the new building we propose to put up. We are deeply grateful to them for offering to give us this help free of charge. We greatly appreciate this magnanimous gesture. The plan is ready and will be sent up for approval to the Governing Body which meets next month.

The following Scholarships founded by generous friends have been of great help to our girls.

1) Mary x Rajah Hensman Endowment Fund donated by the late Mr. G. R. Hensman.

2) Daisy Retnanandan Loan Scholarship Fund given by Mr. J. K. Retnanandan.

I wish to thank our Manager Dr. Miss. E. M. Thillayampalam. We are happy that she is back again to help her old school with all her wide experience. When she was appointed Principal in 1941 there was a letter from Dr. Stanley Jones which has been preserved for us in the school magazine of that year. It begins thus, "this is

just a line to tell you how grateful I am that you have been elected principal. God has been preparing you for this work. I am happy over it." This is exactly how we feel about her appointment as manager. We are grateful to her for accepting this responsibility.

I wish to take this opportunity to thank Mr. C. A. W. Edwards for all the whole hearted help and co-operation he has extended to the school as president of the Welfare Association since its inception in 1961. He is respected by Parents and friends of the school for his fair mindedness and balance. It has been a pleasure for me to work with him. He is relinquishing his office as he feels that his health does not permit him to continue his duties any longer. We are grateful to him for all that he has meant to the school. We shall miss him and in his retiring the school will have lost a most loyal and devoted friend.

We are grateful to Mudaliyar C. Muthuthamy for so readily accepting to take over the responsibility from Mr. Edwards. We couldn't have found a better person. Mudaliyar Muthuthamy has had long association with the school. From the time he brought his eldest daughter here in the early 30s he has been a loyal friend of the school. All his daughters had their education here and now we have the pleasure of educating his grand daughters. We thank him for accepting the office as President of the Welfare Association.

I also thank Mrs. M. Annadarajah, the secretary whose enthusiasm has never flagged. I am greatly indebted to her loyal support.

To all my colleagues on the staff I wish to express my deepest gratitude and warm appreciation for their willing and cordial co-operation.

I must also acknowledge here my indebtedness to brothers and husbands of staff members who have helped me in ways too numerous for me to mention here. I am deeply grateful to them.

I must place on record my thanks to the members of the Governing Body for their help and guidance. I owe my personal thanks to our former Chairman Professor J. L. C. Rodrigo for all the sympathy and understanding extended to us in dealing with our problems during one of the most critical periods the history of the school.

I wish to thank our Director of Education Mr. S. Thanikasalam for his presence here this evening and for all the kind help he has given me in matters pertaining to the school.

Finally I thank you all for the encouragement we derive from your presence here today, for the keen interest you manifest in the school. It is nine years since we became a Private and non fee—levying school and these nine long years we have with your kind support and encouragement made our particular contribution to education just like any other school in the national system. In spite of many difficulties we have done our very best to maintain our high standards in every sphere of activity. We are now I believe on the threshold of a new era which is emerging. We as teachers of this generation feel it our responsibility to do our best in ushering in a new social order which we trust will bring harmony and goodwill among the people in our country.

We thank God for His many mercies and our earnest prayer is that He Who called us to His service will make us worthy of our calling.

College Day - 1970

1

*The Staff with the
Chief Guests*

2

*The Staff on
College Day*

4

*Mrs. Silva
gives away
the Prizes*

3

*Dr. C. C. De Silva
delivers his
Address*

5

*The Principal
reads the Report*

6

*In the Paddy
fields*

8

*The Butterfly
Dance*

7

*Tym-Tik, the
Watch Maker*

College Day - 1970

2
The Staff on
College Day

1
The Staff with the
Chief Guests

3
Dr. C. G. De Saram
lectures his
address

4
Mrs. Sivas
reads the
the Prize

6
In the Field
fields

5
The Prize
reads the Report

7
The Prize
Honorary

The Prize
Prize

PRIZE DAY SPEECH - Dr. C. C. De Silva

Madam Principal, Rev. Sirs, Ladies and Gentlemen,

It is indeed an honour and a privilege to be your chief guests and thank you on behalf of my wife, and myself for this great pleasure.

A school, such as yours, is composed of 3 sets of persons—the pupils, the staff and what is often forgotten, the parents. A school that forgets its parents is only half-a-school, and a parent who forgets that her children's school is as important as her home is only half-a-parent! One cannot separate a child from her father and her mother until she reaches adulthood—from the womb to the altar—almost!

Therefore any remarks or words of wisdom or folly that I may utter this evening are as important for the parents to read, mark, learn and inwardly digest as they are for the pupil and her teacher.

There have been as many definitions of education as there are stars in the universe. Let me add my own. Education is the attempt to develop to its utmost the full mental, physical, moral and emotional potentialities of every individual from the cradle to the grave. The accumulation of knowledge is of secondary importance. In school what is much more important is to teach your young to learn how to learn, and to apply what they learn to their daily tasks both in and out of school. Education is not and should not and must not mean just cramming for examinations.

Education should enable a person to see how and where and when she

should discipline herself, and how she could enjoy the controlled natural bounties of nature, and the splendid accomplishments of man. The aim of science is to control nature, so that man may have a better and fuller life. What is a fuller life? It should mean more and more leisure for every man and woman in order to enjoy the benefits for instance of what the great minds of numerous men and women of every clime have created in the sphere of Literature, Art of every form, music, religion and philosophy, besides the time to develop a healthy body. Without good health one cannot enjoy a full life, though I know that a few rare souls have proved an exception to that rule! and private tuition is destroying every chance that the child has for educating herself.

It is understood in every country that this leisure cannot be won except by a social and economic development based on technology and this depends on the acquisition of knowledge and skills which are the products of education, and which alone provide the base for the determination of social patterns and economic growth.

We must begin by teaching our teachers, I believe the teacher and particularly, the Science teacher holds the future of this country in the hollow of his or her hand. Not only the knowledge, but attitude she produces in her pupil will decide to a great extent the progress and development of this country. I will revert to this theme at the end of this talk.

Now I believe that an excellent teacher is born not made. It's a matter of genes more than a matter of environment and practice; of aptitude, rather than of adaptation; but I also believe that anyone could make himself a useful and valuable teacher, who has the perseverance to persist in trying to acquire the know-how of teaching. If she is honest, sincere, blessed with average intelligence and has a love of her fellow being, then there is no reason why anyone with the basic knowledge of her subjects cannot in time make herself a good and creditable teacher. I became a teacher only after my 45th year, but I do believe I performed a reasonably competent job. This was done by perseverance and very hard work. However Jaffna Hospital is full of my old pupils. You will have to ask them how unsuccessful I was!

If I were asked what are the main differences between a university student in U. K. or U. S. A. and our own, I would say without hesitation, that our students lack the power of criticism. They accept too much, they reject too little. There is no spirit of healthy scepticism; one cannot be a scientist unless one is a sceptic.

Our whole structure of society was up till very recently built on authoritarianism and tradition. It is now breaking down fortunately as is seen in student unrest, free choice in marriage, more women seeking careers etc. However uncomfortable and disquieting these are for us of the old square generation, we should welcome these changes provided they are not accompanied by violence. To me they spell the Hand of God and is a measure of a mental and emotional awakening from the

Rip Van Winkle stage of our civilisation which has lasted for nearly three-quarters of a millennium! What are the causes of this lack of scepticism in our university student. First, I would say this is due to our Guru-Golaya tradition which is a part of our culture. The teacher is like one's parent or even more-like a God. How dare we question the words of wisdom that fall so liberally from his lips! Many teachers still, I am afraid, like this attitude and encourage it or rather discourage and squash the rebellious and questing student. Whatever the pressures, you teachers should not succumb to the examination complex. This is fatal to a good education.

This discouragement of scepticism is totally and absolutely wrong and is one of the reasons for the relative lack of original thought in this country. The sooner we encourage our pupils to question and to discuss every thing we say, the better. I used to teach my medical students not to believe anything anyone said, least of all what I said, unless and until they had checked this with others or from the literature. The most useful methods of teaching are becoming less and less didactic and more and more by discussion, debate or in modern parlance by dialogue, where the student participates actively in teaching. The best way to learn is to teach. Now I am completely incompetent to say how young a pupil should be before she participates in teaching her equals! But I should guess she should be between 12-15 years of age. This is the time, when her hormones are most active.

It is you teachers in schools such as this that can breed a new generation of sceptical students. There

can be no break-throughs in pure or applied research until you send us up more and more of such persons to our universities. Secondly, how many of you teachers encourage your students to read journals and books other than the text books which they are compelled to read. As an author and writer I am aware the zest for reading in Ceylon whether in Swabasha or in English is as common as wild elephants in the Jaffna Peninsula! Why is this? I cannot speak for Tamil reading students but as for the Sinhalese, every book except one that I have written has been a dead loss and the publishers in Colombo tell me that books, whether in Sinhala or English written by well-known and famous authors like Martin Wickramasinghe, R. L. Spittel and others are often a financial sacrifice! When I was a boy of about 14 years I was fortunate in having the late Mr. C. V. Pereira, a giant among teachers as my form master. He was also in charge of the school library. It was he who bred in me the love of reading and I remember his advising me to make a habit of reading daily 50-100 pages of a book that had nothing to do with my school work—such as novels, biographies etc. In those days we had no science fiction. The nearest we got to was Jules Verne, whom I lapped up with great avidity. I cannot honestly say that I followed Mr. C. V. Pereira's advice religiously and daily but that remained my ambition. One's extra curricular reading should be commenced in school and continued throughout one's life. By the time I had left school I had read most of Dickens, some of Scott and a little of Thackeray. They still remain the best books for school children; at any rate the best written originally

in English. No one can call himself educated, however, unless he has read Tolstoy, Dostoevsky, Chekov and the other famous Russians. It was Arnold Bennett who once said that the 12 best novels ever written were all written by the Russians! I don't think I agree with that, but certainly the Russian novels have created a new dimension in imaginative and realistic writing.

Why is it necessary for your girls to sit for the J. S. C.? Many of the Colombo schools have ceased sending up candidates for this. Why can't you do the same?

I understand that Sinhala which used to be taught as a subject is not done now. I can understand the reason for its discontinuance but I cannot sympathize with the continuing absence of Sinhala for your curriculum. I believe that every child in Ceylon should learn English, Sinhala and Tamil. That is the only way we will breed a Ceylonese Nation.

If I have anything to do with laying down educational policy one of the first things I would do, would be to abolish all homework. All the preparation and participation by school children should and must be done within school hours. One of the chief reasons for the lack of a love of reading is this tremendous burden of unnecessary homework. I remember once when my daughter was about 11 years old being horrified that she had been given 22 sums in Arithmetic to be done in one day! I brought this to the notice of the Principal and I think the teacher was duly admonished. However it was never repeated! When a child finishes her school work for the day, she must be free to do what she wants,

within limits, under some supervision and control by the parents and no private tuition. She must also have some mental and emotional exercise—reading, writing for fun, drawing or music, these are the things that make life worth living, not to know by heart, chemical formulae, algebraic and geometrical propositions or which king in the 12th century defeated which country or mug up some facts purely for examination and then forget them for ever.

Most medical students and many doctors and scientists of my acquaintance are semi-literate! They have one track minds. No one has a right to call himself educated unless he can read with pleasure a long novel by Tolstoy, a play by Shaw or Ibsen, appreciate to the full a picture by Rembrandt or Renoir, and go into ecstasies over a Beethoven Symphony or a Liszt rhapsody. How many of us can say honestly that we are adequate in these criteria? Will you parents and teachers please remember that technological development per se will nor bring more happiness, nor will it help people to be better intergrated personalities. It is our duty to inculcate in our children from their earliest days this search for truth, this appreciation of beauty and this love for the best things in life which neither power nor purse can buy. It becomes necessary therefore that man's intellectual and spiritual growth keep pace with his material progress, so that he is enabled to develop those values that will ensure the happiness of all mankind.

To parents I want to say a few things. First of all remember a child is educable almost from the moment of birth! Education starts at home and must

continue at home throughout life. An active intelligent mind never stops educating itself but the stimulus, the generator that starts this moving is the parents' attitude and their level of thinking and behaviour. A parent has therefore a duty to keep up her own education by reading etc. An infant is wrapped up in himself only till he is 3-6 months old. After that he realizes that there are other beings in the universe, as typified by his mother and sometimes by his father, if he is at home at reasonable hours! You know the story of the child of 3 years who pointing to his father, one day asked his mother "Mummy who is that strange man, I don't like him".

We fathers are so forgetful of the part we should play in the development and growth of our children. I am afraid we doctors are the worst culprits in this. There is nothing I have regretted more in life than the generation gap, I have set up for myself by concentrating too much on my career and my work and too little on my house and my children. I adjure all my younger colleagues and all fathers with all the strength I possess to make a habit of spending at least 1-2 hours daily with their growing children. The busier a person is the more time he has. It is all a matter of organisation and planning! Not always feasible but try for Heaven's sake, try or you will repent of it when it is too late. Secondly, how do you parents organise the leisure hours of your children? Middle class parents are over anxious of what get into their children's stomachs or rather what should not get in, but they are not at all worried about what gets into their children's minds. Do you supervise

your children's reading at home? Do you encourage them to buy science magazines? Some of these are first class-I don't know about Tamil literature, but there are good science magazines in Sinhala and of course in English.

A child picks up his general knowledge not only in school but also at home, and the parents are responsible for this development. You too must discuss, dispute and debate with your children. Encourage independent thinking Don't expect them to agree with every thing you say and do not punish, scold or ridicule them when they have the guts to disagree with you. You may often be wrong. It would be wiser to acknowledge this yourselves than let your children find it out for themselves. They will then lose some measure of their respect for you.

The Principal's report mentions the ban of private tuition. In my school days, I remember getting private tuition in mathematics, as soon as I joined a boys' school from a girls' school for one term and then when I was so bold as to offer Calculus for the Cambridge, I took private tuition in this subject, at great expense to my parents but in spite of it, I failed badly in Calculus.

It is far better for the child to participate in some of the activities I have already mentioned than this whipping and lashing of tired minds and fatigued bodies for the sake of getting a few more marks at some wretched examination. This keeping up with the Jones complex of parents must somehow be eradicated. This examination fetish is a real danger to a good education. I do not know what is the answer but it is something that UNESCO

should investigate, study and report on from a very high level. Why don't you teachers take this up with the relevant authorities, whip up public opinion about it and get UNESCO to act, if it hasn't done so already?

This brings me to a very serious and controversial problem i. e. Sex education. I believe that every child should be given some knowldge of human biology and this should be a compulsory subject in every secondary school. There is a dearth of good text books on this subject. I found that the Sinhala text books used in our schools were all about human anatomy with emphasis on bones and some organs. As far as I am aware, the sex organs were completely ignored. If sex is not taught in time in a decent and dignified manner, both by parents and qualified trained teachers, then the boy or girl picks it up in a most unsavoury and sordid fashion from his or her friends! I do not know how common this is among girls, but it is certainly almost universal among our boys! I have a suspicion that our girls are much too ignorant about the facts of life by the time they go up to the university or are twiddling their thumbs at home after leaving school waiting for the right man with the right horoscope to turn up. Some undergraduates, I was amazed to learn, believe that babies are born through the navel! I think it is criminal negligence on the part of parents and school teachers to send such innocents abroad to mixed closed communities of adolescents such as are our universities. What are you doing about this? When Jaffna gets its university, which I hope it will be very soon, the situation will be right up to your nose! You better get ready in time.

Marriage is a career as worth - while as any other, especially where women are concerned. What preparation for this career are you giving your girls in this school? I don't know; I would like to learn. In the final years there should be much more emphasis on Home Science, Biology and Infant and Child Care in our girls' schools. This is one of the chief ways that the huge load of preventable diseases in this country can be solved.

As a result of technological development social changes must necessarily take place. These are inevitable but the cost of such changes are not. Through wise education and the attitudes of pupils developed by good teachers, the price of development and of social changes need not be paid in blood and tears though certainly more sweat and toil must inevitably evolve.

Our aim should be to free our country from hunger, disease, poverty, ignorance, and servility, and this can only be achieved by technological development, but whether the price of freedom from these wants is to be paid in blood and tears, or only by sweat and toil depends to a large extent on the teachers in our schools. Another point that you teachers and parents must not forget is that no person and no country today is an island to itself. Education in schools and colleges must stimulate this sense of our interdependence one upon the other in this country - the Sinhalese and Tamil, the Capitalist and Worker, the proletariat and the Peasant, the Christian and the Buddhist, the Muslim and the Hindu. We are all one and all humanity is rapidly coming closer and

closer together, so that the cult of nationalism and communalism should be as dead as the Dodo! As Bertrand Russall has predicted if there isn't one world in 150 years from now, there will be no world at all but a heap of radioactive dust, with life - like on the moon!

In this context isn't it puerile and even foetal to talk of Sinhalese interests against Tamil, Christian against Buddhist, Hindu against Muslim? We are trying to develop a 20th century technocracy with ideas still rooted in an 18th century culture. This I believe to be the basic cause of most of our political and social evils. Unless we can become a Ceylonese nation we will continue to be a collection of tribes warring against each other with mental and emotional bows and arrows!

Let me end with a quote from a famous Indian woman, Lakshmi Menon writing on the Survival of Humanity.

"In this great task (i. e. The development of one world) our educational institutions generally have a special responsibility. It is neither too late nor too early to teach our young that there is no natural conflict of cultures. People talk of defending their cultures but what they mean is that there is a conflict of power. The exclusiveness of political sovereignty, the exclusiveness of social status, all such out-moded and meaningless pre-conceptions must yield to the new principles of co-operative effort, mutual aid and peaceful co-existence. Traditional patterns of social co-operation fall short of modern needs. Today we are compelled to think in terms of the human family - the effort of all humanity and its well being. And the issue is no longer a matter

of practical expediency but sheer necessity. We must make a choice - for survival”.

Lakshmi Menon also quotes a Sanskrit verse which should be inscribed on the wall of every school and of every class room if possible.

“This is mine and this belongs to others. This is the way of thinking of small minds. For the large - hearted, the whole world is like one family”.

Chundikuli Old Girls' Association

Secretary's Report for the period June 69 June 70.

I have pleasure in presenting the report of the activities of the Old Girls' Association, Chundikuli. The Annual O. G. A. Reunion was held on Monday, July 7th. It was an afternoon programme. The meeting began with a Praise Service followed by the Business meeting and tea. A variety entertainment by the Old Girls and Present Girls brought the evening programme to a pleasant ending.

A fairly good number of Old Girls were present. Many issues of great importance to the school were discussed. The Old Girls have decided that a building should be put up in memory of Miss. Yogam Muthiah & a sub-committee elected to start collecting funds. I am happy to report that Re 35000 has already been promised. The Old Girls who went out collecting have had very pleasant memories of their visits. Some have readily contributed Rs 1000/- and others bigger sums for a room in memory of a dear departed one. All Old Girls should

consider this a privilege that they are being given a chance to remember their Dear Teacher and school and all contributions large and small are welcome. The Principal hopes we will have sufficient money to put up the building in 1971- the 75th anniversary of our Alma mater.

It was decided that the O. G. A. should contribute an annual prize fund and a collection list was opened. This year the association supplemented the sum contributed and gave Rs 100/- to the college. Any Old Girl who would like to contribute to this fund may send in their gifts to the Hony. Treasurer. Let me in conclusion thank all members who attended the committee meetings and served on the numerous sub-committees appointed for the various purposes.

Themba Gunanayagam
Hony. Secretary O. G. A.
Chundikuli.

Games Report for the Year 1969

During the year 1969 our girls showed fair enthusiasm in the field of sports and I am proud to say that we had quite a few successes.

During the first term of 1969 we had our Inter - House Badminton Championship Matches. We were fortunate in having as coach Mr. Kanagariajah. Carter House emerged first among the juniors and Hophen Gartner house was first in the senior group.

Our junior team which consisted of Sarojini Nadarajah, Balamehala Thirugnanasothy Malini Chelliah and Padmini Somasundaram were Champions in the Inter-School Badminton tournament in the Northern Province though we were not so lucky in the national championships.

We also had our Inter - House P. T. Competition. Congratulations are due to Hophen Gartner house who were the winners.

Our Inter House sports meet was the main event in the second term. The 1969 sports meet was high lighted by the introduction of a school band. This was mainly due to the enthusiasm of our teachers. Dr. Miss. Thilliampalam took the salute. In the Inter Collegiate Athletic Championship Meet though we were second we won the Relay cup. Sarojini Nadarajah broke the 150 meters, the 100 meters and the long jump records and was the Inter group champion, while Sharmini Samuel was the junior champion.

During the third term we had our Inter - School Net ball matches. Due

to our school play and may be due to the fact that it was the third term the practices were poorly attended. Our girls didn't fare so well. We hope this year they will do better.

In the first term of 1970 we again had the Inter - House P. T. competition in which the Hophen Gartners emerged first again.

We also had our Inter House Badminton matches. In the under 14 group Good Child House was first, Carter House was first in the under 16 group and in the under 19 group Hophen Gartner House was first. In the individual Championship Match Sarojini Nadarajah was first.

The same Junior Badminton team which represented our school last year represented our school this year too. They emerged first in the Inter School Badminton tournament held in the Northern Province. They didn't fare so well in the National Championship match which was held in Colombo. We are proud to say that Sarojini is playing in the Jaffna Women's Badminton team this year.

The girls enjoy playing games and taking part in sports. Net ball and Badminton have continued to be played with enthusiasm.

In conclusion I would like to say how much the success of our girls depends on the untiring efforts of Mrs. J. Champion. My thanks to her and to the members of the staff for all the help they have rendered.

Karunaranees Jesudason
Games Captain.

Inter - House Sports Meet - 1969

1

The College Band

2

March Past

3

*Dr. Miss. E. M. Thillayampalam
unfurling the College Flag*

4

*Tug of War
Staff Vs. Students*

5

*Dr. Miss. E. M. Thillayampalam
Delivering Her Speech*

Dr. A. D. Williams
1st of Nov.

1

Deceased H. S. Sisson
Dr. Mrs. E. W. Sisson

2

Deceased H. S. Sisson
Dr. Mrs. E. W. Sisson

3

The College Band

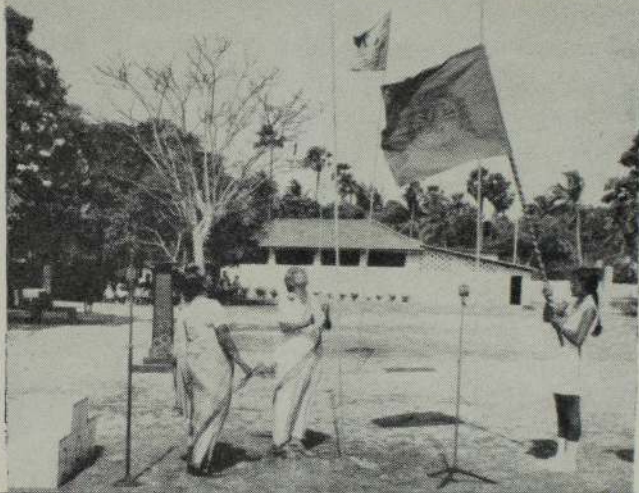
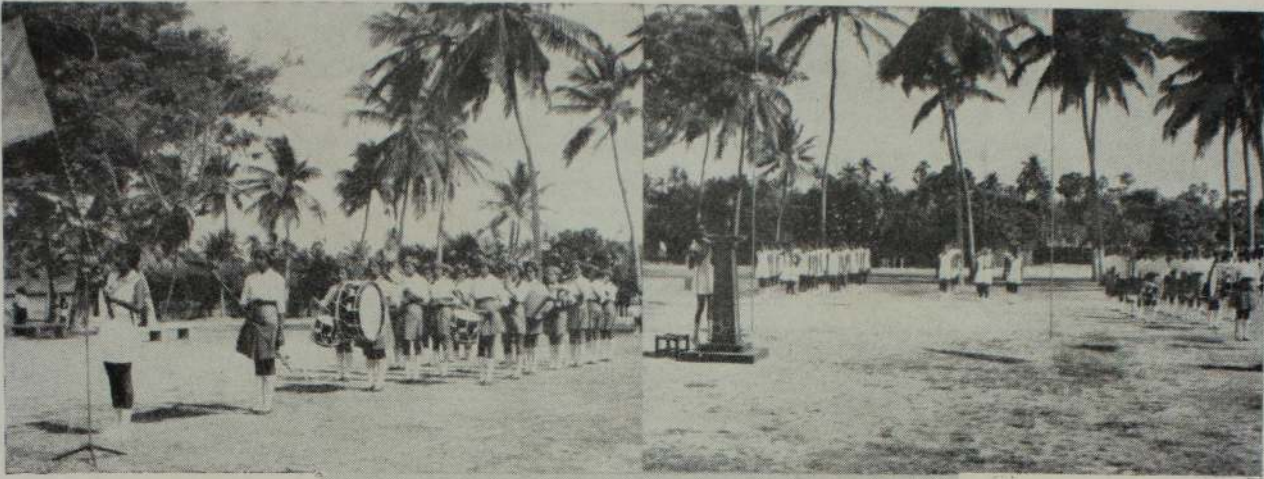
1

W. S. Sisson

2

Dr. Mrs. E. W. Sisson

PAGE HOUSE

House Mistress:- Mrs M. Jeyasingam
House Prefect :- Thayala Coomarasamy, Sivasakthy Mylvaganam
House Captain :- Kalyany Nadaraja
Games Captain :- Shyamala Ratnam

It is with great pride and pleasure that I submit the report of our house. We were in good form in all spheres of activities last year and have contributed our best most loyally and cheerfully. Before I proceed further I congratulate the members of the athletic team for becoming the champions in the annual Inter - House meet in succession.

Among our athletes Annarany won the senior championship. Our congratulations go to Kalayani and Shanthila who fared well in the athletic meet. We won the first place in the March Past in 1968 and 1969.

In the academic field Page House has had a fair amount of success. Pamathy Vaniyasingam and Gunaranijtham Velauthapillai gained admission to the faculty of medicine in 1969. They have our best wishes for brilliant academic careers.

Pamathy Vaniyasingam was selected head girl for the year 1968 and again a pagean. Thayala Coomarasamy was selected for the year 1969. Karunaranees Jesudason was the Games Captain for

the year 1969. We are proud of them on their election to these high offices. We had the highest number of prefects in the College prefect body in 1969.

Pageans hit the top in the other activities too. Thanja Coomarasamy won the first place in cooking and Venita Joachim was placed second in needle work. Pageans fared well in the handwork competition too.

Our best-wishes go to Miss. L. Ariyaratnam who got married recently. I shall be failing in my duty if I fail to thank Mrs. M. Jeyasingham and Mrs. Champion who gave us the encouragement we needed in various activities. I also thank the members of the staff who belong to our house for the valuable help, advice and encouragement given to our young minds in all spheres of activities.

Finally I wish the Pageans the very best in the years to come.

Sivasakthy Mylvaganam
House Prefect.

GOOD CHILD HOUSE

House Mistress:- Mrs. K. Mangaleswaran

House Prefect :- Indranee Chelliah

House Captain :- Gunaseeli Selvaratnam

Games Captain :- Dayalini Paramanathan

On reviewing the events and progress made by the Good Children during last year I have the satisfaction to state that our girls contributed their best most loyally and cheerfully.

In the Inter - House Sports Meet, though we lost to Page House by a narrow margin of one point we wish to express our satisfaction in putting up a clean and strong fight and thereby securing four individual championships. Our congratulations go to Sasikala Thirunavukarasu, Sharmini Samuel, Chitra Thanabalaratnam and Dayalini Paramanathan for becoming champions under 12, 13, 14 and 16 age groups respectively. We congratulate Page House in their remarkable performance in the Sports Meet.

In the Inter-Collegiate Athletic Meet our House was well represented and they did remarkably. In Badminton our girls did not have much training and so they failed to secure places.

In the academic field the Good Children maintained their usual standard. In the Inter-House Singing Competition

our senior groups got the first place both in Tamil and English singing. The junior group secured the first place in Tamil singing.

There are a number of Good Children in the prefect body. Our congratulations go to Thangeswari Kandiah for her success in the medical entrance examination and to Chandraganthi Balachandran who entered the Arts faculty.

I heartily thank Mrs. K. Mangaleswaran, our House mistress for all the encouragement and help she gave us. I would like to thank Mrs. J. Champion, our Games mistress and the other members of the staff, who took a keen interest in our house.

Finally I wish to thank the members of the house for their help and co-operation throughout the year. I wish the House all the best and hope that the Good Children would live up to the motto, "nothing less than the best" throughout the coming year.

Gunaseeli Selvaratnam
House Captain.

HOPHEN GARTNER HOUSE

Staff adviser: Mrs. P. Jeyaveerasingham.

House Prefect: Nithiyaluxmy Rajasingham

House Captain: Ranjini Stephen

Games Captain: Shirley Sabaratnam

It is with pleasure and satisfaction that I submit the report for the year under review. It was quite a successful year.

At the very outset we offer our congratulations to the Pageans on winning the sports shield. Although we were placed third in this meet we are proud to own a few cups. The Relay cup which was out of reach to us for some time was easily won by us. We came second in march past.

We have very high hopes for the future as our Juveniles fared well in the meet. Our congratulations are due to Sobana Sathianathan and Anushia Arulkanthavel for securing the under nine and under ten championships respectively.

Our congratulations to Balamehala Thirugnanasothy for establishing the new record in the Discus throw for the Intermediate group.

Once again we were able to win the first place in P. T. competition. In the Badminton matches both seniors and Juniors secured first and second places respectively. Malini Chelliah and Balamehala Thirugnanasothy are in our College Badminton team.

We obtained first and second places in the senior cookery competition. We were placed first in Handicraft too. We also got places in singing, needle work and elocution. Our congratulations are due to our former House Captain, Rajini Sabaratnam on her creditable performance as the heroine in our college ballet.

We congratulate Menaha Kanapathipillai on her gaining admission to the Science faculty. Rajini Sabaratnam and Sivamalar Ponnudurai are members of the school prefect body. We are happy to welcome Miss. K. Ponniah as a staff member.

We are all grateful to our Staff-adviser for the valuable help and encouragement she rendered. My thanks are due to the other members of the Staff who helped us in various ways. Yes, I feel glad in expressing my whole-hearted thanks to the office-bearers, athletes and others for their co-operation. I hope they will continue to do the same.

In conclusion I wish the Hophen Gartner House every success in the coming years.

Nithiyaluxmy Rajasingham
House Prefect.

CARTER HOUSE

Staff Adviser :- Mrs. N. Yogaratnam.
House Prefect :- Nirmala Navaratnarajah.
House Captain :- Gnanasothy Gnanakone.
Games Captain:- Premilla Nathaniel.

I have great pleasure in reporting on the activities of our House during the year 1969. We participated in all activities of the School and met with considerable success.

We are very glad to record that Kamalambikai Aiyadurai and Anushia Thiagarajah won first and second places in the Tamil elocution contest.

Carterites take great pride in their ability in the field of singing. We gained places in both Tamil and English singing competitions. With a little more effort we would have won the shield this time also.

The badminton tournament held this time gave us great encouragement. The enthusiasm of our girls had won us the under sixteen championship cup and we were the runners up of under nineteen. We are grateful to them.

We congratulate the Pageans on winning the Inter - House Athletic championship, but Carterites brought home a fair share of the honours. Sarojini Nadarajah was not only the champion in the under sixteen group but was also adjudged the best athlete of the whole meet. She also set up new records in

200 and 100 metres. Another Carterite, Rathy Rajalingham was the under nineteen champion. Sarojini Nadarajah represented the school in the Jaffna Inter - Collegiate sports meet and became the champion in the intermediate group. We offer our congratulations to her for her excellent performance in the field of athletic this year.

We are glad to report that Saratha Sambasivam of our House gained entrance to the arts faculty of the University of Ceylon.

The members of our House who are in the Prefect body are Nirmala Navaratnarajah, Rathy Rajalingam and Saratha Sambasivam.

We thank our staff adviser Mrs. N. Yogaratnam and other members of the staff for their help and encouragement. I'll be failing in my duty if I do not thank the members of the former committee for their untiring efforts to make our activities a success and also the girls for their willing co-operation and enthusiasm.

Shanti Daniel
House Prefect

G. C. E. (A. L.) UNION

Staff adviser :- Mrs. M. Paramanathan
President :- Thayala Coomarasamy
Vice President:- Indrani Chelliah
Secretary :- Sulogini Vethanayagam
Treasurer :- Selvareen Karunarajah

It is with great pride and pleasure that I submit the report for the year under review. Unfortunately we could not have regular meetings owing to various school activities.

All our achievements were mainly due to the co-operation of all the members of our union. Though the year under review has not been an outstanding one, we did our best.

As in the previous years the year began with the elections of office bearers and the introduction of new comers. Whenever possible we had our meetings on the fifth day. The meetings took the form of debates, quizzes and other such interesting activities.

The Annual Dinner was held on the 29 th of September. Unlike the preceding

years the dinner was an informal one, and it was held by candle light. Our dinner was well attended by many of our sister unions.

Our union was well represented at other union dinners. One of our members, Savitri Jesudason replied the toast to the guests at the St. John's College dinner.

I shall be failing in my duty if I do not thank our staff adviser for her support, for the ready advice and encouragement rendered to us at all times. In concluding the report I extend my sincere thanks to the committee and other members for their ready co-operation.

Sulogini Vethanayagam
Hony. Secretary

G. C. E. (O. L.) UNION

Staff Adviser: Miss. C. Nadarajah
President: Jayanthini Stephen
Vice-President: Nagapooshany Ganeshadasan
Secretary: Nageswary Kathusigamany

It is with great pleasure that I present the report for this year. As our hall was occupied with Ballet practice during the first two terms, we were not able to hold our meetings regularly.

As in the previous years, the year began with the election of office bearers. Our meetings were held on the fifth day soon after school.

We had riddle competitions, impromptu speeches, prepared speeches and reading of articles. We conducted our meetings both in English and Tamil.

I shall be failing in my duty if I do not thank our staff adviser for her support, for the ready advice and

encouragement rendered to us at all times. I must also thank the President, the other office bearers and all the members of the union for their co-operation in making our meetings a success.

Nageswary Kathusigamany
Hony. Secretary

BOARDERS' UNION

It is our proud privilege to submit a report of the many achievements of the boarders in various activities of the College.

This year a good number of our boarders participated in different activities. Four of us are in the College Netball team. We divide ourselves into two teams and play Netball in the evenings. The girls are interested in playing Badminton and Tenniquoit also. This year we are lucky to have a special coach in Badminton.

Our College produced a ballet called 'Lavakusa' which proved to be a great success. Many of our boarders took part in that ballet. We also showed our talents on the field of Elocution and special mention must be made of Pushparanee and Menakumari, who won first place in the Post Senior and Senior Tamil Elocution competitions respectively.

In the Needlework and Handwork competitions held this year in our College, the boarders won quite a number of places.

Every Pre-Poya evening we have our Boarders' Union meetings in the

College Hall, where the new members are introduced. Then we have various interesting items on the programme including games, dramas, dialogue and singing.

As usual we had our Annual Christmas dinner at the end of last year. Each of us got a small present from Santa-Claus and the servants were given blouse materials and sarees.

We are sad to report that Miss. Rajaratnam our Hostel Secretary had to leave us at the end of last year to accept another appointment. She helped the little ones with their studies and maintained a peaceful atmosphere in the Hostel. We wish to thank her for all the ungrudging help she gave us. We all wish her well.

We also wish to thank our Principal, Hostel warden, all the Hostel teachers and our Matron for all their valuable advice and assistance given to us.

Sarveswary Kandiah
Jejima Athamlebbe
Florence Solomon

The Perfect Body - 1969

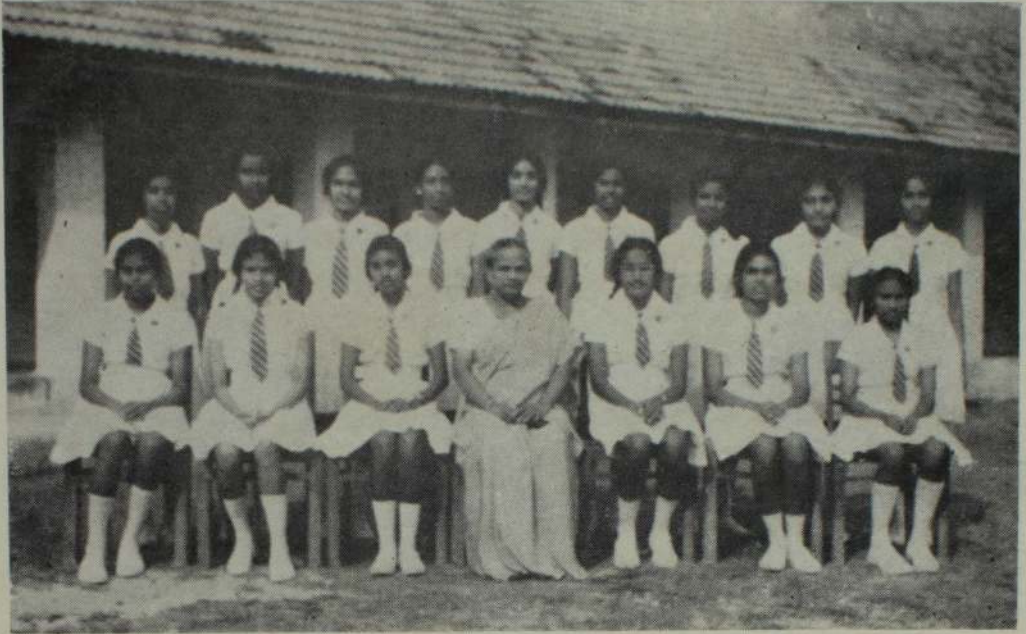
At the Guide Camp

The People's Party 1902

At the People's Party

STUDENTS' CHRISTIAN FELLOWSHIP

Staff advisers:- Miss. P. Ponnudurai
Miss. S. Chelliah
President:- Gnaneswary Thurairatnam
Vice President:- Karunaranees Jesudason
Secretary:- Shirley Sabaratnam
Treasurer:- Ranjini Stephen

It gives me pleasure to submit the report of the S. C. F. for the year under review. The year started with our annual elections. We had a very interesting and varied programme of work during the year. Weekly meetings of the fellowship were held on the first day after Poya. Quiz competitions, singsongs and games based on our Bible readings made our fellowship meetings very lively.

The Junior members attended a camp which was held at the Casuarina beach. Six of them attended the camp and found the experience very useful.

The Annual J. I. C. C. F. Rally was held at our school. We had to make

all the necessary arrangements. The Rally was well attended and was a successful one.

We organised an "evening of carols" at our school Hall. Rev. Arulpragasam gave us an inspiring message.

I wish to take this opportunity to thank our staff advisers who helped and guided us in all our activities. I wish to thank our President who gave us all the assistance we needed in organising our various activities.

Shirley Sabaratnam
Hony. Secretary.

GUIDE REPORT

As there were a number of other school activities we did not have regular meetings last year. However the Guides worked very hard and won a number of Proficiency Badges.

Four of our Guides attended the Under - Canvas Camp held at Pandetheruppu and six of them attended the Leaders' Camp held at the Atchuvally Convent in June.

There are twenty five Guides in our school at the moment. They are an enthusiastic lot and we hope to have a number of First Class Guides this year.

E. G. Thambiah
Captain, 1st Jaffna Co.

LITTLE FRIENDS' REPORT

There are twenty four Little Friends in our Pack, and they are divided into four Packs. The four leaders have got through their Second class and are working for their proficiency Badges. The rest are working for their Second class Badges.

The Little Friends have their meetings every Second day after Poya. They were unable to attend the annual Rally held at the Old Park last year.

“Sylvana”
1st Jaffna Pack,

PRESS REVIEWS OF LAVA KUSA AN ADAPTATION OF VALMIKI'S RAMAYANA IN BALLET

Valmiki's celebrated epic, Ramayana, which has been a constant challenge for ambitious generations of stage-play and film, was presented in the ballet "Lava Kusa", an adaptation of Valmiki's original theme by Chundikuli Girls' College, Jaffna. The cream of the school's talent, of which it seems to have an unending fund, was delicately harnessed to give the audience the memorable experience of a fantasy in colour, movement and music. Holding together a fabulous cast of 53, the ballet moved fluidly from scene to scene taking the audience with them. As an essay in ballet by school children, the production stands unrivalled.

The ballet as an art form is not new to the Tamil stage, but considering the classical experience it provides in an otherwise prosaic world, one laments the fact that this vehicle is not sufficiently exploited in the Tamil theatre. A good ballet artist is never born, but is the proven product of mature years, training and experience. But, having watched

the facility, grace and fluidity of movement with which the teen-age girls of Chundikuli Girls' College slid into their roles, one feels that there is at least no dearth of talent in Jaffna.

The Western ballet was at the outset the classical dance of the stage where dance and pantomime, accompanied by music, expressed an idea. The dance merely interpreted the musical compositions of the masters. But with Fokine, the reformer, who emphasised dramatic action, colour and costume, the ballet's scope was magnificently extended. The dance movements in his tradition dramatically narrated a story, usually some legend or folklore. That is exactly what the ballet Lava Kusa did. The ballet narrated a story, and even the uninitiated among the audience could not possibly have missed the message.

The competent off-stage singers clothed the lilting strains of the

classical Carnatic music in the every day language of the story - teller. Not to be outrivalled, the characters on stage delicately interpreted the theme with a variety of dance movements. Even the subtleties of characterisation were not overlooked by the chief performers, Sita, Rama, Lukshumana and Hanuman. The dance and the music were complementary.

The choreography was very imaginatively handled with a discreet blending of the Bharata Natya and Kathakali dance forms. Sita was a sensitive performer. She pantomimed her flux of emotions delicately and with feelings, reinforcing her performance with the refinement of her Bharatha Natya skill. Rama and Lakshumana likewise performed well; one realises that being females, they had to affect the virility of male dancers. Hanuman, executing the 'elevation movement that was perforce necessary to depict his sub-human identity, performed his part with a certain finesse and had the audience with him whenever he appeared on stage.

The washerwomen's and the festive pre - coronation dance sequences, verging on the folk dance—and rightly so—were done with grace and elegance. Yet another sequence, where the Rakshashis of Ravana's court torment the captive Sita deserves mention. They swooped on their victim from the four corners of the stage like vampires to the kill, the eerie effect heightened by the accompaniment and lighting.

One of the highlights of the ballet was the war sequences, one between Rama and Ravana the other between Rama and

his sons, Lava and Kusa. The lighting was cunningly contrived to create the illusion of arrows falling in showers upon the combatants. The war sequences and even the movements of animals on stage were choreographed with imagination.

The off - stage vocalists and their accompaniment were always on the spot. The miruthangam player captured the moods and controlled the movements with great wizardry. The costumes were lavish and suited each performer's mood and character. The props were minimal. Though the sets were modest they never detracted from the total effect. After four successful performances in Jaffna, the ballet is to be presented at Ladies' College, Colombo on August 15th and 16th. It is a date for your diary and it will be an evening to remember.

The Annual Entertainment presented by the Chundikuli Girls' College is an event eagerly looked forward to by the Jaffna public. Attending these functions gives them a two - fold satisfaction. They get first class entertainment and they contribute to a worthy cause.

Chundikuli reached a new high when they presented in ballet Saint Valmeeki's Ramayana recently. I was fortunate to see the repeat performance given at the request of many patrons of art and culture on the 30th ult. in the school hall.

From beginning to end the audience was kept enthralled. All the elements of a ballet - music, dance and gesture - were beautifully balanced to produce a pantomime that roused

the senses and satisfied the emotions. The music was exquisite. The chorus sang the story in subdued but rich voices. The words came through softly and clearly. The tunes were classical and not merely popular. The dances had variety, intricacy and expressiveness. The lighting was cleverly manipulated. Sight and sound and feeling united in one accord to create in the audience a sense of participation in the drama.

No less than 55 actors from tiny tots to teen-agers took part. As for them, they never seemed to feel that some of them were only minor characters. Each one felt that she had an important place in the drama—the deer and the peacock; the dhoby and his wife; no less than Rama and Sita; Lava and Kusa. All contributed to produce a piece of art which will live in the memory of those who had the good fortune to see it for a long time to come.

As for the characters, Rama and Lakshmana were pictures of princes with royal blood running through their veins. Sita was absolutely regal and carried herself with charm, dignity and grace. Lava and Kusa, innocent and care-free, were quite at home in the ashram and the forest. Ravana was every inch a villain. Hanuman's role, though difficult, was cleverly acted. What really made the performance outstanding was the naturalness of the actors on the stage.

The tableau was a breath-taking spectacle revealing an amazing wealth of talent discovered and trained with painstaking devotion and meticulous care. It appears that the performance is to be repeated in Colombo shortly.

Lovers of music and drama will have a chance to see a production which is as near perfection as it can be. Ceylon, after all, is not a cultural desert!

~~~~~
Although an elaborate programme has been worked out for the New Arts Theatre during the Siyawasa celebrations there's one item the organisers missed out - A performance of "Lava Kusa" by the pupils of Chundikuli Girls' School, Jaffna, which, I feel, would have made a significant addition to the fund of youthful talent on display.

Two performances of "Lava Kusa" were given in Colombo over the last week-end at the Ladies' College Hall, and it might easily have been arranged for another performance on the exhibition grounds while the girls were in Colombo.

The ballet was indeed a refreshing change from some of the hybrid, over-sophisticated productions in Colombo where stage-time is rationed out per minute among pupils of star parents. The well-loved legend of Rama and Sita was portrayed with a great deal of originality. I have no doubt that "Lava Kusa" deserves the critical attention of an expert rather than a casual review and this appreciation by Kalai Arasu Chornalingam, which came my way states authoritatively what an amateur might have felt but found difficult to express.

"What goes to make a ballet good" says this guru, "are the decor, music and songs, the make-up and costumes, and appropriate dances". The decor was mild and well-planned to portray the various episodes and evoked the

Lava Kusa

2

*Lavan and Kusan
with their playmates*

1

*Sita Suyamvara-
Rama breaks the bow
and wins Sita as his bride*

3

*Sita among the Rakshashys
at Asoka Vanam*

4

*Fight between Rama
and Ravana*

6

Dhoby Dance

5

*Lavan and Kusan fighting
with Rama and Lakshmana*

7

*Mother Earth
enflods
Sita*

8

Toblean

1000

1
The first part of the
document is a list of
names and addresses.

2
The second part of the
document is a list of
names and addresses.

3
The third part of the
document is a list of
names and addresses.

4
The fourth part of the
document is a list of
names and addresses.

5
The fifth part of the
document is a list of
names and addresses.

6
The sixth part of the
document is a list of
names and addresses.

7
The seventh part of the
document is a list of
names and addresses.

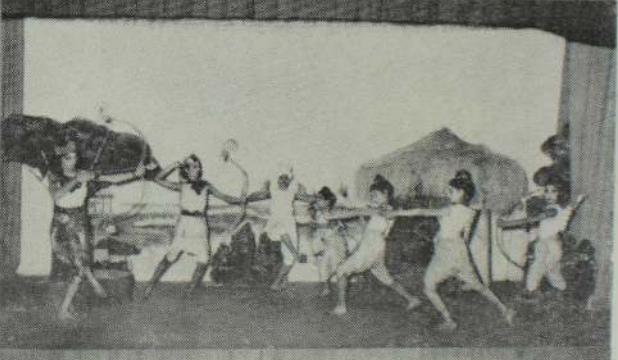
8
The eighth part of the
document is a list of
names and addresses.

1000

37-
CHU

AR

250035

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ARCHIVES

right emotion for each incident. The words of the songs were simple and could be easily understood by all. Those who designed the make-up and costumes deserve special commendation, for they were done so well that one was able to identify the different characters the moment they appeared on the stage. Sita was most expressive. Her face reflected love, joy, anger, fear, and sorrow with a spontaneity and delicacy of her own. Rama and Lakshmana by their appearance and gait were true portraits of North Indian Princes, while Ravana was a personification of wickedness. Lava and Kusa depicted the valour of young princes in every movement. Bhoomadevi had a grace and charm befitting her part. Even the little deer gave the idea of a deer entering the stage. The dances for each part were so intelligently devised that they showed a mastermind behind them". In short, a performance of art for art's sake.

"Lava Kusa", a ballet performed by Chundikuli Girls' College, Jaffna on the 15th at Ladies' College Hall.

There were times during this ballet when I forgot that it was being performed by school girls. Many of the dancers displayed a high standard of technical attainment. Their stage presence and expressiveness were what one would expect of much maturer performers.

Rajini Sabaratnam who was Sita in the Ballet was excellent. Pathmaranjani Arulampalam's Bharathanatya technique was near-flawless and a delight to watch - all her movements clear cut and definite. Another dancer

I specially noticed was Krishnaverni Subramaniam as Sage Visuvamitra whose dancing sparkled with pure inspiration.

Savithri Thiagarajah (the Dhoby's wife) was another talented dancer. Lava and Kusa themselves were very good and their playmates, especially in the scene where they depicted a game of ball.

The decor and costumes were very colourful and pleasing; Music and lyrics specially composed for the ballet were appropriate for the classical theme of the ballet.

As regards the choreography I thought it was very ambitious, considering it had to extend over a full length ballet of the whole Ramayana legend. There was variety and colour. Many scenes contained several groups of dancers engaged in different activities at the same time, without causing confusion on the stage.

Unfortunately the weakest points in the ballet were those parts meant to be the most dramatic. For example the appearance of Ravana on the stage was meant to be very dramatic. After one took in the initial eyeful of his striking red costume, however, Ravana quickly declined into an anti-climax.

As the willowy figure tottered across the stage, presumably carrying off Sita in his chariot, one wondered whether this really was meant to be Ravana, the great Rakshasa king of Lanka, abductor of Sita.

The appearance of the royal white horse was another instance where the

drama did not quite come off. The majesty of this most dignified beast is something that can lend itself effectively to the dance. Unhappily the choreographer did not make use of this opportunity of conveying these dramatic qualities through the dance and instead we saw on the stage something like an animated soft-toy donkey, prancing and hopping about.

The scenes depicting the fight between Rama and Ravana, the fight between Lakshmana on the one hand

and Lava, Kusa and their playmates on the other and also the fight between the unsuspecting Rama and his children before Hanuman and Sita stopped it, were all instances where the choreographer did not quite make the grade. It seems the ballet failed where the qualities of masculine strength and force were called upon for expression. Especially in the fighting scenes this seems to have been deliberately shirked by the camouflage of electrical illumination

பலே, பலே, 'பலே'!

'பலே' என்று சொல்லப்படும் நாட்டிய நாடகம் ஆதியில் பிரான்ஸ் தேசத்தில் தோன்றி, ஜரோப்பா முழுவதும் பரவி, இப்பொழுது ஆசியாக் கண்டத்திலும் வளருகின்றது. 'பலே'யில் தோன்றும் பாத்திரங்கள் நாடகத்திற்போல வாய் பேசுவதில்லை. நடனத்தின் மூலமும் அபிநயங்களின் மூலமும் மெய்ப்பாடுகளை வெளிப்படுத்தி ஒரு சம்பவத்தையோ கதையை சித்தரிப்பார்கள். பின்னணி இசையும் ஒளி ஜாலங்களும் அவர்களுக்கு அனுசரணையாக நவரஸங்களை வெளிக் கொணர உதவும்.

பழைய நாடகங்களை பார்த்துப் பார்த்து அலுத்துப்போனவர்களுக்கு அவற்றை இவ்வித 'பலே' ரூபத்தில் பார்த்துக் களிப்பது ஒரு ருசிகரமான புதிய அனுபவமாகும். 'பலே'யில் முக்கியமான அம்சங்கள், அதில் தோன்றும் பாத்திரங்களின் நடனம், அபிநயம், முகபாவம் முதலியனவும், உயர்ந்த ஒளி, ஒலி அமைப்புகளும் கண்ணைக் கவரும் உடை அலங்கார ஜோடிகளுமாகும்.

சில தினங்களுக்கு முன்பு சுண்டிக்குளி மகளிர் கல்லூரிப் பெண்கள் நிகழ்த்திய

'லவகுச' என்ற 'பலே'யில் இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. பெயரளவில் 'லவகுச'வே ஒழிய அன்று சம்பூரண ராமாயணமே 'பலே' ரூபமாக காட்டப்பட்ட தென்று கூறலாம்.

திரை நீக்கப் பட்டதும் வால்மீகி முனிவரின் ஆச்சிரமத்தில் லவகுசர்கள் நண்பர்களோடும், மான், மயில், புலி முதலிய இதர ஆச்சிரமவாசிகளுடனும் கூடிக் குலாவி ஆடிப் பாடித் திரியும் அழகான காட்சி காண்பிக்கப்பட்டது. சீதையின் புதல்வர்களுக்கு வால்மீகியார் ராம கதையைச் சொல்ல, தொடர்ந்து ராமாயணத்தில் வருகின்ற முக்கியமான காட்சிகள் வருகின்றன. சீதா சுயம்வரம், அயோத்தியில் ஸ்ரீராமர் முடி சூட்டலை முன்னிட்டு பொது மக்களின் ஆனந்தக் களிப்பு, ராமர் வனவாசம், மாயமான், ராவணன் வருகை, அனுமான் தூது, ராம-ராவண யுத்தம் முதலிய முக்கியமான அம்சங்கள் 'பலே' ரூபத்தில் காண்பிக்கப்பட்டன. அயோத்தி திரும்பிய ராமன் ஊரார் சொற்கேட்டு சீதையீது சந்தேகம் கொண்டு அவளை வனத்திற்கு அனுப்புவதும், அங்கு லவகுசர்கள்

பிறந்து வால்மீகி ஆச்சிரமத்தில் வளர்வதும், அஸ்வமேத யாகத்தில் ராமன் விட்ட குதிரையை லவகுசர்கள் பிடித்துக் கட்டுவதும், அவர்களுக்கிடையே சண்டை நிகழ்த்துவதும், சீதையைப் பூமாதேவி ஏற்றுக்கொள்வதும் தொடர்ந்து காண்பிக்கப்பட்டன.

சுமார் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட மாணவிகள் இந்த 'பலே'யில் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்கள். பத்து வயதுக்குட்பட்ட சின்னஞ்சிறு குட்டிகள்-மான், மயில், புலி, குதிரை முதலிய வேஷங்களில் வந்து துள்ளிக் குதித்து ஆடியதும், வயது வந்த மங்கையர் நளிணமான நர்த்தனம் புரிந்ததும் மறக்கமுடியாத காட்சிகள். இந்த ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட சிறுமிகளில் இன்ன இன்னார் தான் சிறப்பாக ஆடினார்கள் என்று சொல்லாதபடிக்கு அனைவரும் தத்தம் பாத்திரங்களை திருப்தியாக நடித்தனர்.

பின்னணியில் கர்நாடக பாணியில் பாடப்பட்ட பாடல்கள் கதையின் போக்கை விளக்கிக்கொண்டிருந்தன. பக்க வாத்தியங்களும் பாடல்களுக்கு துணையாயிருந்ததோடு சப்தஜாலங்களை உண்டுபண்ணுவதிலும் உதவி புரிந்தன.

'பலே' முழுவதும் தங்கு தடையின்றி விறுவிறுப்பாக போய்க்கொண்டிருந்தது தயாரித்தவர்களின் சாமர்த்தியத்தை காட்டியது.

ஒலி, ஒளி அமைப்புக்களும் திருப்தி கரமாக அமைந்திருந்தன. ஆனால் ராம-ராவண யுத்தம் நிகழும் போதும் ராமருக்கும் லவ-குசர்களுக்கும் யுத்தம் நிகழும்போதும், கணைகளும், அஸ்திரங்களும் சரமாரியாக பொழிவதை மின்சார ஒளி ஜாலத்தின் மூலம் மிகவும் விந்தையாக காட்டினார்களே! அது ஓர் அற்புதமான உத்தி.

சபையில் கூடியிருந்தவர்கள் எல்லோரும் ஆங்கிலம் தெரிந்த பெருமக்கள் தாம். அதற்காக நிகழ்ச்சி நிரல் வெளி

யிடப்பட்ட துண்டுப் பிரசுரத்தை தனி ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்டிருக்கவேண்டுமா? அதுமட்டுமல்ல பின்னணி பாடகர், பக்கவாத்தியக்காரர், ஒலி, ஒளி அமைப்பாளர்கள், ஜோடனை அலங்காரம் செய்தவர்கள் இயக்குநர் எவருடைய பெயருமே தமிழிலோ ஆங்கிலத்திலோ அந்தத் துண்டும் பிரசுரத்தில் காணமுடியவில்லை. நடனமாடிய பெண்களின் பெயர்களும் காட்சிகளைப்பற்றிய சுருக்கமான வர்ணனையுமே, ஆங்கிலத்தில் மட்டும் அதில் காணப்பட்டன.

இவ்வித சிறிய குறைகள் இருப்பினும் லவ-குச 'பலே' சிறந்ததோர் முன்மாதிரியை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வழிகாட்டியிருக்கிறது. சாகுந்தலம், நைடதம், பாரதம், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை என்று இன்னும் எத்தனையோ நாடகங்கள் இப்படி 'பலே' ரூபமாக வரவேண்டும். பொதுமக்களின் ஆதரவு நிச்சயமாகக்கிடைக்கும்.

யாழ். நகரில் சிறப்பான நாட்டிய நாடகங்களைக் கண்டுகளிக்கும் வாய்ப்பு அடிக்கடி ஏற்படுவது மிகக் குறைவு, ஆனால் கடந்த ஜூன் மாதம் கண்டிக்குளி பெண்கள் கல்லூரி மாணவர்களால் மேடையேற்றப்பட்ட லவகுச என்ற அருமையான நாட்டிய நாடகம் ஒன்றைக் கண்டு மகிழும்பேறு ஒன்று கிடைத்தது. உண்மையில் அவர்கள் மேடையேற்றிய லவகுச நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சி மிகச் சிறந்ததொன்றாகும்.

காட்சி ஜோடனைகள், பாடல்கள், வாத்தியங்கள், ஒப்பனை அலங்காரம், ஆடை அணிகள் பொருத்தமான நடனங்கள் ஆகியனவே ஒரு நாட்டியநாடகத்துக்கு வெற்றியளிப்பவை. இவற்றிற்கொப்ப இந்த நாட்டிய நிகழ்ச்சியும் சிறப்புறும் வகையில் பொருத்தமான அலங்காரங்களுடன் இடம் பெற்றது. கதையின் ஒவ்

வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் ஏற்ற பொருத்தமான அலங்காரங்கள் மிக்க கவனமெடுத்துச் செய்யப்பட்டதனூற் சிறப்புற அமைந்தன. கதா பாத்திரங்களின் உணர்ச்சிபூர்வமான தத்ரூபமான நடிப்பு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இயற்கையாக அமைந்து சோபை ஊட்டியது. பாடல்களில் உள்ள சொற்கள் சாதாரணமாகவும், ஏனையோர்களால் மிக எளிதில் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலும் இருந்தன. அவை மென்மையாகவும், இனிமையாகவும் பாடப்பட்டன. ஆடை அணி அலங்காரத்திலும், ஒப்பனைக் கலையிலும் தம் கைவண்ணச் சிறப்பினைக் காட்டியவர்கள் மிகுந்த பாராட்டிற் உரியவர்களாகின்றனர். தகுந்த முன்னேற்பாடுளும் மிகத் திறமையுடன் தம் கைவண்ணம் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது அன்றைய நிகழ்ச்சிக் கதாபாத்திர அமைப்புகள் காட்டுகின்றன. ஒவ்வொரு கதாபாத்திரமும் இன்ன இன்ன பாத்திரத்திற்காகவே மேடையில் தோன்றுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் தோற்றத்தைக் கண்ட மாத்திரத்தே உணரக்கூடியதாக இருந்தது.

56 மாணவிகளை வெவ்வேறு பாத்திரங்களுக்குத் தயாரித்து அவர்களுக்கு நாட்டியப் பயிற்சி அளிப்பதென்பது மிகவும் சுலபமான காரியமேயல்ல. அவ்வளவு பெருந்தொகை மாணவிகள் இடம்பெற்ற இந்த நிகழ்ச்சியில் ஒருவரைப்போல ஒருவர் மிகச் சிறப்பாக நடித்துள்ளார்கள். யார் அதில் மிகச் சிறப்பாக நடித்தது என்று

கூறுவது சாத்தியமில்லை. சீதாவாக நடித்தவர் மிகத்தத்ரூபமாக நடித்துள்ளார். அன்பு, மகிழ்ச்சி, கோபம், பயம், துன்பம் என்ற குணங்களைத் தம்முகபாவனை யால் மிகச் சிறப்புற எடுத்துக் காட்டினார்.

தென்னிந்திய இளவரசர்களை அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டினார் போன்று இராம லக்ஷ்மணரின் தோற்றம் இருந்தது. இராவணன் வேடமும் பொருத்தமாக இருந்தது. லவகுச இளவரசர்களின் ஒவ்வொரு நடிப்பும் மிகத் துடிப்பும் மிடுக்கும் நிறைந்திருந்தது.

பூமா தேவியாக நடித்தவரும் தன் பாத்திரத்தை மிகவும் கச்சிதமாக நடித்துள்ளார். நிகழ்ச்சியில் தோன்றும் மான்கூட நிஜமான மான் தான் வந்து விட்டதோ என்ற ஆச்சரியத்தை அளிக்கிறது. ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிக்கும் பாத்திரத்துக்கும் ஏற்ற நாட்டியங்கள் மிகப் பொருத்தமாகவும் திறமையாகவும் பயிற்றப்பட்டுச் சிறப்பினைக் கொடுத்தது. இது பயிற்றுவித்தவர்களின் சிறப்பை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. சங்கீதம், நடனம் என்பவற்றில் இத்தகைய அனுபவமிக்க ஆசிரியர்களைக் கொண்டுள்ள இக் கல்லூரி மிகப் பாக்கியம் செய்துள்ளது. இந்த நாட்டிய நாடகம் சிறப்பானதொன்று. எனவே நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் இது பாராட்டைப் பெறக்கூடியதென்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

IN MEMORIAM

Kumuthini Sathasivam

We received the sad news of the unexpected and untimely death of Kumuthini Sathasivam during the last holidays. She had gone on a pilgrimage to Katargama and while bathing in the Menic Ganga was washed away and her body was recovered the following day. She was in Form V E. She gained admission to Std V of our School in 1964. She was a lively student liked by all her teachers. She had a number of friends who miss her company now. We convey our deep sympathies to all the members of her family.

**எமது கல்லூரியில் 1969-ஆம் ஆண்டு
நடத்தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில்
அதிரேஷ்ட பிரிவில் முதற்பரிசு பெற்ற பேச்சு**

**ஒரு சமுதாயத்தின் மேன்மையும் தாழ்வும் பெரும்பாலும்
அச்சமுதாயத்தின் பெண்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றன.**

வணக்கம். யான் இப்பொழுது உங்கள் முன்னிலையில் பேச எடுத்துக்கொண்ட விடயம் ஒரு சமுதாயத்தின் மேன்மையும், தாழ்வும் பெரும்பாலும் அச்சமுதாயத்தின் பெண்களிலேயே தங்கியிருக்கின்றன என்பதாம்.

தெள்ளுதமிழ்ப் புலவர்கள் கொள்ளை கொள்ளையாகக் குவித்து வைத்துள்ள உள்ளமினிக்கும் தமிழ் மலர்களினுள்ளே வள்ளுவர் சேர்த்து வைத்த இரண்டு அடிகளைக் கொண்ட பொய்யாமொழி என்பது வாடாது மணம் வீசும் மாமலர். இந்த மாமலரிலே ததும்பி வழிகின்ற இனிய மதுரசம் தான் தமிழ் நாட்டின் வாழ்வு நெறி.

வாழ்வு நெறி என்பது எமக்கு வாழ்க்கைத் தன்மையை உணர்த்துகிறது. அது தெய்வீக வாழ்க்கையாயிருக்கும். ஆயினும் நம்மவர்கள் எல்லோரும் இவ்வித வாழ்க்கையையே கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் வாழ்க்கையில் வாழ்வுமிருக்கும்; தாழ்வுமிருக்கும். இத்தகைய இருளும் ஒளியும் போல் மாறி மாறி வருகின்ற வாழ்வும் தாழ்வுமே சமுதாயத்தின் மேன்மைக்கும் தாழ்வுக்கும் அடிகோலுகின்றன என்பது யாவராலும் மறுக்க முடியாத விஷயமாகும்.

சமுதாயம் என்பது மக்கள் எல்லவரதும் ஒரு கூட்டாகும், அச்சமுதாயத்தில் தான் மேன்மையும் தாழ்வும் உண்டாகின்றன என்பது முன்னரே குறிப்பிட்ட விடயமாகும். ஆனால் அம்மேன்மையும் தாழ்வும் யாரால், எதற்காக, எப்படி ஏற்படுகின்றன என்பதே முக்கியமானதும் சிந்தனைக்குரியதுமான விஷயமாகும்.

சமுதாயத்தில் ஆண்களுமிருக்கிறார்கள் பெண்களுமிருக்கிறார்கள். பாரதியின் “எட்டும்மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லைக் காண்” என்ற சொற்படி ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் பாரதிகண்ட புதுமைப் பெண் தற்போது ஆணுடன் போட்டி போட்டுக் கொண்டு தானிருக்கிறாள். ஒருவர் மற்றவர்க்குச் சளைத்தவரல்லர் என்று ஏற்பட்ட போட்டி நாளடைவில் வளர்ந்து ஒவ்வொரு விஷயத்தின் பலனையும் இருவரும் சமமாகவே அனுபவிப்பதற்குக் காரணமாயுள்ளது. எனவேதான் சமுதாயத்தின் மேன்மையும் தாழ்வும் கூடப் பெரும்பாலும் பெண்களில் தங்கியிருக்கின்றது.

சமுதாயம் மேன்மையடையும் போது பெருமையடைகிறது நமது தாய்க்குலம். ஏனெனில் மேன்மையும் தாழ்வும் தாம் அவர்கள் தலையில் போடப்பட்டு விட்டனவே. பெண்கள் மேன்மைக்காகப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதாது. அம்மேன்மைக்காகப் பாடுபட வேண்டியதும் அவசியமாகிறது.

பெண்ணை இப்பூமியில் பிறந்து விட்டாலோ அவள் வாழ வேண்டியது இரு வீடுகளில். ஒன்று பிறந்த வீடு. மற்றது பிறந்த வீட்டின் பெருமையையும் புகுந்த வீட்டின் பெருமையையும் காக்கும் புகுந்த வீடு ஆகும். எனவேதான் ஒரு பெண்ணின் திருமணத்தின் பின் அவள் புகுந்த வீட்டுப் பெருமையையும் பிறந்த வீட்டுப் பெருமையுடன் காத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவ்வளவு பொறுப்பையும் அவள் தலைமேல் கட்டிவிட்டார்களே. ஏன் தெரியுமா? அவள் அறிவுடையவள்; பொறுமையுடையவள்; ஆனால் தன்னறி

வையும் பொறுமையையும் இழந்து விட்டால் அவள் பேயாகிவிடுகிறாள். பேயாகி விட்டால் கேட்கவும் வேண்டுமா? தான் நினைத்ததைச் செய்வாள், நீதி, அநீதி பார்க்கமாட்டாள். இதன் பயனாகச் சமுதாயம் தாழ்வடைந்து போகும்.

பெண்கள் தங்களுக்குத் தாமே கெட்டவர்களாகவிருந்து சமுதாயத்தின் மேன்மைக்கு இழுக்குத் தேடிக்கொண்டிருப்பது மல்லாமல் சமுதாயத்தின் இளைஞர்களையும் சலனத்திற் குள்ளாக்குகின்றனர். இதன் காரணமாக இளைஞர்கள் தம்மை மறக்கின்றனர்; சூழலை மறக்கின்றனர். இதனால் எதிர்காலத்திற்கான நல்ல அத்திவாரத்தை உடைக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட இளைஞர்கள் தாம் நாளை மக்கள் என்ற நிலையிலிருக்கும்போது இவர்களால் உருவாக்கப்படும் சமுதாயம் மட்டும் மேன்மையாகி விடுமா? இவற்றெல்லாம் மூலகாரணமாகப் பெண்கள் உள்ளதனாலேயே சமுதாயத்தின் மேன்மைக்கும் தாழ்வுக்கும் அவர்கள் மேல் பழி போடுகின்றனர்.

இன்னும், ஒரு குடும்பத்தில் நல்ல மனைவியே அக்குடும்பத்தின் பெருமையை உயர்த்துவாள். இதனால் தான் வள்ளுவர் “மங்கலம் என்பது மனைமாட்சி” என்று கூறியிருக்கின்றார்.

இதே மனைவிதான் நாளை தாய் என்ற பட்டியலில் சேர்க்கப்படுகின்றாள். தாய் என்னும் பெருமை அதாவது அன்னை என்ற சொல்லில் அமைந்த தெய்வீகம் தோன்றியது இன்று நேற்றன்று. இவ்வுலகில் மனிதன் என்று தோன்றினாலே அன்று தொட்டே அத் தெய்வீகப் பெருமை தாய்க்குலத்திற்குண்டு. இந்தத் தாய் பத்துமாதம் சுமந்து ஒரு புதல்வனை இவ் உலகுக்கு அளிப்பதில் நிம்மதி அடைந்து விடவில்லை. அவனைப் பாலூட்டிச் சீராட்டி வளர்க்கின்றாள்; உவகையுறுகின்றாள். ஆனால் தன் மகன் சான்றோன் என்று பிறர் வாயால் கேட்கும்போது தான் தெய்வீக உவகையடைகிறாள். இதைத் தான் வள்ளுவர் பெருமான்,

“ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்” என உளமுருக விளக்குகின்றார். இந்தத் தாய் என்ன செய்தாள்? பாலூட்டினாள். அப்பாலுடன் சேர்த்தே ஒழுக்கத்தை ஊட்டினாள்: சீராட்டினாள். ஆனாலும் கல்வியறிவு கொடுக்கத் தவறவில்லை. சான்றோன் என்று கேட்கும்போதே உவகையுறுகின்றாள். ஏனெனில் அப்போது தான் அவன் தான் வாழும் சமுதாயத்திற்கு மேன்மை அளிக்கின்றான். அப்போது தான் தன்னை வளர்த்துவிட்ட தாயின் பெருமையை பெண்ணின் பெருமையை அவர்கள் சமுதாயத்தின் மேன்மைக்காக மறைமுகமாக உதவியளித்ததை உலகத்தாருக்கு உணரவைக்கின்றாள்.

அக்காலத்தில் காப்பியத் தலைவிமார் சமுதாயத்தின் மேன்மையைத் தமது களங்கமில்லா வாழ்க்கையினால் உயர்த்தினர் என்பது கண்கூடு. அவர்களிடம் பொருமையிலலை. மற்றவர்களை வீழ்த்திவிட வேண்டும் என்னும் தன்னலம் இல்லை. கற்பெனும் நெறியிலே வழுவாது வாழ்ந்தனர். கற்பின் பெருமையை வள்ளுவர்,

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும் திண்மையுண்டாகப்பெறின்” என்று நவில்கின்றார். அக் கற்பிற்காக வீறுகொண்டெழுந்தனர். தமது உணர்ச்சிகளைக் கொட்டினர். அவர்களின் பெருமை ஒங்கியது. அவர்களால் சமுதாயத்தின் மேன்மை உயர்ந்தது. இதற்கு உதாரணமாக மாபெரும் காப்பியத் தலைவிகளான கண்ணகி, சீதை ஆகியோர் இருக்கின்றனர். ஆயினும் விளை நிலத்தில் ஒரு களைபோல் இராமாயணத்தில் வரும் கூனி பொருமையின் சின்னமாக விளங்குகின்றாள். இதன் விளைவு ஒரு பெரும் சாம்ராஜ்யமே அல்லலுற்றது; இது சமுதாயத்தின் தாழ்வல்லவா?

இக்காலத்தில்கூட இத்தகைய தவறுகள் நடப்பதைக் காண்கிறோம். ஆயினும் எல்லாத் தவறுகளையும் பெண்மேலேயே போட்டுவிட முடியாது. ஆனாலும் தவறு

அவள் மேல் இல்லை என்றும் சொல்ல முடியாது. ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண் தவறு செய்தால் அவ்வீட்டிலிருப்போர்க்கு அவமானம். ஆனால் ஒரு சமுதாயத்தில் ஒரு பெண் தவறு செய்தால் அச்சமுதாயத்தின் மேன்மைக்கு இழுக்கு வந்துவிடும்.

எனவேதான், பெண்கள் பெண்களாகவே வாழ்ந்து தங்களின் பெருமையை உணர்ந்து, பெண்களாற்றான் இச்சமுதாயம் கெட்டது என்னும் இழுக்கு இல்லாமல் தாய்க்குலத்தின் பெருமையில் சமுதாயமே மேன்மையடைந்து விட்டது என்று உலகத்தாரால் போற்றப்பட

வேண்டும். சமுதாயத்தின் மேன்மையும் தாழ்வும் பெண்களிற்றான் தங்கியிருக்கின்றது என்ற சொல் நீங்கிச் சமுதாயத்தின் மேன்மை பெண்களாற்றான் ஏற்படுகின்றது என்று சொல்லும் நிலை வரவேண்டும். அன்றுதான் எம்மைப் பெற்ற தாய்க்குலம் பூரிப்படையும்.

வணக்கம்:

சிவமலர் பொன்னுத்துரை
க. பொ. த. உயர்தர
விஞ்ஞான வகுப்பு III.

எமது கல்லூரியில் 1969-ஆம் ஆண்டு நடாத்தப்பட்ட
சிரேஷ்ட கட்டுரைப் போட்டியில்
முதற் பரிசு பெற்ற கட்டுரை

இலங்கையில் என்னைக் கவர்ந்த ஓரிடத்தின் இயற்கைக்காட்சிகள்

இயற்கை மனிதனுக்கு எவ்விதத்திலும் வஞ்சகம் செய்யவில்லை. ஆனால் மனிதன் தான் சிந்தனையாற்றலும், பகுத்தறிவும் படைத்தவனாயிற்றே! எல்லை யற்று விரிந்திருந்த பசும்புல் வெளிகளையெல்லாம் சிதைத்து இயந்திர பூமியாக்கினான். இயற்கை எனும் சிருங்காரக் கன்னி கொஞ்சி நர்த்தனம் புரியுமிடங்களின் சுவடே தெரியா வண்ணம் பெரிய ஆலைகளையும், தொழிற்சாலைகளையும் சமைத்தான், நன்கு முன்னேற்றமடைந்த இடங்களெல்லாம் மனிதவர்க்கத்தின் கை வண்ணத்தால் தம் இயற்கையழகையே இழந்து வேறு கோலத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் நாம் காணும் செயற்கை அழகு, இன்று பின்தங்கிய கிராமங்களில் குடிகொண்டிருக்கும் அமைதிக்கும், எளிமைக்கும் நிகராகுமா என்பதும் சந்தேகமே.

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் பேராதனையைச் சார்ந்த ஒரு சிறு கிராமத்தைச் சுவைக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிட்டியது,

முதற் பார்வையிலேயே எவர் மனத்தையும் சண்டியிழுக்கும் தனிக் கவர்ச்சியை என்னுள்ளம் கண்டது. நுரையைக் கக்கிய வண்ணம் சலசலத்துக் கொண்டு பாய்ந்தோடி வரும் சிற்றேடைக் குழந்தைகள், ஒன்றுசேர்ந்து நதியென்னும் கன்னியாக, அவள் தனக்கே உரித்தான நாணத்தினால் மெதுவாகத் தவழ்கின்றாள். நதிக்கன்னி ஆதாரத்துடன் ஓடிவந்து தாய்மையென்னும் கடலினுள் சங்கமிக்கின்றாள். சிற்றேடைகளில் காணப்பட்ட குழந்தைத் தனமான சலசலப்பு அவளிடமில்லை. தாய்மைக்குரிய நிதானகதியுடன் அவள் செல்கின்றாள். அவளீன்ற பல்வேறு மீனினைங்கள் நம்முள் ஜாதிபேதமில்லையே என்பதைப் போன்று ஒன்றாகத் துள்ளிக் குதிக்கின்றன.

பறவையினங்கள் கதிரவனை வரவேற்கு முகமாக இனிய நாதமெழுப்புகின்றன. அவற்றுடன் கூடவே எனது கற்பனைப் பறவைகளும் வானத்தில் சிறகடித்துப் பறக்கின்றன. என் கற்பனைகளுக்கெல்

லாம் முட்டுக்கட்டையாக அருகிலுள்ள முருகன் கோவிலில் மணியோசையும், தொடர்ந்து ஒலிக்கும் அடியார்களின் பக்தி ஆரவாரங்களும், மங்கல ஒலிகளும் காற்றுடன் தவழ்ந்து வருகின்றன. அக்குக்கிராமத்தில் நிலவிய “ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்,” என்ற சமரச மனப் பாண்மை அச்சமயம் வெளிப்படையாகத் தாண்டவமாடி என்னிதயத்தைப் பரவசத் திலாழ்த்துகின்றது.

கைகளில் கலப்பையும், நெஞ்சில் உறுதிநம்பிக்கையும் கொண்ட உழவரும், அவர்களையடுத்துக் களை பிடுங்குவதற்காக மகளிரும் வயற்றவர்ப்பை நோக்கிச் சிற்றெறும்புக் கூட்டங்கள் போன்று சென்று கொண்டிருக்கின்றனர். செய்யும் தொழிலே தெய்வம் என்ற உயர்ந்த கொள்கையுடைய வீரச் சமுதாயம் அது. அதற்குத் தமது பூரண ஆதரவையும் கொடுப்பது போன்று நெற்கதிர்களும், கொத்துக் கொத்தாக நெல்மணிகளைத் தாங்கிய வண்ணம் தலை சாய்ந்து நிற்கின்றன.

சுற்றிவரக் கம்பீரமான தோற்றத்துடன் நிமிர்ந்துமுகிலென்னும் முக்காட்டைத் தாங்கியவாறு தோற்றமளிக்கின்றன கருமலைகள். அம்மலையுச்சிகளைத் தீராக் காதலுடன் தழுவியவண்ணம் ஏதேதோ ரகசியங்களைக்கூறுவதும், பின் விலகுவதுமாக இருக்கின்றன முகிற் கூட்டங்கள். இயற்கையின் ரகசியங்கள் அவ்வளவு எளிதில் நமக்குப் புலகைக்கூடியவை அல்லவே. மலைச் சாரலில் செழித்து வளர்ந்திருந்த தேயிலைக் கொழுந்துகளை லாவகமாகப் பறிக்கும் தென்னிந்தியப் பெண்களின் பூப்போன்ற பெண்மை பரிதாபத்திற்குரிய நிலையில் தவிப்பதையும் கூட இங்கு கண்டேன். முரட்டுத் தன்மையைப் பெற்று வெடிப்புற்றிருந்த அக்கரங்கள் வறுமையை எனக்குணர்த்தின.

மாலை நெருங்குகின்றது. கதிரவன் களைப்புத்தீர மேற்குக் கடலிற் சென்று குளிக்கின்றான். அந்திவான் செங்குழம்பை அப்பி விட்டாற் போன்று செக்கச்செவே லென்றிருக்கின்றது. இயற்கை என்னும்

அருங்கன்னி தன்னெழில் உருவங்களைப் பாரிலுள்ள ஒவ்வோர் அணுமீதும் தெளித்து அடங்கியிருந்த கவிதா சக்தியை முண்டெழச் செய்கின்றாள். பகல் முழுவதும் உழைத்த களைப்புத்தீர மக்கள் அவள் மடியில் தஞ்சம் புகுந்து அந்த இதமான ஸ்பரிசத்தில் தம்மை மறக்கின்றனர். அருவியில் நீராடிக் கைக்குடங்கள் பளபளவென மின்ன இளமையின் செழுமையும், பருவப் பூரிப்பும் சுடர்விடப் பாவையர் இல்லம் திரும்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். செயற்கைக் கலப்பில்லாத அவர்களினழகு, உடலுழைப்பால் பன்மடங்கு மேம்பட்டு விளங்கியது. மலைப்பாம்பு போன்று நெளிந்து வளைந்து செல்லும் வீதிகளின் மருங்கில் பூத்துக் குலுங்கிக் கொண்டிருந்த மலர்கள் கூம்புகின்றன.

இருள் கவிகின்றது. நதிகளின் சலசலப்பை விட எங்கும் ஒரே அமைதி. பால்நிலவு வானில் எழுகின்றது. கிராமத்தாயின் அங்கங்களெல்லாம் பால்நில வென்னும் பட்டாடையால் போர்க்கப் பட்டுக் குளிர்ச்சி பெறுகின்றன. அந்தோ! அக்கவின மிகு காட்சியைக் கவிதைகளில் வடிக்க நான் கவிஞரைப் பிறக்கவில்லையே!

என்னிதயத்தை விட்டு என்றும் நீங்காத பசும் நினைவுகள் இவை. சிந்து நதியினழகில் மெய்ம்மறந்த வரகவி இயற்கையை எவ்வளவு ஆழந்தனுபவித்துச் சுவைத்திருக்க வேண்டும் என இக்கிராமத்தின் சிருங்காரம் என்னைச் சிந்திக்க வைத்தது. “கண்டு களிக்க எத்தனையோ எழிலார்ந்த இடங்களையும், அவற்றை மனமார அனுபவிக்கச் சிந்தனையாற்றலையும் ஈந்த இறைவன் எவ்வளவு கருணையுள்ளம் படைத்தவனாயிருக்க வேண்டும்” என்ற சிந்தனைக் கோவையை, என்னைத் தன் அமைதியாலும், அழகாலும் முற்றாக ஆக்கிரமித்த அக்கிராமம் ஊட்டி விட்டது. என்னே எழிலின் ஆற்றல்! என்னே இயற்கையன்மையின் அற்புதம்!

கமலாம்பிகை ஐயாத்துரை
க. பொ. த. (சதாரணம்) D

எமது கல்லூரியில் 1970-ஆம் ஆண்டு
நடத்தப்பட்ட பேச்சுப்போட்டியில்
அதிசிரேஷ்ட பிரிவில் முதற் பரிசு பெற்ற பேச்சு

பாரதி கண்ட பெண்

மேட்டுக் குடியினரின் உல்லாசபுரிகளில் மதவாதிகளின் மடாலயங்களில், பண்டிதர்களின் கரடுமுரடான நடையில், தேங்கி, வளர்ச்சி குன்றி எவரும் இரசிப்பாரற்றுக் கிடந்த தமிழ் மொழிக்குப் புத்துயிர் ஊட்டித், தமிழ்க் கவிதை வானில் ஒரு புரட்சியையும், தமிழ் நாட்டில் ஒரு மலர்ச்சியையும் ஏற்படுத்திய புதுமைக் கவிஞன், பைந்தமிழ்ப் பாவலன் பாரதி. தமிழ் என்ற இன்னமுதத்தைக் கவிதை என்னும் அழகிய கிண்ணங்களிலூற்றிப், பண்டிதரும் பாமரரும் சுவைத்து இன்புற்றுத் தமிழின் பெருமையைப் பாரறியப் பறை சாற்றும்படி உணர்ச்சியை உருவாக்கியவன் அவன். அவன் புதுமைக் கவிஞன்; புரட்சிக் கவிஞன்; இலட்சிய வேட்கை நிறைந்த சுதந்திரக் கவிஞன். அவனது கவிதைகளிலே சண்டமாருதம் சுழன்றடிக்கும்; மந்த மாருதம் மெல்லென வந்து இன்பக் கிளர்ச்சியூட்டும். கொண்டல்கள் குமுறிக் கோடையிடி இடிக்கும். குமுறும் எரிமலையாக, கொந்தளிக்கும் கடலாக மட்டும் அந்த இதயம் இருக்க வில்லை. மென்மையான உணர்வுகளும் அவனது உள்ளத்திலே மலர்ந்தன. அந்த மென்மை பெண்மையை மதித்தது. ஆமாம் ..... பாரதியின் கவிதைகள் சுதந்திர தாகத்தை மட்டும் ஊட்டவில்லை. பெண்மையை மதிக்க வேண்டும் என்ற பெருந்தன்மையையும் பெற்றுத்தந்தன.

பாரதியின் நாட்களிலே சமுதாயம் பெண்களைப் பெண்களாகவா மதித்தது? இல்லவே இல்லை. அன்று பெண்கள் அடிமைகளினும் கேவலமாக மதிக்கப்பட்டனர். மலரினும் மென்மையான மடந்தையர் மாடுகள் போல் நடத்தப்பட்டனர். எழுத்துச் சுதந்திரம், பேச்சுச் சுதந்திரம் எதுவுமே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. சுதந்

திரக் கவிஞனின் இதயம் இது கண்டு சும்மாயிருக்குமா? துடித்தது அவனது இதயம், துள்ளியெழுந்தான் கவிஞன்.

“மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும்
மடமையைக் கொழுத்துவோம்;
வையவாழ்வு தன்னிலெந்த
வகையினும் நமக்குளே
தாத ரென்ற நிலைமை மாறி
ஆண்களோடு பெண்களும்
சரிநிகர் சமானமாக
வாழ்வ மிந்த நாட்டிலே.”

என்று தனதுள்ளத்து உணர்ச்சிகளைக் கவிதையாக வடித்தான். சமுதாயத்துக்கு ஆதிக்கம் செய்யத்தான் தெரிந்ததே தவிர அன்பு செய்யத் தெரியவில்லை. அதன் குறுகிய புத்தியின் எதிரொலியாகப் புறப்பட்டது கேள்விக்களை. என்ன தெரியுமா? “அடுப்பூதும் பெண்களுக்குப் படிப்பு எதற்கு?” கேள்வியைக் கண்டு பாரதி அஞ்சிவிடவில்லை; திடநெஞ்சோடு பதிலடி கொடுத்தான்.

‘பெண்ணுக்கு விடுதலை யென்றிங்கோர் நீதி பிறப்பித்தேன்; அதற்குரிய பெற்றி கேளீர். மண்ணுக்குள் ளெவ்வயிருந் தெய்வ மென்றால், மனையாளுந் தெய்வ மன்றோ? மதி கெட்டிரே! விண்ணுக்குப் பறப்பது போற் கதைகள் சொல்வீர், விடுதலை யென்பீர்கருணை வெள்ள மென்பீர் பெண்ணுக்கு விடுதலை நீரில்லை யென்றால் பின்னிந்த வுலகினிலே வாழ்க்கை யில்லை’.

பெண்ணின் விடுதலையை அவனது கவியுள்ளம் எவ்வளவு தூரத்துக்கு நாடிய

தென்பதை, கவிதைகளின் அற்புதமான சித்தரிப்பு எடுத்துக் காட்டுகின்றதல்லவா?

எதிலுமே புதுமையைக் காணவிரும்பிய பாரதியின் உள்ளத்தில் பெண்ணொருத்தி தோன்றினாள். புதுமைக் கவிஞனின் கனவுகளில், அவனது நினைவுகளில் உலாவிய அவள்..... அவள்தான் பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண். அவள் மாணென எதற்கும் மருளவில்லை. ஆணின் ஆட்சி கண்டு, அடக்கு முறை கண்டு கிஞ்சித் தேனும் அஞ்சவில்லை. அவளிடம் நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர்கொண்ட பார்வை, நிலத்தில் யார்க்கு மஞ்சாத நெறிகள், திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கு இத்தனையும் நிறைந்திருந்தன. பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்கள்,

“சாத்திரங்கள் பலபல கற்பராம்
சவுரியங்கள் பலபல செய்வராம்
மூத்த பொய்மைகள் யாவுமழிப்பராம்
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்
காத்து மானிடர் செய்கையனைத்தையும்
கடவுளர்க் கினிதாய்ச் சமைப்பராம்”.

கவிஞனின் இதயம் கடலினும் பரந்த தன்றே? பரந்த இதயம் குறுகிய செயல்களை நாடுவதில்லையே! அதனால் தான் பாரதியின் உணர்ச்சிமயமான கவிப்பள்ளமும் பெண்மை அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பது கண்டு கிளர்ந்தெழுந்தது. ஒரு சீதைக் காக, ஒரு திரௌபதிக்காகக் காவியம் இயற்றப்பட்ட தமிழ் நாட்டிலே எத்தனையோ சீதைகளும், எத்தனையோ பாஞ்சாலிகளும் உகுத்த துயரக் கண்ணீர் உள்ளத்தை உருக்கியது. அந்த உருக்கத்தால் உருவாகிய உணர்ச்சி சொட்டும் கவிதைகள் பெண்ணின் விடுதலைக்கு வழி தேடித் தந்தன. பெண்ணைப் பிணைத்து வைத்திருந்த சமுதாயத்தின் கட்டுப்பாடுகள் என்ற கொடும் கட்டுக்கள், சங்கநாதம் முழக்கிய பாரதியின் கவிதைகளின் வேகத்தால் தகர்ந்தன. அடிமைத்தனையினின்றும் விடுபட்ட பெண்மை விழித்துக்கொண்டது. தனது கருத்துடன் கலந்து விட்ட புதுமைப் பெண்ணைப் பாரதி கண்ணூரக் கண்டான். குதூகலத்துடன் அவன்

கண்ட பெண்கள் கும்மியடித்தனர்.
“பட்டங்களாவதுஞ் சட்டங்கள்
செய்வதும்

பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்

.....

காதலொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன்
காரியம் யாவினுங் கைகொடுத்து
மாதரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச்செய்து வாழ்வமடி.”

பாரதி தான் கண்ட பெண்களின் மூலமே பழமையையும் மூடக் கொள்கைகளையும் எதிர்க்க விழைந்தான். “நூற்றிரண்டு மலைகளைச் சாடுவோம், நுண்ணிடைப் பெண்ணொருத்தி பணியிலே” என்று உற்சாகமூட்டிய அவன், உயர்ந்த இலட்சியங்களைக் கொண்ட, உணர்ச்சி மிகுந்த சமுதாயத்தை உருவாக்கும் உன்னத பணியைப் பெண் புரிய வேண்டும் என எதிர்பார்த்தான். அவனது பார்வையின் கோணத்திலே, துன்பந்தீர்வது பெண்மையிலே என்ற உண்மை தெரிந்தது; உயிரினும் பெண்மை இனியது என்ற மெய் புரிந்தது. பெண்மையைப் பேணிய பேரறிஞன் பெருமையால், பேராணந்தத்தால் இன்பக் கூத்தாடுகிறான்.

‘பெண்மை வாழ்கென்று கூத்திடுவோமடா’
பெண்மை வெல்கென்று கூத்திடுவோமடா,
தண்மை இன்பநற் புண்ணியஞ் சேர்ந்தன
தாயின் பேரும் சதியென்ற நாமமும்”

இதயத்தில் ஊற்றெடுத்த உணர்ச்சிகளுக்கு உயிருட்டிக் கவிதையுருவளித்துப் பெண்மைக்கு விடுதலை தேடித் தந்து, புதுமைப் பெண்ணை அகங்குளிரத் தரிசித்த பாரதி மீண்டும் இன்று பிறந்தால் ..... ஐயையோ! வேண்டாமே இந்தக் கொடிய நினைவு. அந்த அற்புதமான கவிப்பள்ளம் விம்மி வெடித்து விடுமே. ஏன்? என்று கேட்கிறீர்களா? பாரதி அன்று கண்டது போல் இன்றைய பெண்கள் ஆண்களுடன் சரிநிகர் சமானமாக வாழ்கிறார்கள்; பட்டங்கள் ஆள்கிறார்கள்; சட்டமியற்றுகிறார்கள். ஆனால்... இதனை மட்டுந் தானா பாரதி கண்டான். அவன்

உயிரினும் மேலாக மதித்தானே பெண்மையை ..... அந்தப் பெண்மையின் கதி ..... ! பெண்மை சாக்கடைப் புழுவினும் கேவலமாகி விட்டதை, பெண்மை விலை போவதை, பெண்மை மிருகத்தனமான, கேவலமான இச்சைகளுக்கு அடிமையாவதைக் கண்டால் அவனது இதயம் வெம்பி வேதனைக் கண்ணீர் வடிக்காதா?

பாரதிக்குப் பாமாலையும் பூமாலையும் சூட்டுகிறோம்; அவனை அற்புதக் கவிஞ

னென வாயார வாழ்த்துகிறோம். வாய்ப்பேச்சுடன் மட்டும் எமது கடமை நின்று விடலாமா? தமிழுக்காக, தமிழ் அணங்குகளுக்காக, தாய் நாட்டிற்காகத் தனது ஒவ்வொரு மூச்சையும் அர்ப்பணித்த அவன் காட்டிய வழியிற் சென்று, அவனது உள்ளம் உருவாக்கிய உத்தமப் பெண்களாக நாம் வாழ்கிறோமா? சிந்தியுங்கள் சகோதரிகளே.

புஷ்பராணி வேதநாயகம்
க.பொ.த. உயர்தர விஞ்ஞான வகுப்பு 1

பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெற்றோரின் பங்கு

இன்று குழலினும் இனிய மழலை மொழி பேசி தளிர்நடை பயிலும் களங்கமற்ற குழந்தைச் செல்வங்கள் நாளை சமுதாயத்தின் கண்களாவர். அறிவுத்திறனுடன் சமூகத்தைக் கண்நோக்கி, ஊழல்களை நீக்கிப் பிறர் துன்பத்தில் பங்கு கொள்ளும் குழந்தைகள் உருவாக வேண்டும். சமுதாயத்தில் மதிப்புடன் வாழ சிறந்த கல்விமுறை அவசியம். இக்கல்வி முறையை உணர்ந்து கற்கும் குழந்தைகளை உருவாக்குதல் பெற்றோரின் தலையாய கடமையாகும். ஆடம்பரமான அலங்காரப் பிரியைகளான ஊர் சுற்றும் மக்களை உருவாக்குதல் சமுதாயத்திற்குப் பெருங்கேடாகும். இத்தகைய நிலை சமுதாயத்தில் நிலவாதிருக்க ஒவ்வொரு பெற்றோரும் தம் பிள்ளைகளின் கல்வியில் பங்குகொண்டு அவர்களின் அறிவுத்திறனை விருத்தியடையச் செய்தல் வேண்டும்.

எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு கல்வியறிவு நல்லதொரு அத்திவாரத்தை அமைக்கும். கல்விக்கூடம் பிள்ளைகளின் அறிவு வளர்ச்சிக்குத் துணை புரியும். பள்ளியில் கற்ற பாடங்கள் பிள்ளைகளின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து வேரூன்றி நிற்கப் பெற்றோரால் அவை மீண்டும் போதிக்கப்பட வேண்டும். பிள்ளைகளின் மனநிலையைப்

பெற்றோர் அறிய வேண்டும். கல்வியின் வேர் கசப்பானது என்ற எண்ணத்தை அவர்களின் மனதினின்று நீக்கி அதன்கனி இனிப்பானது என்பதை உணர்த்தல் வேண்டும். நூல்களில் மட்டுமே அறிவுண்டு, அவற்றைக் கற்றாலே போதும் என்ற கொள்கை மாறி வெளியுலகைப் பற்றியும் பிள்ளைகள் அறியச் செய்ய வேண்டும். கற்றோருடனும், அறிவாற்றல் மிக்கோருடனும் குழந்தைகளைப் பழகவிடல் வேண்டும். பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளிலும் அவர்களின் மனதை ஈடுபடுத்தல் வேண்டும். அறிவையூட்டும் நூல்களைக் கொண்ட வாசகசாலைகளை அவர்கள் நாடச் செய்தல் வேண்டும்.

தெளிவான மனநிலை. விரக்தியற்ற மனப்பான்மை, அமைதியான சூழ்நிலை ஆகியவற்றைப் பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோரளித்தல் வேண்டும். மனிதன் பெறுதற்கரிய பேறுகளில் தலைசிறந்த பேறு மக்கட்பேறாகும். இத்தகைய பேற்றையடைந்த மனிதனின் கடமை தன் மக்களை நல்வழியில் நடத்துவதே. குழந்தைகளின் தவறுகள் கல்விமுறையால் திருத்தப்படவேண்டும். "பொய் கூறுதே" என்று அறிவுறுத்துவதை விட "உண்மை பேசு, அது உயர்வு தரும்" என்று உணர்த்த வேண்டும்.

குழந்தைகளின் முன் பெற்றோர் பொய் மையாளர்களாக விளங்குவது பொருந்தாததாகும். இதனால் பிள்ளைகளின் மனப்பான்மை சீர்கேட்டையும், சஞ்சலமான குழம்பிய மனநிலை அவர்களின் மனதை கல்வியில் செலுத்தாது. இதனால் அவர்களின் எதிர்காலமே பாதிக்கப்படலாம்.

“ஈன்ற பொழுது பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்” என்றார் பொய்யாமொழிப்புலவர் வள்ளுவர். ஒரு தாயானவள் தன் மகன் பிறரால் சான்றோன் என அழைக்கப்பட்டபோது, தான் அவனைப் பெற்றபோது அடைந்த மகிழ்ச்சியிலும் பார்க்கப் பன்மடங்கு உவகை கொள்கிறாள். சான்றோனாக மகன் திகழ முன்னோடியாக நிற்க வேண்டியவர்கள் பெற்றோர்களே. கல்வி என்பது பட்டத்திற்கும், பிழைப்புக்கும் மட்டுமே என்ற எண்ணம் பிள்ளைகளின் மனதைவிட்டு நீங்கி, சமுதாயத்திற்குக் கற்றதனால் என்ன பயனை அளிக்கலாம் என்ற சிந்தனைகளைப் பிள்ளைகளின் மனதில் பெற்றோர் உருவாக்கவேண்டும். சமுதாயத்தின் ஊழல்களை அவர்களறியும் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தல் வேண்டும்.

ஆதிகாலத்தில் கல்வி என்பது பணம் படைத்தவருக்கு மட்டுமே உடமையாயிருந்தது. எனவே ஏழை மக்கள் கற்க வழியற்று அறியாமை நீங்காமல் இன்னமும் நம் சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்றனர். இத்தகைய ஏழைப் பெற்றோர் தம் ஏழ்மையின் காரணமாகத் தாம் பெற்ற பிள்ளைகளையும் படிப்பு வாசனையற்றவர்களாக்கி விடுகின்றனர். இத்தகைய நிலை நீடிப்பது நன்றன்று. ஏழையாயினும் அவனின் கல்வியறிவு சமுதாயத்திற்குப் பயன்படலாம். எனவே எத்தகைய நிலையிலும் பெற்றோர் தம் மக்களின் கல்விக்குத் தடையாயிருத்தல் கூடாது.

பள்ளி சென்று பயின்று அசிரத்தை யினால் பிள்ளைகள் தோல்வியடைந்தால் அதற்கு அபரிதமான தண்டனையளிப்பர் பெற்றோர். அவர்களின் அசிரத்தைக்கு

யாது காரணம் என்று ஆராயார். அவர்களின் சிந்தைகள் எதை நோக்கித் திரும்பியுள்ளன என அறிய முற்படார். இவையெல்லாம் பெற்றோரிடம் காணப்படும் குறைபாடுகளாகும். இதனால் மிக எளிதில் பிள்ளைகள் தோல்வி மனப்பான்மை அடைகின்றனர். விரக்தியடைந்த மனதில் பயம், பொருமை போன்ற உணர்ச்சிகள் எழுந்து அவர்களை நிலைகுலைய வைக்கின்றன. இத்தகைய உணர்ச்சிகள் காலப்போக்கில் அவர்களை வாழ்க்கையில் இடறி விழச் செய்யலாம். பிள்ளைகளின் கல்விமுறையில் பெற்றோர் இம்முறையில் பங்குகொள்வது சிறந்ததல்ல. தோல்வியை வெற்றியின் முதற்படியாக பிள்ளைகளை எண்ணச் செய்ய வேண்டும். வாழ்க்கையில் தோல்விக்கும் இடமுண்டு; தோல்வியானது வாழ்க்கையை அலங்கரிக்கிறது என்ற சிந்தைகளை அவர்கள் மனதில் உருவாக்குதல் வேண்டும். பிள்ளைகள் கல்வியில் காட்டும் அசிரத்தையை நிமிடத்திற்கு நிமிடம் இடித்துரைப்பதால் அவர்களின் மனதில் கல்வி வெறுப்பையே உண்டாக்கும்.

வளர்ந்து வரும் குழந்தைகள் தக்க பிராயத்தில் தம் நிலைபற்றி உணருவர். தமக்கென ஒரு இலட்சியத்தை மேற்கொண்டு தாம் விரும்பும் வழியில் செல்வர். இவற்றில் பெற்றோரின் குறுக்கீடு அவர்களின் இலட்சியத்திற்கு முரணாகலாம். தம் மக்கள் தீயவழியில் செல்லாது தூய வழியில் சென்றால் அவர்கள் போக்கில் விடுவது சிறந்ததாகும். விஞ்ஞானம் உலகை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருக்கும் இத்தருணத்தில் பெற்றோரின் வழிப்படி அவர்கள் கூறும் பாதையில் நடைபயில பிள்ளைகள் மறுப்பது பிழையெனக் கொள்ளலாகாது.

இன்றைய சமுதாயத்தில் நச்சுப் பாம்புகளாகப் படமெடுத்து விரிந்து திரிவன திரைப்படங்கள். எத்தனையோ இனாளுரை மயக்கி அடிமை கொள்ளும் இத்தகைய திரைப்படங்களால் தம் பிள்ளைகளின் மனநிலை பாதிக்கப்படலாம் என்ற எண்ணமின்றி பணத்தைக் கொடுத்தனுப்பி

வைக்கும் பெற்றோர் காணப்படுகின்றனர். ஆபாசமானத் திரைப்படங்கள் இளம் மனதைக் கிளர்ச்சியூட்டி வேறு வழிகளி லிட்டுச் செல்லும். கல்வியிலும் சிறந்த தாகத் திரைப்படங்கள் அவர்கள் கண் ணுக்குத் தோன்றும். எனவே பெற்றோர் கல்விமுறையுடன் தொடர்புள்ள தரமான திரைப்படங்களுக்கே பிள்ளைகளை அழைத் துச் செல்ல வேண்டும்.

பிள்ளைகள் வெளியே சென்றால் கண் டிப்பற்று கீழ்நிலைக்காளாகிவிடுவர் என்ற எண்ணங் கொண்டு வீட்டுக்குள் பூட்டி வைப்பர் ஒரு சில பெற்றோர். இதனால் உலக அனுபவமின்றி வாழும் பிள்ளைகள் எதிர்காலத்தில் பிரச்சினைகளைத் தாங்கிக் கொள்ளும் வகையறியாது மருள்கின்றனர். இம்முறை தவறானது. கல்வியறிவுடன் உலகறிவும் கலந்து சுடர்விட்டுப் பிரகா

சித்தாலே பிள்ளைகள் எதிர்காலத்தை நோக்கித் துணிவுடன் நடைபயிலலாம்.

பிள்ளைகள் கற்பதால் அவர்களுக்கு நன்மை உண்டு. அவர்களை உருவாக்கிய பெற்றோருக்கும் நன்மை உண்டு. அது மட்டுமல்ல வையத்தில் வாழ்பவர்களுக் கெல்லாம் அவர்களால் நன்மையுண்டு. ஒவ்வொரு பிள்ளையும் சமுதாயத்தின் முன் னோடியாக விளங்கிக் குற்றம் நீக்கி குலம் தழைக்கச் செய்யக் கற்க வேண்டும். அவர் களின் கல்விமுறையில் பெற்றோர் பெரும் பங்குகொண்டு அவர்களுக்கு வளமான எதிர்காலத்தை உருவாக்குதல் வேண்டும்.

கிருபாலினி சோமசுந்தரம்

க. பொ. த. உயர்தர

விஞ்ஞான வகுப்பு I

இலங்கை நெல்லுற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற அரசாங்கம் எடுத்துவரும் முயற்சிகள்

இலங்கை வரலாற்றுக் காலத்தில் நெல்லுற்பத்தியில் விருத்தியடைந்து தன் னிறைவு பெற்றதுமன்றி இந்தியா முதலிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியும் செய்தது. பின்பு அந்நியரின் வருகையால்தான் இலங்கை யின் நெல்லுற்பத்தி குன்றியது. ஐரோப் பியர் பெருந்தோட்டங்களைத் திறந்ததன் பயனாக இலங்கையின் வேளாண்மை குன்றி யது. அவர்கள் பண்ப்பயிர்களாகிய தேயிலை றப்பர், தென்னை முதலியவற்றிலேயே கூடிய கவனம் செலுத்தினர்.

‘உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல்பவர்’ என்னும் பொய்யா மொழிக்கு இணங்க இலங்கை தனது பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற நெற்செய்கையிலே கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டும். இலங்கை யில் பண்டைய மன்னர் பல குளங்களை யும் கால்வாய்களையும் கட்டிச்சென்றனர்.

ஆனால் அந்நியரின் வருகையினால் இவை யாவும் கைவிடப்பட்டன. தற்போது அரசாங்கம் இவற்றை திரும்பவும் அமைப்ப பதோடு பல புதிய குளங்களையும் கட்ட வேண்டும். இதன்மூலம் இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை முன்னேற்ற முடியும்.

தற்போது இலங்கை நெல்லை இறக்கு மதி செய்து வருகிறது. ஆனால் இலங்கை யின் மொத்த நிலப்பரப்பில் மூன்றில் இரண்டு வீதம் வரண்ட பிரதேசமாக இருக்கின்றது. இப் பிரதேசங்களுக்குச் சிறந்த நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிகளை அமைத் தால் சிறந்த விளைநிலங்களைப் பெறலாம். தற்போது அரசாங்கம் பல குடியேற்றத் திட்டங்களையும் நிறுவி வருகிறது. கல் லோயா அபிவிருத்தித் திட்டம், உடவள வைத்திட்டம், பராக்கிரமசமுத்திரத்திட்டம், மகாவலிகங்கை வடக்கு நோக்கித் திருப்புத்திட்டம் முதலியன அவற்றுள்

சிலவாகும். இத்திட்டங்களின் பயனாக அதிக பரப்புக் காணிகள் நெற்செய்கைக்கு உட்பட்டு வருகின்றன.

இலங்கையின் மிகவும் முக்கியமான நதியாகிய மகாவலிகங்கை இலங்கைக்குப் பல பயன்களைத் தரக்கூடிய ஒரு நதியாகும். இது வடக்குநோக்கித் திருப்பப்படுமானால் இலங்கையின் முக்கிய பிரச்சினை ஆகிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தீர்ந்துவிடும். மகாவலிகங்கை வடக்கு நோக்கித் திருப்பப்படின ஏராளமான பிரதேசங்கள் நெற்செய்கைக்கு உட்பட்டு வரும். இதனால் இலங்கையில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்திற்குள் உட்பட்டிருக்கும் இளைஞர் பலருக்கு உத்தியோகமும் கிடைக்கும்.

இலங்கை ஏக்கருக்குரிய விளைச்சலை அதிகரிப்பதுடன் விளை நிலங்களின் அளவையும் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும். இலங்கையானது ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரியாக இருபத்திநாலு புசல் நெல்லைப் பெறுகிறது. ஜப்பானில் ஏக்கருக்கு விளைச்சல் அறுபது புசலாக இருக்கிறது. இலங்கையை மற்றைய நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது அதனது ஏக்கருக்குரிய விளைச்சல் அதிக குறைவாக இல்லை. ஜப்பானில் நவீன இயந்திரங்களுடனும் சிறந்த பசளைகளுடனும் நல்ல விதை நெல்லை உபயோகிப்பதனால் அங்கு ஏக்கருக்குரிய விளைச்சல் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இலங்கையும் இத்தகைய முறைகளைப் பின்பற்றினால் நெல்லுற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறுவதில் சந்தேகம் இல்லை.

இலங்கையிலுள்ள நெல்வயல்களை பிறதேச நெல்வயல்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவை சிறியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இதுவும் இலங்கை நெல்லுற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெறுதற்கு ஒரு காரணமாகும். எனவே இலங்கை நிலங்களை விருத்தி செய்து நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிகளையும் அமைக்க வேண்டும்.

இலங்கையில் மிகவும் பிற்போக்கான முறைகளைப் பின்பற்றியே நெற்செய்கை நடைபெறுகிறது. ஜப்பானில் பெரும்பாலும் உழுதல், விதைத்தல், அறுவடை செய்தல் முதலியன எல்லாம் இயந்திரங்களின் துணைகொண்டே நடைபெறுகிறது. இலங்கை இவ்விதமாக இயந்திரங்களை உபயோகிப்பதற்கு விளைநிலங்களின் பரப்பைப் பெருக்கினால் இயந்திரங்களின் துணைகொண்டு இவற்றைச் செய்ய முடியும்.

இலங்கையில் நெற்செய்கை ஆரம்பமாகிப் பல நூற்றாண்டுகளாகி விட்டன. இதனால் நிலங்களின் இயற்கையான பசளை குறைந்து விட்டது. தற்போது அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு பசளைகளை குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்துவருகிறது. ஆனால் இது போதுமானதாக இல்லை. அத்துடன் சிறந்த விதைகளையும் கொடுக்கிறது.

தற்போது இலங்கை அரசாங்கம் பூச்சிகளுக்கு மருந்துகளையும் விவசாயிகளுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கிறது. இலங்கை நெல்லுற்பத்தியில் தன்னிறைவு பெற மலைநாட்டின் படிமுறைச் செய்கையும் உதவும்.

தற்போது இலங்கை அரசாங்கம் நெல்லுற்பத்தியை அதிகரிக்க விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு வங்கிகள் மூலம் பணம் கடன் கொடுத்து வருகிறது. அத்துடன் விவசாயிகளிடமிருந்து ஒரு புசல் நெல்லை பன்னிரண்டு ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகின்றது.

எனவே நாம் எமது பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்ய அந்நிய நாடுகளினது ஒத்துழைப்பைப் பார்த்துக் கொண்டிராமல் நாமே எமக்குத் தேவையான நெல்லை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்.

லக்ஷ்மி அரியரத்தினம்

க. பொ. த. உயர்தரக் கலைவகுப்பு I

வடக்கில் ஒரு பல்கலைக்கழகம்

“எண் என்ப ஏனை எழுத்தென்ப
இவையிரண்டும்
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு”

என்று கல்வியின் பெருமையை அழகாகச் செப்புகிறது திருவள்ளுவப் பெருந்தகையாரின் செழுமை பொருந்திய திருக்குறள். இக்குறளுக்கமைய இன்றைய நம் தமிழ் மாணவர்கள் எண்ணையும், எழுத்தையும் தமது கண்ணாகக் கொண்டு கல்வியைப் பயிலுவதாலேயே பெருந்தொகையானோர் பல்கலைக் கழகங்களுக்குக் காலடி எடுத்து வைக்கின்றனர். இவ்விதம் தமிழ் மாணவருக்குக் கல்வியில் இருக்கும் ஆர்வத்தையறிந்த நம் மதிப்பிற்குரிய அரசியல்வாதிகள் நீண்ட காலமாகத் தமிழருக்கு ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைத்துத் தரும்படி அரசாங்கத்தை வற்புறுத்தி வந்துள்ளனர். இவர்களது வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கவும், இலங்கைக்கு இன்னுமொரு பல்கலைக்கழகம் தேவையென அரசாங்கம் கருதியதாலும் தமிழ்ப் பகுதியில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவ அரசினர் முன்வந்துள்ளனர். ஆனால் இன்று அரசாங்கத்திற்கு முன் இருக்கின்ற முக்கிய பிரச்சினை இப்பல்கலைக் கழகத்தை எத் தமிழ்ப்பகுதியில் நிறுவுவது என்பதாகும். சிலர் இப்பல்கலைக்கழகத்தை வடக்கிலும், சிலர் கிழக்கிலும் நிறுவித் தரும்படி வற்புறுத்துவதாலேயே இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்விதம் தமிழரே, தமிழருள் சண்டையிட்டுக் கொள்வதனால் இப்பல்கலைக் கழகத்தை இழந்து விடுவோமோ என்ற அச்சம் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நிலவ ஆரம்பித்துள்ளது. எனினும் இவ்விஷயம் நன்கு சிந்தித்து ஆராயப்பட வேண்டிய தொன்று. இதில் அரசியல் கலகலப்பை ஏற்படுத்தி தமிழரின் எதிர்காலத்தை வீணே பாழாக்கி விடக்கூடாது.

பல்கலைக் கழகத்தைக் கிழக்கில் நிறுவுவதிலும், வடக்கில் நிறுவுவது சிறந்தது. ஏனெனில் கிழக்குப் பகுதியிலும் வடக்குப் பகுதியில் பல அனுகூலங்கள் அமைந்துள்ளன. முக்கியமாக வடபகுதி சுவாத

திய நிலையில் சிறந்து விளங்குகிறது. கொடுமையான வரட்சியோ, அன்றி மக்களை அள்ளிச் செல்லும் வெள்ளமோ இங்கு ஏற்படுவதில்லை. வருடம் பூராவும் நல்ல சுவாத்திய நிலையில் விளங்குகிறது.

காங்கேசன் துறையில் சீமெந்துத் தொழிற்சாலை, பரந்தனில் இரசாயனத் தொழிற்சாலை, ஆனையிறவில் உப்பளம், திருநெல்வேலியில் விவசாயப் பண்ணை, யாழ்ப்பாணத்தில் சகல வசதிகளும் வாய்ந்த ஒரு பெரியாஸ்பத்திரி, இத்தனையும் இருக்கின்றன. அத்துடன் செயல்முறைப் பாடங்களுக்கு வேண்டிய சகல வசதிகளும், போக்குவரத்து வசதியும் சிறப்புற அமைந்துள்ளன.

வடக்கில் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவ வேண்டிய முக்கிய காரணங்களிலொன்று இப்பகுதியிலிருந்தே பெரும்பான்மையான மாணவர்கள் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் செல்கின்றனர். இலண்டன் பரீட்சை, இந்தியப் பரீட்சைகள் முதலியவற்றிலும் இங்கிருந்தே பெருந்தொகையான மாணவர்கள் தோற்றுக்கின்றனர். எனவே இங்கே தமிழரில் பெரும்பான்மையானவர்களும், மதியுகம் படைத்த மாணவரும் வாழ்வதால் இங்கேயே பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பது உகந்தது.

வடபகுதியில் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிப்பவர்களில் சிலர் இங்கே இடமில்லாமையையும், நீர்த் தட்டுப்பாட்டையும் காரணங்களாகக் கூறுகின்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் இடம் இல்லாவிட்டால் கிளிநொச்சியில் இதை நிறுவலாம். அன்றியும் நீர்த்தட்டுப்பாட்டை நீக்க வடபகுதியில் நன்கு நீர் கிடைக்கும் இடங்களிலிருந்து குழாய்கள் மூலம் நீரை விநியோகிப்பது இயலாத காரியமா?

தமிழ்ப் பெரியார்களாகிய இராமநாதன், நாவலர் என்போர் வடக்கில்

பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்கு நிதி ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுச் செல்லவில்லையா? சேர் பொன். இராமநாதனின் பரிசுகளாகிய இராமநாதன் கல்லூரியையும், பரமேஸ்வராக் கல்லூரியையும் பல்கலைக் கழகங்களாக மாற்றி விடுவது சலபமான காரியம். இதனால் அரசாங்கத்திற்குப் பணச் செலவும் குறையும். அத்துடன் தற்பொழுது எத்தனையோ கொடைவள்ளல்கள் பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்குப் பணமும் நிலமும் கொடுக்க முன்வந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்கு மாகாணத்தையே தமது பிறப்பிடமாகக் கொண்ட விபுலானந்த அடிகளும் வடபகுதியில் பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதை ஆதரித்துள்ளார். மற்றும் அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட குணவர்த்தனா கமிஷன், நீட்காம் கமிஷன் என்பனவும் வடபகுதியில் பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதையே ஆதரித்து அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளன. அத்துடன் சென்ற கால அரசாங்கங்களும் ஒவ்வொரு வரவுசெலவுத் திட்டத்திலும் வடபகுதியில் இராமநாதன் பல்கலைக் கழகத்திற்காக அடையாள மான்யம் ஒதுக்கி வந்துள்ளன.

எனவே வடக்கில் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்குச் சாதகமாக இத்தனை குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அத்துடன் கிழக்கில் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதை ஆராயும் போது அதிலும் எத்தனையோ பிரதிகூலங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். கிழக்கு மாகாணம் காலத்திற்குக் காலம் வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றது. அத்துடன் அங்கு சில சமயங்களில் கடும் வரட்சியும் நிலவுகிறது. எனவே இச் சூழலில் மாணவர் தமது கல்வியைக் கண்ணும், கருத்துமாகப் பயிலத் தடை ஏற்படலாம்.

இரண்டாவதாக, வடபகுதியில் ஏழு லட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழும் அதே சமயம் கிழக்குப் பகுதியில் ஆக 5100 தமிழ் மக்களே வாழுகின்றனர். எனவே இங்கு தமிழ் மக்கள் - முஸ்லீம், சிங்கள மக்களுடன் ஒப்பிடுகையில் சிறுபான்மை

யினரே. எனவே பெரும்பான்மையினர் வாழும் பகுதியில்லாது, சிறுபான்மையினர் வாழும் பகுதியில் பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பது வடபகுதிக்கும், வட பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கும் பெரும் அவமானத்தை விளைவிக்கும் ஒரு விஷயமாகும்.

மேலும் கிழக்குப் பகுதியில் காலத்திற்குக் காலம் இனத்துவேஷ வாதங்களும், சச்சரவுகளும் எழுகின்றன. எனவே இங்கு ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைத்து, மாணவரைக் கல்வி பயில விட்டால் அவர்கள் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டுத் தமது எதிர்காலத்தைக் கெடுத்து விடுவர்.

அத்துடன் கிழக்குப் பகுதி பின்தங்கிய தாகையால் அங்கு ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பதால் அப்பகுதியை முன்னேற்றி விடலாம் என்று ஒரு சாராரும், வடபகுதியில் பல்கலைக் கழகத்தை அமைப்பதால் தமிழ் மக்கள் பிளவுபடுவர் என இன்னுமொரு சாராரும் கூறுகின்றனர். அதிகப் பசியுடன் இருக்கும் ஒருவனுக்கு உணவைக் கொடுக்க வேண்டுமெயல்லாது பால் குடிக்கும் குழந்தைக்குப் பின்னர் கொடுப்பதற்காக உணவைச் சேமித்து வைத்தல் எவ்வளவு மூட்ச்செயல். இதுபோலவே பின்தங்கியிருக்கும் மாணவருக்கு கல்வியளிப்பதற்காக நன்றாகக் கல்வி பயின்று பதப்பட்டிருக்கும் மாணவரைப் புறக்கணிப்பதா? அத்துடன் வடபகுதியில் பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்கும் இச் சிறு விடயத்திலேயே தமிழ் மக்களுக்கு இடையில் பிளவு ஏற்படுமாயின், இன்னும் எத்தனையோ கடுமையான பிரச்சினைகளைத் தமிழர் எதிர்நோக்குகையில் அவர்கள் நிலை என்னாகும் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய விஷயம்.

வடக்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள கல்வி நிலையை ஆராயும்போது வடபகுதியில் 32 உயர்தரப் பாடசாலைகள் உள்ள சமயம் கிழக்குப் பகுதியில் ஒன்பது உயர்தரப் பாடசாலைகள் மட்டுமே உண்டு. அத்துடன் குணவர்த்தனா கமிஷனின் அறிக்கைப்படி வடபகுதியிலுள்ள கல்வி நிறுவனங்களே சிறந்த பல்கலைக்கழக மாணவரை உருவாக்குகின்றன என்பது நன்கு

புரிகின்றது. அத்துடன் கல்விக்குரிய குழுவும், போக்குவரத்து வசதிகளும், மாணவர், ஆசிரியர் விடுதி வசதிகளும் கிழக்குப் பகுதியிலும் வடக்குப் பகுதியில் அதிகம் உண்டு என்பது ஒத்துக் கொள்ள வேண்டிய உண்மை. எனவே இவ்வளவு நன்மைகளும் அமைந்திருக்கும் வடபகுதியில் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவாமல் கிழக்கில் நிறுவுவது கனியிருக்கக் காய் கவர்ந்ததைப் போல் ஆகிவிடும்.

இனி, பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பெயரிடுவதும், அதன் அமைப்பும் சில பிரச்சினைகளை உண்டாக்கலாம். வித்தியோதய பல்கலைக்கழகம், வித்தியலங்காரப் பல்கலைக்கழகம், பிக்குகள் போதனை நிலையம் என்பனவற்றில் சிங்கள, பௌத்த கலாச்சாரங்களுக்கு முக்கிய இடம் அளிக்கப்படுவது போல் வடக்கில் அமையும் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழுக்கும் இந்து சமயத்திற்குமே முக்கிய இடம் அளிக்கப்பட வேண்டும். எனினும் இது தனி இந்துப் பல்கலைக்கழகமாகவோ, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமாகவோ அமையாமல் தற்காலத்திற்கேற்ற முறையில் விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பொறியியல், தொழில் நுட்பம், கணக்கியல் ஆகிய சகல துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி முறையில் கல்வி பயிற்றுவது அவசியம். எனினும் இப்பல்கலைக்கழகம் கொழும்பு, பேராதனை ஆகியவற்றிலுள்ள பல்கலைக்கழகங்களின் தரத்தை ஒத்ததாக ஆரம்பத்தில் உருவாகி விடாதாகையால் திறமையுள்ள மாணவர்கள் கொழும்பு, பேராதனைப் பல்கலைக்

கழகங்களில் சேர்ந்து கல்வி பயில வாய்ப்பளிக்கும்படி வேண்டும்.

தற்சமயம் சிலர் பல்கலைக் கழகத்தின் அங்கங்களை வகுத்து ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு துறைகளை அமைக்கும்படி கோருகின்றனர். பல்கலைக்கழகம் என்றும் பிரித்து அமைக்கப்படக்கூடாது. அதனால் மாணவருக்கும் இடைஞ்சல் ஏற்படுவதுடன், முன்னர் பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தின் அதிபர் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தையும் நிருவகித்ததனால் ஏற்பட்ட பிரச்சினை போன்ற பிரச்சினையே ஏற்படும். எனவே இது குழந்தையைப் பங்கு போட்ட கதையாக முடியும்.

எனவே நமது அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் நீண்ட நாள் கனவை நனவாக்குவதற்கு நாம் அதனுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைக்க வேண்டும். எமது சென்ற கால அரசியல் வாதிகளின் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். எனவே வடக்கில் ஒரு பூரண பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவ கிழக்கு மாகாண மக்கள் தமது பூரண ஒத்துழைப்பை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் இன்று தமிழர் இருக்கும் நிலையிலிருந்து அவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவர். அத்துடன் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழர் அனுபவித்த கஷ்டங்களும் நீங்கும். தமிழினம் நன்கு முன்னேற்றமடைய வழிவகை ஏற்படும். தமிழினம் அறிவுத் துறையில் சிகரமாக விளங்குமென நாம் காணும் கனவு நனவாகட்டும்!

நாகேஸ்வரி கேதுசிகாமணி

க.பெ.த. உயர்தர விஞ்ஞான வகுப்பு I

மகாவலி கங்கையை வடக்கு நோக்கித்திருப்புந் திட்டம்

இலங்கையின் பிக நீளமான ஆறு மகாவலி கங்கையாகும். இது 200 மைல் நீளமுள்ளது. இதன் வடிநிலம் 4000 ச. மைல்களாகும். இதன் வடிநிலம் இலங்கையின் பாகமாகும். மகாவலிகங்கையை வடக்கு நோக்கித் திருப்புவதற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன் திட்டம் இடப்பட்டது.

ஆனால் இது பின் செயல் முறைக்கு கொண்டு வரப்படவில்லை. ஏனெனில் இதற்கு உதவியளிக்க முன்வந்த அமெரிக்கா பின் மறுத்துவிட்டது. இதற்கு \$70 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதற்குப்பின் சர்வதேச ஸ்தாபனம், உலக வங்கியும் கடன் கொடுப்ப

பதாகச் சொல்லித் திட்டத்தை செயல் முறையில் கொண்டு வரச் சொல்லியது. இதன்பின் பல புவியியல் அறிஞர்களும் விஞ்ஞானிகளும் வந்து பார்வையிட்டு அதை எப்படி வடக்கே திருப்பலாம் என திட்டமிட்டனர். மகாவலி கங்கையின் வடிநிலம் அவ்வளவு செழிப்பானதன்று. இதில் 3000 சதுரமைல் பரப்புடைய வடிநிலம் காட்டர்ந்த பகுதியாக இருக்கின்றது. 1000 சதுரமைல் பரப்புடைய வடிநிலம் தான் பிரயோசனத்தைக் கொடுக்கின்றது. கற்றன் பிரதேசத்தில் தேயிலையும், கீழ்ப்பாகத்தில் றப்பரும், தும்பறைப் பள்ளத்தாக்கில் கொக்கோவும் பயிரிடப்படுகின்றன. மகாவலிகங்கையின் மலைப்பகுதி ஒரே கற்பிரதேசமாக இருக்கின்றபடியால் இதில் பயிர் செய்யமுடியாது இருக்கின்றது.

நூவாறு பாயும் மகாவலிகங்கையின் மலைப்பிரதேசத்தில் 200' த்திற்கு குறையாது மழை பொழிகின்றது. இதனால் இது நீர்வளம் குன்றாது காணப்படுகின்றது. மகாவலிகங்கை மற்றைய ஆறுகளைப் போல் அல்லாது மிகவும் கம்பீரமாய் பல கிளைகளையும் சேர்த்துக்கொண்டு கொட்டியாரக்குடா மூலம் இந்து சமுத்திரத்தை அடைகின்றது. இது வருடா வருடம் 40 ஆயிரம் அடி நீரை வெளியேற்றுகின்றது. இந்நீரை வீணே வெளியேற்றாது அதைப் பிரயோசனமான முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. மகாவலிகங்கையை 3 காரணங்களுக்காக வடக்கு நோக்கித் திருப்புகின்றனர். அவை மின்சாரம், விவசாயம், குடியேற்றம் என்பனவாகும். இத்திட்டத்தால் முதலில் பயன்பெறும் பகுதி திருகோணமலையாகும். இங்கு வரட்சியாய் நிலவும் பகுதிக்கு இந்நீரை திருப்புவதனால் பொருளாதார வளர்ச்சி அடையலாம் என நம்பப்படுகின்றது. தற்போது மகாவலிகங்கையை வடக்கு நோக்கித் திருப்புந்திட்டத்தின் முதல் வேலை ஆரம்பமாகியுள்ளது. இது பொல் கொல்லைக்கு அருகில் திருப்பப்பட்டு, பொல்கொல்லையில் இருந்து 5 மைல் நீளமான இரு சுரங்கங்கள் குடையப்பெற்று, அதனூடாக வெளிவந்து, பின் கொத்மலி அணையின் வழியாக அநுராதபுரம் வரை

கம்பீரமாகப் பாய்ந்து வவுனியாவை வந்து அடையும். ஜனத்தொகை பெருகி வரும் இந்நாட்களில் மக்களுக்கு இருப்பிடம், உணவு முதலியன இன்றி அமையாதன. இம்மகாவலிகங்கையைத் திருப்புவதனால் காட்டர்ந்து வரட்சியால் வாடும் இடங்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்து பயிர் செய்ய முடியும். இதனால் மக்கள் கூடுதலாக வாழும் இடங்களில் இருந்து மக்கள் இப்பகுதிகளில் குடியேற்றம் செய்வதால் புதுப்புது கிராமங்களும் நகரங்களும் தோன்ற இடமுண்டு, இதனால் இங்கு இருக்கும் மக்களின் தேவைக்காக தொழிற்சாலைகள், பாடசாலைகள், போக்குவரத்து முதலியன உருவாகும். இதனால் வேலையில்லாது இருப்போர் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பை அளிக்கலாம். இதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும். நம் நாட்டு மக்கள் தம் உணவிற்காகவே பிறநாட்டை எதிர்பார்த்து நிற்கும் நிலை ஏற்படாது. "தன்கையே தனக்கு உதவி" எனப் பொருளாதாரத்தை மேலும் விருத்தியாக்கலாம். இங்கு வரட்சிப் பிரதேசங்களில் இருபோகமும் பயிர் செய்ய முடியாது, பயிர்கள் வாடிவதங்கிப் போகின்றன. இதனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் குன்றுகின்றது. நீரின்மையால் இப்பிரதேசங்கள் முன்னேறாது இருப்பது கண்கூடு. இலங்கையில் வடபாகமே அதி வரட்சியாய் இருப்பது உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாகும்.

இப்பிரதேசங்களில் நெல், சிறுதானியம் என்பன பயிர் செய்து நமது பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தலாம். மின்சார வசதியற்ற கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதி அளிப்பதற்கும், பல புதிய கைத்தொழில் நிறுவனங்கள் நிறுவுவதற்கும் மின்சாரம் அவசியம். பொல்கொல்லைக்கும் அநுராதபுரத்திற்கும் இடையே 3 மின் நிலையங்கள் அமைக்க திட்டம் இடப்பட்டுள்ளது. பல குடியேற்றங்களை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் மக்களை அப்பிரதேசங்களுக்குக்குடியேற்றி, அங்கு அவர்கள் விவசாயம், கைத்தொழில் என்பனவற்றை வதற்கு உதவியாகப் பல கைத்தொழில்களை நிறுவ வேண்டும். 35% அன்னியம்

செலவாணியைக் குறைத்து அதன் மூலம் இத்திட்டத்திற்கு நன்கு பணம் கிடைக்க வழி வகுக்கப்பட்டது. இதன் முதற்கட்டம் 1973ம் ஆண்டு அளவில் பயன் கொடுக்கத் தொடங்கிவிடும். இத்திட்டம் முழுமையாக முடிவடைய 30 ஆண்டுகள் வரை செல்லும்.

இம் மகாவலித் திட்டம் முழுவதும் செயல்படத் தொடங்கியவுடன் இலங்கை பொருளாதாரத்தில் தன்னிறைவைப் பெறும். இது ஒரு பல பயன் தரும் திட்டமாகும். மகாவலி கங்கை திருப்பப் படும் இடத்தில் முழங்கை வளைவு ஒன்று ஏற்படுகின்றது. அங்கு ஓர் அணை கட்டப்படும்.

பல காலமாக கனவு கண்டுகொண்டிருந்த இத்திட்டத்தைத் தற்போதுதான் செயல்படுத்த முடிந்தது. இதனால் அதிக பயனடைபவர் கமக்காரரே ஆவர்! இதைச் செய்துமுடிப்பதற்கு பொதுமக்களின் நம்பிக்கையும், உற்சாகமும், நல்வாழ்த்துக்களும் வேண்டும். இதன் முதலாவது திட்ட வேலைகள் மாசி மாதம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதில் அம்பன் கங்கைக்கு இடையிலும் ஓர் அணைக்கட்டு கட்டி நீர் மறிக் கப்படும். வீணை கடலில் கலக்கும் 40 ஆயிரம் கன அடி நீரை வரட்சிப் பிரதேசங்களுக்கு திருப்பி அங்கு விவசாயம் செய்யப்படும். இதனால் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி அடையும்.

இலங்கையின் விலைமதிக்க முடியாத மாணிக்கம்போல் விளங்கும் மகாவலி கங்கையை வடக்கு நோக்கித் திருப்புந் திட்டம் முழு வெற்றியையும் அளிக்கும் என நம்புகிறோம். இது முழுவதும் 1990ம் ஆண்டு பல பயன்களைக் கொடுக்கும். இத்திட்டம் முடிவடையும்போது பலரது எண்ணங்கள் எல்லாம் நனவாகும். பின் பொருளாதாரத்திற்காக இன்னொரு நாட்டை எதிர்பார்த்து நிற்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. மழை இல்லாவிட்டாலும் பயிர் செய்யலாம். இருபோகமும் நெல் விதைத்தும், சிறுபோகப் பயிர்களை நட்டும், பருத்தி, மரக்கறிகள், வெங்காயம், மிளகாய் என்பனவற்றையும் இங்கு பயிரிடலாம். பல புதியவிவசாய முறைகளைக் கையாண்டு புது முறைகளில் பலவிதமானவற்றைப் பயிரிடலாம். இதனால் இலங்கை நல்ல அபிவிருத்தி அடையும். மின்சார அபிவிருத்தியினால் நன்கு பயனடையலாம். பலருக்கு வேலை வாய்ப்பையும் அளிக்கும். பருத்தி முதலியன பயிரிடுவதால் நெசவுக் கைத் தொழில் நன்கு முன்னேற்றமடையலாம், மகாவலிகங்கையைத் திருப்புவதனால் கிழக்குப் பாகத்தில் ஏற்படும் வெள்ளத்தில் இருந்து நாட்டைப் பாதுகாக்கலாம்.

இவ்வாறு பல வழிகளிலும் மகாவலி கங்கை திருப்புந் திட்டம் பயனுள்ளதாகவே காணப்படுகின்றது.

ஹீமாராணி மாசிலாமணி

க. பொ. த. உயர்தரக் கலைவகுப்பு I

வாழ்க்கையின் போக்கு

சாயந்தரம் ஆறுமணியிருக்கும். வானளாவிய மரங்களடர்ந்த தெருவோரம். அதன் ஒரு கரையோரத்தில் ஒரு பாழடைந்த மண்டபம். அம்மண்டபத்தின் தாழ்வாரத்தினுடைய கப்பிற் சாய்ந்துகொண்டு நின்றாள் ரமணி. அவளது நெஞ்சம் வேதனை என்னும் சாகரத்தில் மூழ்கிக் கிடந்தது. மனதில் எழுகிற உணர்ச்சிகளை

விவரிக்க முடியவில்லை. துரு துருவென்ற அலைச்சல்; மேலெழும்பிப் பாய்கிற கவலை; அவளுடைய வாழ்க்கையே அப்படி இருந்தது.

ஓய்வற்ற நெடுநடப்பு அவளின் பயணம். உலக மொழிகள் எல்லாம் சேர்ந்து பெண்மையின் ஒவ்வொரு இலட்சணமாகப்

பார்த்து உருவாக்கிய நிறை அழகு அவளின் மேனி, காலதேவனின் பல்வேறு வகைத் தாக்குதல்களையும் தாண்டிச் சுடரும் ஒளித் தூய்மை அவளின் அறிவு. கலைக் கெனவே கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது போன்றிருந்தது அவள் மேனி. ஆனால் அவளது வறுமையின் காரணத்தால் அப்படிப்பட்ட தெய்வீகமான கலையை அவளால் பயன்படுத்த முடியாமல் காலதேவன் அவளைத் துன்புறுத்திக்கொண்டிருந்தான்.

அந்த இரவில் அவ்வூரைப் பாழ்படுத்த விரும்புவதுபோல் ஆகாயத்தில் மேகங்கள் உறுமிக்கொண்டிருந்தன, எளியவர்களை வதைக்கும் கொள்ளைக்காரர்கள்போல் செடி கொடிகளைப் பிடுங்கி எறிந்து, மரங்களை ஆட்டிக் குலுக்கி முறுக்கிய காற்று வீடுகளையும் சுருட்டிக்கொள்ள முயன்றது. இந்த அமளிக்கு அஞ்சிய அத்தெரு மக்கள் வீட்டுச் சுவர்களின் பாதுகாப்பில் ஒளிந்து கொண்டார்கள். இவ்வளவு தடல்புடலையும் பொருட்படுத்தாமல் வீடு வீடாக ஏறிப் பிச்சை கேட்டுக்கொண்டிருந்தாள் ரமணி. இடியையும் சூராவளியையும் எதிர்த்து நிற்கும் வலிமையை அவளுடை பசி அவளுக்குக் கொடுத்தது. காலையிலிருந்து வெறும் நீருண்ட அவள் வயிறு நீருண்ட மேகம் போலவே குமுறியது.

மரங்களைக் குலுக்கும் காற்றுத்தான் தன் தலையைச் சுற்றுகிறதா? அல்லது தானாகவே அது சுற்றுகிறதா என்று நிர்ணயிக்க முடியாத நிலையில் அவள் தள்ளாடியவாறு நடந்தாள். அவ்வூரில் அவள் பிறவிப் பிச்சைக்காரி. வேலை செய்யமாட்டாள் என்பதில்லை, வேலை கிடைக்கும் போது வேலை, இல்லாத போது பிச்சை வயிறு என்கிற தொல்லைப் பொறுப்பைத் தவிர வேறு பொறுப்பற்ற அவள் தெருப்

பிச்சை கேட்டுவரும் போது ஒரு கலைஞனைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் அவள் அந்த மனிதனைக் கவனிக்கவில்லை.

கலைஞர்களின் மனம் என்றும் ஒற்றுமைப்படும் என்னும் கூற்றுக்கிணங்க கலைஞனது மனம் அவளை மனமார விரும்பியது. இந்த உண்மை தெரிந்தபின் கலைஞனின் பார்வையில் அன்பும், அனுதாபமும் குமிழியிட்டன. அவள் பார்வையில் அன்பும், நன்றியும், எளிமையும் ததும்பின. அவள் கலையில் தேர்ந்த நிலையை எட்டியிருந்ததால் கலைஞனின் உள்ளம் மகிழ்ந்து, அவளைக் கலையின் பேரரசியாக்கவேண்டுமென்று எண்ணினான். இதனால் தானே ஒரு நல்ல நாளைக் குறித்து அவ்வூர் ஆலயத்தில் அவள் அரங்கேற்றத்தையும் நிகழ்த்தினான்.

இந்த அரங்கேற்றத்திற்குப் பல கலைஞர்கள் சமூகமளித்திருந்தனர். அவர்கள் அவளது கலைத்திறத்தைப் பாராட்டி 'கலையரசி' என்னும் பட்டத்தையும் அவளுக்கு வழங்கினார்கள். அன்று முதல் அவள் கலைத்திறமைக்கு உலகில் தக்க இடம் கிடைத்தது.

இத்தகைய உல்லாச மண்டபத்து ஊஞ்சலில் அமர்ந்து ஆடியவண்ணம் குனிந்து நோக்கிய ரமணிக்கு கீழே தென்பட்ட வறுமை என்னும் உலகம் மிகவும் கீழே வீழ்ந்துவிட்டது போலவும், தான் மிகவும் உயர்ந்து ஆகாயத்தைத் தொடப் போவது போலவும் தோன்றியது.

நாகபூஷணி கணேசதாசன்
5-ம்பாரம் B

ஒழுக்கமும் மாணவரும்

“ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலானொழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும்.”

“அடக்க மமரரு ளுய்க்கு மடங்காமை ஆரிரு ளுய்த்து விடும்.”

என்பது பொய்யாமொழிப் புலவர் திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒழுக்கம் உயிரைவிட மேலானதாகக் கருதப்பட்டது. ஒழுக்கத்தை இழந்தவர்கள் உயிரற்றவர்களாகவே கருதப்பட்டனர், அன்று திரௌபதியின் ஒழுக்கத்தைக் காக்கப் பாரதப் போரே நடந்தது. சீதையை இராவணன் சிறையெடுத்தான் என்பதற்காக இராமாயணப் போர் நடந்தது. இவ்வாறு ஒழுக்கத்திற்காக நடந்த பல சம்பவங்கள் ஒழுக்கத்தின் மேன்மையை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. ஒழுக்கம் என்பது ஒவ்வொருவரும் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தொன்று. அதுவே மனிதனுக்கு உயிர்நாடி.

‘தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும்’ என்பது ஆன்றோர் மொழி. நாம் சிறுவயதில் ஒழுகும் ஒழுக்கங்களே எமது வருங்கால வாழ்க்கையில் எம்மிடம் நிலைபெற்று நிற்பன. இளமையில் கல்வி சிலைமேல் எழுத்தாகும். நாம் சிறு வயதில் மாணவராக எமது வருங்கால வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றைப் பயிலும் போதே சிறந்த பழக்க வழக்கங்களையும் பயின்றால் அவை எமது மனதில் சிலையில் எழுதிய எழுத்துப்போல் பதிந்து விடும். இக்காலத்தில் மாணவராகப் பாடசாலையில் பயிலும் நாம் வருங்காலத்தில் எமது நாட்டுப் பிரஜைகள். இப்பொழுது நாம் எவ்வாறான குணங்களைக் கொண்டவர்களாக விளங்குகிறோமோ, அதற்கேற்றப்போல் வருங்காலத்தில் நாடு விளங்கும். நாம் சிறு வயதில் பழகும் தீய பழக்கங்கள் வருங்காலத்தில் எமது நாட்டையே பாதிக்கு மளவுக்குத் தீமையாகலாம்.

ஒழுக்கம் என்பது பலவகைப் பண்புகளும் கலந்த ஒரு கலவை. அப் பண்புகளுள் அடக்கமும் ஒன்று.

அடக்கம் என்பது எல்லோரிடத்தும் இருக்கவேண்டிய சொத்து. ஒரு மாணவன் பலருக்கும் அடங்கி நடக்க வேண்டியவன். சிறு வயதில் தன் தாய் தந்தையரிடம் அடங்கி நடக்கும் அவன், மாணவ வயதில் ஆசிரியரிடம் அடங்கி நடக்கவேண்டியவனாகிறான். முற்காலத்தில் குரு என்றால் தெய்வத்திற் கொப்பானவராகக் கருதப்பட்டார். மாணவர்கள் குருவிடமே சென்று தங்கி அவருக்கு சேவைகள் செய்து கல்விகற்று வந்தனர். ஆனால் இக்காலத்தில் குருவை மதித்து நடப்பவர்கள் மிகச் சிலரே. இது மிக வருந்தத்தக்க விடயமாகும். ஆசிரியரின் சொற்களை மதியாது நடப்பவரும், ஆசிரியரையே ஏளனம் செய்வோரும் இன்று மலிந்து விட்டனர். அடக்கமாக நடக்க வேண்டிய மாணவர்கள் தான் தோன்றித் தனமாக நடந்து கொள்கின்றனர்.

ஒழுக்கம் என்பதில் அடங்கும் மற்றுமோர் பண்பு அன்புடைமையாகும். மாணவர்கள் எவ்வயிர்கள் மீதும் அன்பு கொண்டு ஒழுகுதல் வேண்டும். இதனால் உயிர்கள் இன்புறும், எமது தாய் தந்தையர் மகிழ்ச்சியுறுவர். உலகில் வாழும் உயிர்களிடத்து அன்பு கொண்டு அவற்றை பராமரிக்கவும் அவற்றுக்கு உதவி செய்யவும் மாணவர்கள் இப்பொழுது தொடங்கியே பயில வேண்டும். இதனால் அவர்கள் எல்லோரிடமும் அன்புடன் பேசப் பழகுகின்றனர். இதனால் அவர்கள் வருங்காலத்தில் மக்கள் போற்றும் தலைவர்களாக மாறுகின்றனர். நல்ல தலைவர்களைப் பெற்ற நாடு நல் வழியில் பிற நாடுகள் போற்றும் வண்ணம் முன்னேறும். எனவே மாணவர்கள் அன்புடன் பேசிப் பழகி ஒழுக வேண்டும்.

நாவடக்கம் என்பது மாணவரிடம் காணப்பட வேண்டிய மற்றுமோர் பண்பாகும்.

“யாகாவராயினும் நாகாக்க காவாக்காற்
சோகப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.”

கழிந்த நாட்களும், கழிந்த நேரமும்
எவ்வாறு திரும்பி வராதோ அவ்வாறே
எம்மால் பேசப்படும் சொற்களும் திரும்பி
வராது. மாணவர்கள் பிறருடன் பேசும்
போது தாம் கூறப் போகும் வார்த்தை
களால் பிறர் மனம் புண்படுமோ என்ப
தையறிந்து பேச வேண்டும். தீயினால்
சுட்ட புண் கூட சில காலத்தின் பின்
ஆறிவிடும். ஆனால் வார்த்தைகளால்
சுட்டபுண் எக்காலத்தும் ஆறாது. இன்
றைய உலகில் மாணவர்கள் தமது தாய்
தந்தையரையும் எதிர்த்து வாதாடுகின்
றனர். இதனால் நல்வழி எது, தீயவழி
எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல்
தமக்கு விருப்பமான வழிகளில் சென்று
கெட்டலைகின்றனர்.

இன்று மாணவர்கள் கல்வியில் மட்
டும் ஈடுபடாமல் வேறு பல துறைகளிலும்
ஈடுபடுகின்றனர். அரசியல் போன்ற விஷ
யங்களில் ஈடுபடும் மாணவர்கள் அடிதடி,
தீவைத்தல் போன்றவற்றில் ஈடுபட்டுத்
தமது கல்வியில் போதிய நாட்டம் செலுத்
தாமல் இருக்கின்றனர். இதனால் வளர்ந்த
பின் எத்தொழிலிலும் ஈடுபட முடியாமல்
தெருக்களையும் பெண்களையும் சுற்றித் திரி
கின்றனர். இது மாணவர் சமுதாயத்
திற்கே இழிவை ஏற்படுத்தும் ஒரு விஷ
யமாகும். இத்தகைய இழி செயல்களில்
மாணவர் ஈடுபட்டது வருந்தத்தக்க விட
யமாகும்.

அன்று திருவள்ளூர் தமது நூலாகிய
திருக்குறளில் ஒழுக்கத்திற்காக ஒரு அதிகா
ரம் அமைத்தார். அதில் ஒழுக்கத்தின் சிறப்
பையும், அதனால் உண்டாகும் நன்மைகளை
யும் கூறிய அவர் அது பற்றாமல் அன்பு

டைமை என இன்னுமோர் அதிகார
மும் அமைத்தார். அத்தகையவர் வழி
யில் வந்து அந்நூலைக் கற்று வரும் நாம்
இன்று நடந்து கொள்ளும் முறையை அவர்
கண்டால் இவ் அதிகாரங்களை நான் எழுதி
என்ன பிரயோசனம் என்று வருந்துவார்.
அத்தகைய கேவல நிலையில் இன்று மாண
வரின் ஒழுக்கம் இருக்கின்றது. இன்று
நாட்டில் நடக்கும் எத்தகைய ஊழல்களி
லும் மாணவரின் செயலும் கலந்தேயிருக்
கின்றது. தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தம்
செய்கின்றனர், அது தமது வருவாயை
அதிகரிப்பதற்காக; ஆனால் மாணவரும் சத்
தியாக்கிரகம் செய்வதன் காரணம் என்ன?
தமக்கு கல்வி புகட்டி நாட்டில் அறிவா
ளிகளாக உலவ வழிகாட்டியவர்களை
எதிர்த்தா? இது மிக்க வருந்தத்தக்க
செயலாகும்.

மிருகங்களில் கவரிமான் என ஒன்று
ண்டு. அது தனது மயிர்களில் ஒன்று
உதிர்ந்தாலும் தனது ஒழுக்கம் குறைந்து
விட்டதென எண்ணித் தன் உயிரை
மாய்த்துக் கொள்ளுமாம். ஆற்றிவு
படைத்த மாணவரோ இத்தகைய கேவலச்
செய்கைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். ஐந்தறிவு
படைத்த மிருகத்திற்கு உள்ள ஒழுக்கத்
தைக் காக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி
ஆற்றிவு கொண்ட மாணவருக்கு இல்லா
தது மிக்க வியப்பும், மனக்கஷ்டமும்
தரக்கூடிய விடயமாகும். எனவே வருங்
கால மாணவர் தமது ஒழுக்கத்தைப்
பேணி சிறந்த பிரஜைகளாக வளர்ந்து
நாட்டை நல்வழிப் படுத்துவர் என எண்
ணுகிறேன்.

சியாமனா துரைசிங்கம்

5 ம் பாரம் D

நான் கண்ட கனவு

இம்மானிலத்தில் மாஸிடர்கள் யாவரும் இன்பங்களையும் துன்பங்களையும் அடைகின்றனர். அவற்றிற் சில சம்பவங்கள் மறக்க முடியாதனவாக எம் இதயத்தில் இருக்கின்றன. ஒருவன் தன் வாழ் நாட்களில் தன் பழைய வாழ்க்கையை நினைவு கூர்ந்தால் துன்பங்கள் பயங்கரமாகவும் இன்பங்கள் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி தருவனவாயும் அவன் மனக் கண் முன்தோன்றும்.

ஒரு வெள்ளிக்கிழமை மாலை நானும் என் தாயாரும் தம்பியும் இறைவனைத் தரிசிக்க பாலைதிவுக்குச் செல்லுவதற்கு காத்திருந்தோம். பல கப்பல்கள் சென்று விட்டன. ஆனால் அக்கப்பல்களில் கால்வைக்கக்கூட இடம் இருக்கவில்லை. கடைசியில் “இராஜ யோகம்” என்று ஒரு கப்பல் வந்தது. இதை விடக்கூடாதென எண்ணி நாமும் அதற்குள் ஏறினோம்.

பரந்த நீலக் கடல் நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு உல்லாசமாக “இராஜயோகம்” பாரத்தைத் தாங்க முடியாமல் நகர்ந்து கொண்டிருந்தது. விளையாட்டுச் சிறுவர்கள் போட்ட கூச்சல் கடலின் இரைச்சலுக்குப் போட்டி போலிருந்தது.

பரந்த கடலின் இயற்கையழகைப் பருகிக் கொண்டிருந்த நான் கப்பல் பாரம் மிகுதியால் ஒரு பக்கம் சரிவதைக் கண்டேன். கப்பல் கவிழப் போகிறதை அறிந்த நான் மிகுந்த கலவரத்துடன் கருங்கடலையும் என் தாயாரையும் பார்த்துப் பார்த்து மிரள மிரள விழித்தேன். அப்பா! அம்மா! என்று அவர்களுடைய பாதத்தில் நான் விழுந்து கெஞ்சி நீந்தப் பழகியது எதற்காக? என்று என் மனத்தை நான் கேட்டேன். பின் ஒரு நிமிடமும் தாமதியாது கடலினுள் குதித்து விரைவாக நீந்தினேன். நல்லகாலம் கடவுள் தான் என்னைக் காப்பாற்றினார். இரண்டு அடி பிந்தியிருந்தால் கப்பலுக்குள்

அமிழ்ந்து மாண்டிருப்பேன். நான் என் பலத்தையெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து நீந்தினேன். என்னையறியாமல் என் உடல் விரைவாக வேலை செய்தது. என் கண்ணிலிருந்து நீர் அருவிபோல் பாய்ந்து கடல் நீரோடு கலந்தது. “என் அம்மாவும் தம்பியும் கடலுக்குள் அமிழ்ந்து மாண்டிருப்பார்கள். என் தம்பிக்கும் நீந்தத் தெரியும். ஆனால் அவன் சிறு பிள்ளையாச்சே. இந்தக் கடவுளுக்குக் கண்ணையில்லையா. அல்லது அவர் கண்ணை பிரடிக்குள் வைத்துக்கொண்டிருப்பாரா? தன்னைத் தரிசிக்க வருபவர்களை இப்படித் தானா வருத்தி உயிரை எடுப்பார். என்ன கடவுளோ” எனப் பலவாறு இசை பாடுவதற்குப் பதிலாக வசை பாடிச் கொண்டிருந்தேன்.

அதோ கரை தெரிகிறது என்று கூறி உற்சாகத்துடன் நீந்திக்கொண்டிருக்கும் போது படர் என்று ஒரு பெரிய கல்லில் என்மண்டை மோதியது. உடனே என் தலை கிறுகிறுத்தது. அப்போ யாரோ என்னைப் பிடித்துத் தூக்கி கரைக்குக் கொண்டு வந்தனர். என்னைப் பராமரித்தனர். என் அகமும் புறமும் நடுநடுங்கிக்கொண்டிருந்தது. மண்டையிலிருந்து இரத்தம் ஆரூகப் பெருகியது. கண்ணிலிருந்து நீர் அருவிபோலப் பாய்ந்தது. உடல் விறைத்திருந்தது. என்மனம் அமைதியின்றித் தவித்தது. ஒரு வயோதிபர் என் பக்கத்தில் நின்று தலையைத் துடைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆறுதலும் தேறுதலும் கூறினார்கள்.

ஆனால் அந் நேரத்திலே இறைவனைத் தவிர யாரால் என் மனதை ஆற்ற முடியும். கடலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த என் கண்கள் பஞ்சுபோல் பூத்துப் போயின. ஆனால் என் தம்பி நீந்தி வரவில்லை. இப்படி நான் கனவுலகத்தில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கையில் என் பக்கத்தில் படுத்திருந்த என் சினேகிதி என்னைத் தட்டி “மணி அடித்து விட்டது

எழும்பும்'' என்று கூறினான். நான் கண்டது கனவா, நனவா என என்னாலேயே கூற முடிய வில்லை. கட்டிலில் இருந்து திரும்பவும் கனவை நினைத்து அழுதேன். என் சினேகிதியிடம் நான் கண்ட கனவைக் கூறி ஒருவரிடமும் கூறவேண்டாமெனவும் வேண்டிக் கொண்டேன். நாள் முழுவதும் அவ் வெண்ணமாகவேயிருந்தேன்.

நரியின் முகத்தில் விழித்ததுபோல் அந்நாள் எனக்கு கெட்ட நாளாக இருந்தது. அன்று முதல் வேலையாக வீட்டிற்குக் கடிதம் எழுதினேன். கடிதத்தைப் பெட்டியில் போட்டு விட்டு வந்த போது எனது சினேகிதி ஓடிவந்து பாலை தீவுக்கு நேற்றுப் போன கப்பல் ஒன்று புரண்டு விட்டது எனவும், அதற்குப் பெயர் '' இராஜ யோகம் '' எனவும், அதில் பலர் இறந்துபோனதாகவும் கூறினான். என் அம்மாவும் அக்கப்பலில்

சென்றாரோ என நான் வருந்திக் கொண்டிருந்தபோது என் தாயார் வந்திருப்பதாக அறிவிப்பு வந்தது. உடனே என் காதுகளையே நான் நம்பாமல் தாயாரிடம் ஓடி முதல் விஷயமாக நான் கண்ட கனவையே கூறினேன். தாயரும் சிரித்த வண்ணம் ''உமக்கும் அக் கப்பலுக்கும் ஒரே பெயர் ஆனபடியால் நீர் அக்கனவை கண்டிருப்பீர்'' என்று கூறினார். அதன்பின் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு என் கடமையில் கண்ணுயிருந்தேன்.

இச் சம்பவம் நான் என் வாழ்நாளைப் பற்றி எண்ணும்போது என் மனக்கண்ணில் முதலிடம் பெறுகிறது. இச் சம்பவத்தை நான் மறத்தல் அரிது.

இராஜயோகம் நடராஜா
4-ம் பாரம் 'A'

எனது வீட்டுக் காவலன்

எனது வீட்டுக் காவலனை உங்களுக்குத் தெரியுமா? அதுதான் என் அருமையான நாய் வீமன். உங்களுக்கு நாய் என்றால் நல்ல விருப்பமல்லவா? எனது அருமையான நாயைப்பற்றித்தான் உங்களுக்குச் சொல்லப்போகிறேன்.

நான் ஒவ்வொரு நாளும் காலை யில் எழுந்தவுடன் முதல் வேலையாக வீமனுக்கு உணவு வைத்த பின்புதான் நான் மறுகாரியங்களைச் செய்வது வழக்கம். நான் இடைஇடையே வீமனுக்குக் குளிப்பாட்டுவதும் உண்டு. இதனால் அது என்னிடம் மிகவும் அன்பாக நடந்தது. நான் ''வீமா'' என்று கூப்பிடுவது தான் தாமதம் அது என்னிடம் ஓடோடி வரும். அதன் பெயர் அதன் உடம்பிற்கு ஏற்றதுதான் அதன் உடலின் உரோமம் நல்ல அடர்த்தியாக இருக்கும். அதன் நிறம் வெள்ளையாகவும் பளபளப்பாகவும் இருக்

கும். இதனால் எங்கள் வீட்டில் எல்லோரும் வீமனை விரும்புவார்கள்.

நாங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் மாலை நேரங்களில் கடற்கரைக்கு அல்லது பூங்கா விற்கு எங்கள் காரில் போவது வழக்கம். எனது வீமன் நாங்கள் போகும்போது குரைத்து அனுப்புவான். சில வேளைகளில் தானும் வருவதற்காகக் கெஞ்சுவான். ஆனால் நிலத்தில் உருண்ட அவனை நாங்கள் காரில் எற்றிச் செல்வதில்லை. ஒரு நாள் வீமன் கடற்கரைக்குப் போகும் ஆசையால் தான் குளித்தபடியாலும் தான் சுத்தமாயிருக்கிறதென்றெண்ணிக் காரிற்குள் எங்களுக்குத் தெரியாமல் ஏறி ஒளித்திருந்தது. நாங்கள் வழக்கம்போலே கடற்கரைக்குச் செல்வதற்கு காரில் ஏறினோம். எங்களுக்கு வீமன் எங்கிருக்கிறு என்று தெரியாது. வழக்கம்போலே வீமன் எங்களை அனுப்ப வரவில்லை. நாங்

கள் வீமன் விளையாடுகிறதென்றெண்ணி குழப்பாமல் காரில் ஏறிக் கடற்கரைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தோம். வழியில் இரண்டு நாய்கள் அருகில் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தன. அவை எங்கள் கார்ச் சில்லிற்குள் முட்டி மோதி இரைந்தன. எங்கள் வீமன் தன்னை மறந்து 'வள், வள்' என்று குரைத்தது. நாங்கள் திடுக்கிட்டோம். பின்புதான் வீமன் காரிற்குள் ஒளிந்துகொண்டிருந்ததைக் கண்டு அதன்கள் எப்பத்தியை நினைத்துச் சிரித்தோம். வீமன் சுத்தமாக இருந்தபடியால் அதையும் கடற்கரைக்குக் கூட்டிச் சென்று நீரில் விளையாடி அதன் ஆசையை நிறைவேற்றினோம். வீமன் கடலில் நீந்தித் தன் கெட்டித்தனத்தை எங்களுக்குக் காட்டிற்று.

பின் ஒரு நாள் எங்கள் வீமன் ஓடி வந்து எங்களிடம் ஏதோ சொல்வது போன்று குரைத்துவிட்டு வீதிக்கு ஓடுவதும் வருவதுமாக நின்றது. நான் வீமன் ஏதோ சொல்கிறதென்று வீதிக்கு ஓடினேன். வீதியில் ஒரே இரைச்சலாக இருந்தது, அங்கே ஒரு பெரிய கல் நெரிக்கும் உருளை கட கடவென்று சென்றுகொண்டிருந்தது. இந்தப் புதினத்தைக் காட்ட எனது தங்கைகளையும் தம்பியையும் கூட்டி வந்து வேடிக்கை பார்த்தோம். வீமனுக்கென்றாலோ பரம திருப்தி. இப்படியாக வீமன் எங்களுக்கு விளையாட்டுக் காட்டி எங்களை மகிழ்வித்தது.

ஒரு நாள் எங்கள் வீட்டில் வானொலியில் இனிய பாட்டுக்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தோம். வீமனுக்குப் பாட்டென்றால் போதும் அவ்வளவு விருப்பம். தானும்

சேர்ந்து 'ஊ' என்று ஊளையிடும். வீமன் பாட்டைக் கேட்டவுடன் ஓடோடி வந்து கதவிடுக்குக்குள் தன் மூக்கை வைத்துக் கொண்டு பாட்டுக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. நான் அதைப் பார்த்திரங்கி வீமனை அன்று உள்ளே கூட்டிக்கொண்டு வந்து பாட்டைக் கேட்கவிட்டேன். வீமன் ஆனந்தத்தோடு ஆ, ஊ என்று ஊளையிட்டது. இதைக் கண்டவுடன் எல்லோரும் வீமன் பாட்டுக் கச்சேரி செய்கிறான் என்று சொல்லி விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்.

பின்பு ஒரு நாள் பக்கத்து வீட்டில் ஒரு பாம்பு வந்து ஒரு சிறு பிள்ளையைக் கடிக்கப்போனது. இதைக் கண்ட வீமன் பாம்பைக் கொன்று பிள்ளையைக் காப்பாற்றியது. பக்கத்து வீட்டுப் பெரியோர்கள் வீமனின் வீரச் செயல்களைப் புகழ்ந்தனர்.

இப்படியான வீமன் ஒரு நாள் காரில் அடிபட்டது. நாங்கள் அதற்கு வேண்டிய வைத்தியம் செய்து பார்த்தோம். அது தப்பவில்லை. பின்பு வீமனை வீட்டை அடுத்திருந்த நிலத்தில் குழி தோண்டிப் புதைத்து வீமனுக்குச் செய்யவேண்டியவற்றைச் செய்தோம். மண்ணின் மேல் வாசனைப் பூக்கள் இட்டோம். அது இறந்ததை இப்பொழுது நினைத்தால்கூட அழகைதான் வரும். அவ்வளவு நல்ல நாய். ஒருவரும் வீமனைப்போல் ஒரு நல்ல நன்றியுள்ள வீட்டுக் காவலனையும் தோழனையும் காணமுடியாது. நீங்களாவது கண்டிருக்கிறீர்களா?

ஞானனந்தி பொன்னையா,
4-ம் பாரம் 'A'

பட்டாடையின் சுயசரிதை

நான் முதல்முதலாக யப்பான் தேசத்தில் பல கூடுகளில் இருந்து நூல்களாக எடுக்கப்பட்டு நெசவுத் தொழிற்சாலைக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டேன். அங்கு நெசவு செய்யும் பெண்களில் ஒருத்தி பல

வர்ணங்களாலும் நிறங்களாலும் என்னை அழகான ஒரு பட்டாடையாகச் செய்தாள். நான் மட்டும் அல்ல என்னோடு இன்னும் பல உற்றார் உறவினர்களும், சினேகிதர்களும் இருந்தனர்.

எல்லோரிலும் பார்க்க நான் மிகவும் அழகாக இருந்தேன். அதனால் எனக்கு என்னைப்பற்றி மிகவும் பெருமையாக இருந்தது.

என்னையும் எனது உற்றார் உறவினர் கூளையும் சினேகிதர்களையும் யப்பானியர் சிலர் பெட்டிகளில் அடைத்தார்கள். பின்பு எல்லோரும் வேறு பல மனிதர்களால் நான் பிறந்த ஊராகிய யப்பான் பிரதேசத்துறை முகத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டோம். அங்கு என்னைப்போல் வேறு பலரும் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்வதற்காகக் காத்து நின்றனர். எங்களைப் பொருட்கள் எடுத்துச் செல்லும் கப்பலில் ஏற்றினார்கள். எனக்கோ நான் எங்கே போகிறேன் என்று தெரியவில்லை. நான் சில நாட்கள் கடற்பிரயாணம் செய்து இறுதியில் இலங்கைத்தீவின் கொழும்புத் துறை முகத்தை அடைந்தேன்.

நாங்கள் எல்லோரும் இறக்கப்பட்ட பின் லொறி வண்டிகளில் ஏற்றப்பட்டு கொழும்பு நகரத்தில் உள்ள ஓர் கடையில் இறக்கப்பட்டோம். அதன் பின்பு நான் பெட்டிகளில் இருந்து எடுக்கப்பட்டு கடையில் தூக்கப்பட்டேன்.

சில நாட்களின் பின் என் அழகைக் கண்ட இளம் மங்கை ஒருத்தி என்மேல் விருப்பங்கொண்டு என்னை விலைபேசி வாங்கினாள். அவள் நான் புதிதாக இருந்த போது என்னைமிகவும் கவனமாகப் பாவித்தாள். எனக்கு சிறிது வயதுபோக என்னைக்

கவனமில்லாது பாவித்தாள். ஒருநாள் அவள் என்னைத் தனது உறவினர்களின் வீட்டிற்கு உடுத்திச் சென்றாள். அங்கு அவ்வீட்டு நாய் என்னை இழுத்துக் கிழித்துவிட்டது. அன்று தொட்டு அவளுக்கு என்மேல் வெறுப்பு ஏற்பட்டு என்னை வீட்டின் மூலையில் ஒதுக்கி வைத்து விட்டாள்.

பின் ஒருநாள் அவள் இருந்த வீட்டிற்கு ஒரு பிச்சைக்காரி வந்து தனக்கு உடை இருந்தால் தரும்படி கேட்டபோது என்னைத் தூக்கி அவளிடம் கொடுத்தாள். பிச்சைக்காரியும் என்னைச் சில நாள் கவனமாகப் பாவித்தாள். பின்பு அவளும் என்னைத் துன்பப்படுத்தினாள். அவளின் சிறு பிள்ளைகள் என்னைப் பல துண்டுகளாகக் கிழித்து என்னைப் படாதபாடெல்லாம் படுத்தினார்கள். ஒருநாள் பிச்சைக்காரி என்னை எடுத்து குப்பையோடு குப்பையாக அவளது குடிசையின் பின்புறத்திலுள்ள குப்பைக் குழியிலிட்டாள். அப்போது எனக்கு உண்டாகிய துன்பத்தை சொல்லவே முடியாது.

நான் எனது நாட்டை விட்டுப் பிரிந்து இங்கு வந்து ஒருபோதும் படாத பாடெல்லாம் பட்டு இப்பொழுது இக் குப்பைக் குழியில் ஒருவரும் தேடுவாரற்றுக் கிடக்கிறேன். எனக்கு எனது வாழ்க்கையை நினைக்க மிகவும் அழகையாகவும் துக்கமாகவும் இருக்கிறது.

பூபதி வன்னியசிங்கம்
3-ம் பாரம் A.

ஓர் ஆறு தன் கதை கூறல்

அதோ! அந்தப் பெரிய மலை. அங்கிருந்து ஒருதரம் பூமியை எட்டிப்பார்த்த போது என்னைக் கண்ட மரஞ்செடி கொடிகள் எல்லாம் வா! வா! என அழைத்தன. அவையின் அழைப்புக்கிணங்கி மெதுவாகப் பூமிக்கு வந்தேன். என்னைக் கண்ட மரம், செடி, கொடிகள் எல்லாம்

பெரும் மகிழ்ச்சியுற்றன. அவைகளை நான் சென்று கொஞ்சிக் குலாவினேன்.

எனக்கு விளையாட்டில் மிகவும் விருப்பம் உண்டு. சிறுகற்களுடன் விளையாடுவேன். நாளுக்கு நாள் என் வேகமும் ஊக்கமும் கூடிக் கொண்டே வந்தது.

பெரிய பாறைகளைக் கற்களாகவும், மண்ணைத் துணிக்கைகளாகவும் நான் உடைத்தேன்.

வேகம் வரவரக் கூடுவதைக் கண்ட மனிதன் அவ்வேகத்தைப் பயன் படுத்த எண்ணினான். என் முன் ஒரு சக்கரத்தை வைத்தான். எனது வேகத்தினாலே அது சுழன்றது எனக் கண்டான். இதிலிருந்து மின்சத்தியைப் பெறலாமென எண்ணினான். அது கை கூடிற்று.

பல நாடுகளில் மரங்களை வேரொரு நாட்டுக்குக் கொண்டு செல்வதற்காக என்னை உபயோகித்தார்கள். அம்மரங்களை அலைகளாகிய என் கைகள் சுமந்து சென்று, அதனால் நான் மனிதனுக்குப் பேருதவிகள் செய்தேன்.

சிறிய பிள்ளைகள் என்னுடன் நின்று விளையாடுவார்கள். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடுவேன். சில நேரம் அவர்கள் கல்லால் எனக்கு எறிவார்கள். அவர்கள் அப்படி எறிந்தாலும் அவர்களை மன்னித்து அவர்களுடன் சேர்ந்து விளையாடுவேன். என் உடலில் பல உயிர்களும், கங்கா தேவியும் இருக்கிறார்கள்.

நாளுக்கு நாள் ஓய்வின்றி உழைத்த நான் முதுமை அடைந்து விட்டதால் கை நீட்டி அழைக்கும் ஆழியுடன் கலப் பதற்கு விரைந்து செல்கிறேன்.

கமலநாயகி தர்மராசா

3-ம் பாரம் B.

எனது இந்தியப் பிரயாணம்

நான் ஒரு மார்கழி விடுதலையன்று எனது தாய் தந்தையருடன் இந்தியாவிற் குப் புறப்பட்டேன். அதுதான் எனது முதல் விமானப் பிரயாணம், வீடுகள் தீப் பெட்டிகளாகத் தோன்றின. தென்னந்தோப்பு கள் புல் வெளிகளாகத் தோன்றின. வெகு விரைவில் திருச்சிணுப்பள்ளி விமான நிலையத்தை அடைந்தோம். அன்று பின்னேரம் மலைக் கோட்டைப் பிள்ளையார் கோயிலுக்கு எத்தனையோ படிசெறிச் சென்றோம். நான் அங்கு கண்ட காட்சியை என்றும் மறக்க முடியாது. நாங்கள் தாயுமானவரைப் பற்றி படித்திருக்கிறோம். ஆனால் அங்கே சுவரில் அவரின் வாழ்க்கையை வர்ணப் படங்களாக ஓவியர் கீறியிருக்கிறார்கள். அந்தப் படங்களைப் பார்க்க தாயுமானவரை நேரில் கண்டதுபோல் இருந்தது. திரும்பி வரும்போது பழக்கடைகள் எங்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தன. ஒருபக்கம் அப்பினும் மற்றப்பக்கம் திராட்சைப் பழமும் குவிந்திருந்தன. இடையிடையே கழுதைகளின் கதறல் இரவின் அமைதியைக் குழப்பியது. எங்களையும் எழுப்பியது. அடுத்த நாள் மதுரைக்கு அண்மையிலுள்ள அழகர் சோலைக்குப் போனோம். ஓளவையார் நின்ற

நாவற்கனி மரமுள்ள பழமுதிர் சோலைக்குப் போக ஆசைப்பட்டோம். ஆனால் மாலையாகி விட்டதால் ஒன்றரை மைல் காட்டுக்குள் செல்வதற்குப்பயந்து யோசித்துக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது முருகன் வந்தாற்போல் ஒருவர் வந்து தன் துணையோடு வரும்படி கேட்டார். நாங்கள் ஓட்டமும் நடையுமாகப் போய்ச் சேர்ந்தோம். போகும் வழியில் ஓளவையார் தின்ற நாவற்கனி மரத்தின்கீழ் நாவற்கனிகள் விழுந்திருந்தன. நாங்கள் அவற்றை எடுத்துத் தின்றுகொண்டே மதுரை வந்து சேர்ந்தோம். மதுரையிலிருந்து பஸ்ஸிலேறிச் சென்றுகொண்டிருந்தோம். இருந்தாற்போல் ஏதோ ஒரு கூட்டம் தெருவை அடைத்துக்கொண்டு ஊர்ந்து வருவதைக் கண்டோம். பஸ் அதை நெருங்கியதும் வீதி ஓரமாக அக்கூட்டம் ஒதுங்கிற்று. எங்களுக்கொரே அதிசயமாக இருந்தது. முந்நாறுக்கதிகமான தாராக்கூட்டம் ஒன்றை ஆடுமாடுகளை மேய்ப்பதுபோல ஒரு பெண் மேய்த்துக்கொண்டு சென்றாள்.

நாங்கள் மிளகும் கோப்பியுமுள்ள ஒரு தோட்டத்தின் மத்தியிலுள்ள ஒரு வீட்டில் தங்கினோம். மிளகு குலை குலையாகத் தொங்

கியது. அதி வாசனை வீசி வெள்ளை வெளே ரென்று கோப்பிப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கின. இருந்தாப்போல் பல குரல்கள் எங்களைத் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பின. நாங்கள் என்ன என்று விசாரித்தபோது அந்தத் தோட்டத்தில் இரவில் நரிகள் வருவதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் தங்கியிருந்த மதுரையில் தமிழ் மகாநாடு திருவிழாப்போல் கொண்டாடப்பட்டது. பல இடங்களில் இருந்தும் மக்கள் தமிழ் தாயைத் தரிசிக்க வந்தனர். உயிரோவியங்

களைப்போல் தமிழ்த்தாயையும், பாரியையும், ஓளவையாரையும், திருவள்ளுவரையும் வாகனங்களில் அமைத்து வீதி வழியாகக் கொண்டுசென்றனர். தென் இந்திய மக்கள் செய்த உதவியை நான் என்றும் மறக்கமாட்டேன். நான் திரும்பவும் இந்தியாவிற்குப் போக ஆசைப்படுகிறேன்.

வாசுகி பொன்னையா,
I ம் பாரம் A.

நான் ஒரு கிளியானால்

நான் படியாமல் விளையாடித் திரிந்த திற்காக என்னை அப்பா அடித்தார். நான் அழுதுகொண்டு முற்றத்தில் இருந்தேன். அப்பொழுது கீ...கீ... என்று பல குரல்கள் ஒலித்தன. அண்ணார்ந்து பார்த்தேன். நாலைந்து கிளிகள் தென்னேலையில் இருந்து ஊஞ்சலாடின. அப்பொழுது எனக்கு நான் கிளியானால் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. நான் கிளியானால் என்னுடல் பச்சை நிறம் பெற்றுப் பொலிவுறும். கொவ்வைக் கனிபோன்ற வளைந்த சொண்டு எவ்வளவு அழகு தரும். இயற்கை தந்த ஆரம் என் கழுத்தை அழகு செய்யும். நினைத்த நேரத்தில் பச்சை வண்ணச் சிறகுகளை விரித்து சுதந்திரமாக இடங்களுக்குப் பறந்து செல்வேன். நான் எவருக்கும் பயப்படமாட்டேன். என் அப்பாவோ அம்மாவோ கண்டிக்கவும் மாட்டார்கள், தண்டிக்கவும் மாட்டார்கள். இந்த வாழ்வு எவ்வளவு இனிமை நிறைந்திருக்கும். காலையில் எழுந்தவுடன் ஒரே ஒரு வேலைதான் உண்டு. அதுதான் உணவு தேடுவது. அது மிகவும் இலகு

வானது. நான் என் தோழர்களுடன் பறந்து சென்று மாங்கனிகளைச் சுவைத்துண்பேன். காலை உணவு முடிந்ததும் அதுவே எங்கள் விளையாட்டிடமாகிவிடும். சில சமயம் எங்களுடைய பறக்கும் போட்டி நடைபெறும். எல்லோருமாகச் சேர்ந்து வட்டமடித்து வருவோம். சில சமயம் எங்களிடையே பேச்சுப் போட்டி நடைபெறுவதுபோல் ஒவ்வொருவராக கீ... கீ... என்று பேசுவோம். சிறுவர்கள் எங்களுடைய ஆரவார ஒலியைக் கேட்டு “பச்சைக் கிளியே வா வா...” என்று பாடுவார்கள். மத்தியான வேளையில் தோட்டச் சொந்தக் காரன் இருக்கமாட்டான். நாங்கள் மிளகாயைத் தின்போம். சில சமயம் கொறிக்க வேண்டுமென ஆசை தோன்றும். பயறு இருக்கும் தோட்டத்திற்குப் பறந்து செல்வோம். பின்பு மாலையில் எங்களுடைய இருப்பிடத்திற்குத் திரும்புவோம்.

சாவித்திரி சேனாதிராஜா
I பாரம் A.

மாலைக்காட்சி

மாலைக்காட்சி என்றாலே மனிதருக்கு மனதில் ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகின்றது. இப்படியான பல காட்சிகளைக் கண்டு புலவர்கள் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளார்கள்.

இந்நேரத்தில் சூரியன் தன் ஏழு நிறக் கதிர்களைப் பரப்பி கண்ணைச் சிமிட்டியது போல் மக்களுக்கு காட்சியளித்துக்கொண்டு அடிவானத்தில் மறைந்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது பறவைகள் மஞ்சள் வண்ண வெய்யில் பட்டு, அங்குமிங்கும் அலைந்து திரிந்தன. துஷ்ட விலங்குகள் இரை தேடுவதற்கு வெளியே வந்தன. அப்பொழுது பாடசாலை முடிந்து பிள்ளைகள் வீட்டை நோக்கி விரைந்து சென்றனர். கடலில் மீன் பிடிப்பவர் தம் கப்பலைச்

செலுத்திக்கொண்டு புறப்பட்டனர். விளையாடவந்த பிள்ளைகள் தம் விளையாட்டுப் பொருள்களுடன் வீட்டை நோக்கி விரைந்து சென்றனர். மனிதர்கள் தங்கள் வேலைகள் முடிந்ததும் தங்கள் சமான்களுடன் வீடு சென்றனர். சிறிது நேரத்தால் கோயில் மணியோசை கேட்டதும் சிலர் வீடுகளில் தீபங்களை ஏற்றி பிள்ளைகளைப் படிக்கச் செய்தனர். இப்படியான பல காட்சியைக் கண்டு யார்தான் களிகூர மாட்டார்கள்? சிலர் அதிலுள்ள நிறங்களையும் காட்சிகளையும் கீறி ரசிப்பர்.

பூரணவதனி அருளானந்தம்
1-ம் பாரம்.

நான் கண்ட ஒரு விபத்து

சென்ற ஆண்டு ஒரு திங்கட்கிழமை மாலை எனது தந்தை என்னையும் எனது சகோதரிகளையும் தனது காரில் ஏற்றிக் கொண்டு கடற்கரைக்குப் போவதற்காக காரை எடுத்தார். நாங்கள் யாவரும் அதிக மகிழ்ச்சியோடு பல விளையாட்டுக்களை விளையாடுவதற்கு மனதில் திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொண்டு காரில் ஏறினோம். எங்கள் வீட்டில் இருந்து சிறிது தூரம் சென்று இருப்போம். திடீர் என்று ஒரு பெரும் சத்தம் கேட்டது. நாங்கள் யாவரும் அப்பா உள்பட திடுக்கிட்டுப் பயந்து போய்ப் பார்த்தோம். ஒன்றையும் காணவில்லை. அப்படி இருந்தும் அப்பா காரை நிறுத்திவிட்டு இறங்கிப் பார்த்தார். காரின் பின்பக்கத்தில் சுமார் 9 வயதுச் சிறுவன் விழுந்துகிடக்கக் கண்டார். எங்கள் எல்லோருக்கும் ஒரே அதிசயம். ஏனெனில் சிறுவன் காரின் முன்பக்கமாக வரவில்

லையே. எப்படி காரில் மோதி விழுந்தான் என்று எண்ணினோம். அவ்விடத்தில் நின்றவர்கள் ஒரு சிறு ஒழுங்கை வழியாக அச்சிறுவன் விசையாக ஓடிவந்ததாகவும் அவன் தன் ஓட்டத்தின் விசையைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் ஓடிக்கொண்டிருந்த எங்கள் காரின்மேல் மோதி விழுந்துவிட்டதாகவும் அம் மோதிய சத்தம்தான் ஏதோ உடைந்ததுபோல் காரின் உள்பக்கம் இருந்த எங்களுக்குக் கேட்டது என்றும் கூறினர். உடனே அப்பா எங்களைக் காரால் இறக்கி வீட்டுக்குப் போகும்படி கூறிவிட்டுச் சிறுவனைத் தூக்கி காரில் வளர்த்தி ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு சென்றார். கலகலப்பாகக் காரில் ஏறிய நாங்கள் கவலையுடன் வீடு சென்றோம்.

ரதி திருநாவுக்கரசு
1ம் பாரம் B

எனது மைனா

எனது மைனாவின் பெயர் சுசிலா. அது என்னுடன் விளையாடும். அது மாலையில் கூட்டிற்குள் போக வேண்டுமென்றால் என்னைக் கூப்பிடும். நான் வந்தவுடன் அது கத்திக்கொண்டும் துள்ளிக்கொண்டும் தனது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும். நான் கதவைத் திறந்தவுடன் அது உள்ளே போகும். நான் காலையில் அதைத் திறந்து விட்டு அதற்கு உணவு போடுவேன். ஒருநாள் சுசிலைக் காணவில்லை. சற்றுத் திரும்பிப் பார்த்தேன். சுசிலை பூனையிடம் அகப்பட்டு வருந்துவதைக் கண்டு நான்

மிகவும் வருந்தினேன். பூனையிடம் இருந்து சுசிலைக் காப்பாற்ற ஒடினேன். அதற்குள் சுசிலை இறந்து விட்டது. நான் விரும்பி வளர்த்த மாங்கன்றுக்குக்கீழ் அதை அடக்கம் செய்தேன். அதன்பிறகு எனக்கு மிகவும் துக்கமாயிருந்தது. அன்று நான் உண்ணவில்லை. உறங்கவும் இல்லை. அம்மா என்னைத் தேற்றினாள்.

ஷிரூனி விஜயராசா
5-ம் வகுப்பு

எனது வாழ்நாளில் ஒரு நாள்

ஒருநாள் நான் மிருகக்காட்சிச் சாலையைக் குச் சென்றேன். அங்கே மான் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றேன். அம்மான் கூட்டில் ஓர் ஆண்மானும் ஒரு பெண்மானும் இருந்தன. பக்கத்துக் கூட்டில் இரண்டு பெரிய வரிக்குதிரைகள் இருந்தன. இரண்டு மான்களும் போட்டியாக மிகவும் சந்தோஷத்தோடு ஒரு பக்கத்தில் இருந்து மற்றப் பக்கத்திற்குப் பாய்ந்து கொண்டிருந்தன. அந்த அழகான காட்சியைப் பார்க்க அங்கேயே நின்றுவிட்டோம். சடுதியாகப் பெண்மான் மிக உயரமாகப்

பாய்ந்ததினால் வரிக்குதிரையின் கூட்டுக்குள் விழுந்துவிட்டது. இரண்டு வரிக்குதிரையும் மானைத் துரத்தின. மான் அங்கும் இங்கும் ஓடியது. கடைசியில் ஒரு மனிதன் வந்து மானைக் காதில் பிடித்து அதன் கூட்டில் விட்டான். அப்பொழுதுதான் எல்லோரும் ஆறுதல் அடைந்தோம். இந்தச் சம்பவத்தை நான் ஒருபொழுதும் மறக்கமாட்டேன்.

சிவகாமி பென்னையா
5-ம் வகுப்பு A

சம்பாஷனை

றஞ்சி:- அம்மா! சந்திரனுக்குச் சென்ற வர்கள் யார்? அவர்களின் பெயர் தெரியுமா?

அம்மா:- ஆம்ஸ்ட்ரேங், அல்ரின், கொலின்ஸ் என்பவர்கள் சென்றார்கள்.

றஞ்சி:- அம்மா அவர்கள் ஏன் போனார்கள்?

அம்மா:- அவர்கள் சந்திரனைப் பார்ப்பதற்குப் போனார்கள்.

றஞ்சி:- அம்மா அவர்கள் எந்தத் தேசத்திலிருந்து போனார்கள்?

அம்மா:- அவர்கள் அமெரிக்கா தேசத்திலிருந்து போனார்கள்.

றஞ்சி:- அவர்கள் எப்படிப் போனார்கள்?

அம்மா:- அவர்கள் அப்பலோ பதினென்றில் ஏறி வானத்தில் பறந்து சென்றார்கள்:

றஞ்சி:- அவர்கள் போகும்போது அவர்களுடைய தாய் தகப்பனார் என்ன செய்தார்கள்?

அம்மா:- அவர்களுடைய தாய் தகப்பனாரும் உலகத்திலுள்ள ஜனங்கள் எல்லோரும் போய் அவர்களை வழி அனுப்பி விட்டார்கள்.

றஞ்சி:- அவர்கள் போய் என்ன கொண்டு வந்தார்கள்?

அம்மா:- அவர்கள் மண்ணும், கல்லும் கொண்டு வந்தார்கள். எவ்வளவு கெட்டிக்காரர் தெரியுமா?

றஞ்சி:- அம்மா நாங்களும் போகலாமா? அதைப் பார்த்து வரலாமா?

அம்மா:- அங்கு போவது எல்லோருக்கும் முடியாத காரியம். போதிய பணமும் தேவை.

றஞ்சிதமலர் அழகரத்தினம்
5-ம் வகுப்பு

நான் பார்த்த ஒரு நாட்டிய நாடகம்

நான் பார்த்த நாட்டிய நாடகம் "லவகுசா" நாடகம். அதில் பெரிய அக்காமார்கள் நடித்தார்கள். மாண்குட்டிகள், புலி, மயில் முதலியன ஆடின. பெரிய அக்காமார் பாட்டுப் பாடினார்கள். வெள்ளை, சிவப்பு, ரோஸ், தாமரைப் பூக்கள் வந்தன. அதில் நானும் ஒரு பூக்கள் எல்லாம் மெல்லத் தலையை அசைத்து ஆடின. என் அம்மா என்னைப் பார்த்து சந்தோஷப்பட்டார்.

லவன் குசன் இருவரும் வரும்பொழுது எனக்கு சந்தோஷமாக இருந்தது: இரா

வணன் வரும்பொழுது பயங்கரமாய் இருந்தது. இராவணனும் இராமனும் அம்பு வில்லால் யுத்தம் செய்யும்பொழுது மிகவும் அழகாய் இருந்தது.

இது எங்கள் கல்லூரியில் சென்ற வருடம் நடந்தது. இந்த நாடகத்தை எல்லோரும் பாராட்டினர். இதை எங்கள் அதிபர் கொழும்பிற்கு எடுத்துச் சென்றார். அங்கே யும் எல்லோராலும் பாராட்டப்பட்டது.

பிரியந்தினி ஜெயவீரசிங்கம்,
4ம் வகுப்பு A

Sakthi Senai

Mrs. Vijayalakshmy Pundit
enrols
Indrani Chelliah
Leader of our team.

சுந்தரி சுவாமி

Mrs. Vijayalakshmy Sundari
swami
Indrani Chelliah
Leader of our team.

FIRST PRIZE - POST SENIOR ESSAY CONTEST 1969

WOMEN IN POLITICS

Woman plays a very important role in the modern world. As the poet says, she is a perfect piece of creation, though delicate and helpless in appearance she has a quiet will of her own, and is a sincere friend and companion to anyone in need. Besides her soothing influence over men and affairs, a woman possesses a more correct sense of proportion in matters of everyday life. She is indispensable in a home, and is becoming very much so even in other spheres of life, including politics.

Lady Astor, the first woman member of the British House of Commons was very much revolted against. In addressing the House after her appointment she boldly explained her reasons for entering into politics. She declared that, her entrance to the House of Commons was not an "act of revolution but an act of evolution." It was on the encouragement of Lord Astor that she turned from the fireside to public life and credited the British as the first nation that boldly voted a woman to Parliament. Her election gave birth to a new era which endowed woman an equal right in the political arena.

Politics is not merely a game as politicians make of it, but a sacred trust of power, entrusted by a nation into the hands of an elected few. Democracy which is a government of the people, by the people, for the people, is a big responsibility which is not seriously honoured by men after they come into power. A woman can by nature of her faithfulness and spirit of service to which she has been accustomed to

in her home, contribute to her country greatly.

"The hand that rocks the cradle rules the world." The secret of many a man's success has always been attributed to the woman behind him. Mothers or wives have been the source of inspiration or the moulding force in the lives of many heroes. Even in history great women have ruled the world dauntlessly against many odds. History tells of the glorious reign of Queen Elizabeth I, which was a period when Britain ventured on many fields of conquests. Because of her love and tact her reign was a greater success than that of any of her counterparts in Europe.

Coming to our present world, we have seen three women playing their roles as successful prime-ministers—Mrs. Bandaranaike, a leader of the S. L. F. P has had the honour of being chosen the first woman prime-minister, Mrs. Indra Ghandhi has shocked the world by her dauntless courage as leader of the Indian people and by the dignity and bravery with which she has taken her stand amidst all opposition! Mrs. Golda Meir's election as prime-minister of Israel has proved that a woman can lead a country even in the midst of wars.

A woman is gentle by nature and hence is far more considerate about the sick, the suffering and homeless ones. Her motherly instinct makes her interested in finding means of making them happier and more comfortable. Though gentle and sympathetic, she can sometimes be

firmer and bolder than men. In times of great crisis where some solution has to be arrived at, a woman can be more balanced, and quick to comprehend the situation more correctly. This enables the nation to act in an unbiased and impartial manner. The progress of a nation very much depends on the measure of justice meted out by its leaders.

Society consists of both men and women. They have to work hand in hand to make this earth a paradise. According to Lady Astor "men have a greater sense of justice and women of mercy". It is a combination of both that can contribute towards human happiness.

Thayala Coomasamy
G. C. E. (A. L.) Sc. II

FIRST PRIZE - SENIOR ESSAY CONTEST 1969

A NARROW ESCAPE

Many people have narrow escapes in their lives. When we escape from something or miss something by inches or seconds we say that we have had a narrow escape. People all over the world have frightening experiences in their lives. Those who are fortunate come through them without a scratch but the unlucky ones don't. I had an experience like this five years ago. But when I remember it now, it still brings a shudder.

This frightening incident happened in Wellawatte. We had all gone to Wellawatte for our school holidays. One day we decided to go swimming. So we all went in the morning. There were fifteen of us. My parents, sisters, brothers, cousins and friends, all decided to bathe, but mummy didn't allow me to bathe because I was having a cold at that time. So I stood on the beach and watched them bathing but it was rather boring, just watching them. Suddenly I decided to go for a walk along the railway line, which was close by. There was a bridge over the sea and the railway line was on the bridge;

so if a train came suddenly as one was walking over the lines, there was no place to jump. One just had to hang on to the bridge!

But I didn't think of all these things as I walked along the railway lines, quite happy with my own thoughts. It was very pleasant with the sea breeze on my hair and the spray on my face. The sun was shining brightly. Some birds were trying to catch some fish, so I stood and watched this interesting spectacle; and over it all I could hear the "Boom" "Boom" of the sea. Except this noise everything was calm and peaceful. Far away I could see the small figures of my friends and relations; sometimes I heard their laughter. I think I must have stood like that for about an hour.

Suddenly I thought I heard another sound, above the sound of the waves: I stood quite still and listened, but could hear nothing. I thought my imagination was running riot. But after a few minutes I heard the same sound again, but now it was a little louder.

Still I didn't take it seriously. But after a few minutes I heard it again, this time it was continuous. The sound was becoming louder and louder. My blood froze with fright because I now knew what that sound was. A train was coming along the railway line and I was standing in the middle of it without a place to jump to!!

I just stood like that, rooted to the spot. Far away I could hear the voices of my friends and relations. The birds had stopped singing. The sea looked grey and angry, as if it were waiting to swallow me up, and all the time the train was coming nearer and nearer! Except this sound, everything else seemed ominously quiet. I was panic stricken but I could do nothing but tremble. Then I looked up, the train was about a hundred yards away from me, and it was coming at full speed, but still I couldn't move. I tried to run but my legs wouldn't function. I tried to pray but the words wouldn't

come. Only one thought kept repeating itself "I must try to escape" "I must try to escape" But how could I? I couldn't even lift a finger. Then with sick despair I knew that only a miracle would save me from certain death. And a miracle did happen! As I stood there with my heart in my mouth, the train seemed to slow down suddenly. I could hear the screeching of the brakes and with a great jerk it stopped just about a yard away from me! I felt overwhelming relief and joy, joy that knew no bounds. Now I would live to tell this frightening experience.

All this time frantic voices were calling me, people were rushing towards me, but all of a sudden everything seemed to go round and round. I felt very cold. But even as I lost consciousness I felt strong arms encircling me and knew that I need not be afraid anymore.

Premilla Nathaniel
G. C. E. B.

The S. C. M. Camp at the Casuarina Beach

It was on a hot afternoon when we were all sleepy after a substantial treat from our new prefects that we received the information about the S.C.M. camp. That was the answer to our prayers for relaxation as it turned out to be a request from the J. I. C. C. F. asking us to take part in the camp at the Casuarina beach.

The girls who wanted to join in the camp thought that their going away would be a relief to their parents. In view of this they had no difficulties

in getting the permission and the necessary camp fees. As we had got the required permission from the school authorities as well as from our parents we obtained leave from school for the purpose of sewing our clothes as well as for making eatables. Our Principal Mrs. Chelliah was however a bit suspicious of our motives and we had to assure her that we would be on our best behaviour.

We had an idea of what the programme would be like and we were made to understand that the lights would

be off at 9-30 p.m. We therefore included candle sticks in our list of things. We then made vigorous preparations for the midnight feast we wanted to have after the lights were off.

At last the great afternoon arrived. We arrived at the Casuarina beach in two cars. As the drivers did not know the way to the beach one of the locals directed us along the wrong route and after almost two miles we found ourselves close to the Navy Camp. We who were in the car, were not worried about that.

Finally when we arrived at the camp house, we found that the organisers were missing. We were just wondering whether they too had lost their way when they arrived an hour later. We were then informed about the programme. Introductions were made and our names were registered. After dinner when the lights were off we brought out our eatables and had a second treat.

The next morning we had a service which was conducted by the boys. Several boys' schools took part in it. At about 9 o'clock Mr. J. G. Arasaratnam gave a talk about 'Christian responsibility in society'. He gave us some questions to be discussed with our group members. After a short while all of us gathered for the general discussions, and the group leaders put forward the problems and the solutions were suggested by Mr. Viverkanandarajah who was one of the organisers. Then at 3 o'clock in the evening the questions which had been put inside the question box by the campers were discussed by Mr. Bavinck and Mr. Chinniah. Then again at 6-30 p.m. we had Bible study. At 8 o'clock we had a few items of variety entertainment given by different groups.

This was followed by a camp fire, and chorus singing, conducted by Mr. Mahilrajan. The next morning we had a service and this was conducted by the girls. Then at 9 o'clock Mr. S. Jebanesan gave us a short account of Christian responsibility in Politics. He pointed out that there were three people like Martin Luther king, Michael Scott, Canulton, who by their example gave a Christian interpretation to political thought.

The Camp enabled us to meet students from various schools. This enabled us to make new friendships and gain an understanding of the problems which faced students. Community living and discussion made us understand our responsibilities towards society. This has widened our visions and made us better citizens.

The organizers took part in all our activities and made the camp interesting. Their talks made us aware of our social and political responsibility to the country and the part which youth should play in solving these problems. We are very grateful to them for their leadership and for making the camp interesting and useful. Our thanks are due to Mr. Rajanayagam the president, Mr. Anandarajah the Secretary and the other camp advisers and the campers who gave us an interesting time and made this camp a memorable one. We are also very grateful to our teachers for having taken the responsibility of escorting us, in spite of various difficulties and thus enabling us to take part in this worth while and interesting Camp.

Rajini Sabaratnam
G. C. E. (A. L.) Sc. III

IS IT IMPORTANT THAT MAN SHOULD LAND ON THE MOON?

Man is drawn to space exploration not only because of scientific curiosity, but also because he cannot resist the challenge to his imagination. The moon is only the first mile stone on the road to the conquest of the planets and other stars. The space exploration came none too soon, for civilization cannot exist without new frontiers. Although the prospect of conquering the moon entirely is uncertain, man has no intention of giving up hope. The exploration of space is a very costly project. Millions of American dollars are being spent on this, not forgetting the amount of precious time spent on this project. Thus we are led to wonder whether it is really important for man to land on the moon.

On the 21st of July 1969 Neil Armstrong took his first step on the moon. This single step on the surface of the moon has meant "a giant leap for mankind". But these few steps on the moon have cost America a large fortune. It is estimated that thirteen percent of America's income is spent on the space exploration programme. In this world there are many countries where some of the people do not even eat one square meal a day. Thousands in these countries are starving to death, while America and Russia are wasting large sums of money on space exploration. Is it not the duty of the "Haves" to help the "Have-nots"? Is it just for rich countries to waste valuable wealth on exploring the planets, while in their own planet men, women and children are dying like flies? But we all know that America and Russia are two nations that are ever ready

to give aid unstintingly, and devote large sums of money for the advancement of humanity. Thus we cannot say that by using large sums of money for scientific research on the moon, America or Russia is depriving other countries of its valuable help. Apart from this, the money that is being used for these programmes belongs entirely to America and Russia. Thus these countries have every right to utilise that money in any way they please.

Whatever the eventual outcome of the exploration of space it has definitely many immediate advantages, improved means of communication and weather forecasts being numbered amongst them. It has been discovered that the lack of atmosphere on the moon will make it possible for a greater degree of visual accuracy in the reading of scientific instruments. It has been proved that the surface of the moon is an ideal site for an observatory.

It is indeed a thrilling and exciting experience to discover a contemporary, extinct civilization on the moon." "Contact with strange civilizations" says Hu Shih "brings new standards of value with which the native culture must be re-examined and re-evaluated, and conscious reformation is a natural outcome" Hu Shih was speaking of a literary renaissance. But it can also be applied to an earth-wide renaissance a few centuries hence.

For the geological expert, the moon holds a bonanza of greater value than all the gold mines on the earth. The craters on the moon despite the evidence

of many massive bombardments may furnish far more complete, accurate and undisturbed geological records than any of the canyon on earth can provide. What we learn about the evolution and the geological history of the moon may shed light on the origin of the earth.

Not only the scientific, but also the practical and commercial importance of the moon can be hardly over estimated. A thorough exploration of the surface of the moon may result in the discovery of new and valuable elements which may bring vast economic consequences that could pay for any lunar exploration programme.

Ever since the space race between the two leading nations began, both these nations have been competing. At the moment the Russians are far behind the Americans. Therefore they will not dare to declare war upon America. They feel that since America is ahead of them in space travel, they must be ahead of them in the discovery of weapons. Thus the conquest of space

is helping to maintain peace at the moment.

Although space travel has its disadvantages, the advantages outweigh the former. Man by nature is an inquiring animal who is eternally searching for knowledge. As Tennyson aptly says,

“To follow knowledge like a sinking
star

Beyond the utmost bounds of
human thought”.

This is exactly what the two leading nations are doing and they have every right to do so. Ever since science began to rule the world, it has become a necessity. Thus the conquest of space is a necessity which might ultimately help to solve many problems. As long as man's desire “To strive, to seek, to find and not to yield” continues, science will play an important role in the lives of human beings, and the landing on the moon will be inevitable.

Sulogini Vethanayagam

G. C. E. Advanced level III

CAREERS FOR WOMEN IN CEYLON

The dramatic changes that took place all over the world, affected Ceylon as well, and the women of Ceylon find themselves working shoulder to shoulder with men instead of merely attending to the house-hold chores. Like many advanced and advancing countries, Ceylon too has abolished the policy of sex segregation, and has helped her women to don degree cloaks, and hold responsible jobs outside the walls of their homes. After all women too are a combination of brawn and brain.

In Ceylon too at the moment, we find many women pioneering in the field of surgery. There are women Ceylonese in almost all branches of the medical field. Besides nurses and matrons, we find many women doctors, specialists, anaesthetists, physiotherapists, and dentists.

The faculty of engineering is also getting crammed up with women. Women are bent on earning their bread and butter, and if facts are to be faced

their sarees as well, that it is not at all surprising to see them swarming the engineering field.

The judicial court in Ceylon are getting a new look, with women taking their oaths. The civil and administrative services of Ceylon, are all being unobtrusively filled by the women of Ceylon.

Even in the field of politics Ceylon excels all other countries, as she was the first land to produce a woman Prime-Minister. At the moment in Ceylon many a political seat is graced by women.

Thus women have chosen their career in fields, which only a few decades ago, were strictly forbidden to them. But Ceylonese women are an enterprising lot in creation, and therefore it cannot be said that they will choose their careers within these limits.

The more Ceylon advances, and many new fields are introduced, there

can be no doubt of the possibility of women entering them. Now that the conquest of outer space is in full swing, there will be no doubt of women astronauts, once space flight catches on in Ceylon.

Therefore in Ceylon women have chosen, and will choose their careers from almost all the avenues open to them, and the men if they lose in the battle of employment in future, will have no other alternative, but to keep house for their working wives, a statement which I am sure, will make our fore-fathers turn in their graves.

Thus the women of Ceylon can choose their careers from the field of home administration, up to the field of political administration, at present, and in future may choose to enter the field of space administration.

Rubini Navaratnarajah.
G. C. E. (Ad. Level) II

STUDENT UNREST

What is generally understood by student unrest is the prevalence of strikes and work stoppages, where students join together to take concerted action with the view to obtaining their demands. Unrest is particularly noticeable among University students.

The problem of student unrest is not peculiar to Ceylon alone but is a world wide problem and it is seen in all democratic countries. It does not exist in socialist countries. Unlike in the

past the present students have to face various hardships. Political parties gain control of these University students and use them for their own political advantage. Unrest among the students are created by these designing politicians. Universities form the pinnacle of the educational set-up in a country. But these scheming politicians merely destroy these structures by rousing the students.

In this connection I would like to refer to an incident which happened

to the royal commissioners. The commissioners were strangers who had come to Ceylon to help to reorganise her Universities. But when they visited the Vidyodaya University they were attacked by students with mud missiles and stones and some of them were seriously injured. This was the result of student unrest.

The growing men of today demand an aim in life. Dr. Khlaus Bockmuhl former chaplain at Heidelberg university reinforced this by quoting the reply of a student to a questionnaire "we have practically all we need, but we lack the most necessary thing — An aim, a hope in life". This is the cause for unrest among students in the world. The aim in educating men ought to be to make them responsible citizens. But the present men don't realise their responsibility. The central problem is "the emancipation of man from egotism". The lack of purpose and the moral clarity in education together with the tolerant society has done much towards making the recent clashes possible.

During the last years of De Gaulle's regime the University students caused plenty of political disturbances through out France. The army had to be called in, in order to quell these troubles. In Pakistan also the students were able to influence the political situation and cause the retirement of the Pakistan President. In Manilla also there were student disturbances due to political reasons. This shows that sometimes student unrest is caused by politicians or for political reasons.

The world is engulfed in war and conflict that each day new problems emerge. Another cause for student

unrest is the system of education. Since students from rural areas also go to these Universities they have to live under dreadful conditions and undergo certain privations. They have to face tremendous difficulties in life. Of the population of ten lakhs of students three to four lakhs are S.S.C. qualified and twelve to fifteen thousand are graduates. Only 25% of the population of University students come from affluent families, and the others are all from rural areas. These students influence all the other students and create a great deal of trouble and unrest in Universities.

The most important cause for student unrest in Universities is the fact that they are not assured of a future when they complete their University education. This can be seen from the fact that strikes which have taken place in the Ceylon Universities have been mainly caused by the arts students. The medical and engineering students rarely join in strikes, because they are assured of a job when they pass out. The government is now tackling this problem, and we hope everyone who passes out will be able to secure employment and make his contribution towards the country's welfare.

We also hope that politicians will not influence or make use of University students for political purposes. Better teacher-student relationship should eliminate most of the problems which face University students. Better hostel accomodation and more bursaries should enable students to live a more comfortable life and take up to their studies earnestly.

Shirley Sabaratnam
G. C. E. A. L. Sc. II

THE LIFE OF MAHATMA GANDHI

Mahatma Gandhi, the architect of Indian freedom was a great political leader, who played a major part in his country's struggle to win independence from Britain. He was a man of saint like humility, and of unshakeable courage and determination. He did only what he thought was right. He also was a man who cared nothing for sensual pleasures, riches, comfort, praise or promotions.

Mahatma Gandhi was born on October 2nd 1869 in a small state in western India called Porbander. At school Gandhi showed no particular brilliance and was a shy, nervous boy who hated all games and physical exercises. Although born to devout Hindu parents, he respected all religions alike. From his young age Gandhi hated the thought of being slave to another. He used to cut his own hair in order to avoid being a slave to the barber.

When he was only thirteen Gandhi married Kasturibai. When he became seventeen he went to London, and from 1888 to 1891 he studied law. After passing the examination he went back to Bombay. During his legal practice in Bombay he accepted a legal Post in South Africa, where he became associated with the struggle of the Indian settlers for liberty. He remained in South Africa till 1914 when the position of his fellow countrymen seemed improved. During his South African stay he developed his concept of non-violent resistance, and was imprisoned several times. His path towards liberty was not a path of roses. Nevertheless he remained loyal to Britain during the South African war organising, and

commanding a red cross unit. But his main work was for his fellow countrymen. His most dramatic move was to lead 30000 Indian outlaws fully across a state boundary

At 45 Gandhi returned to India, and soon became the recognised leader of the Indian National Congress. He sought to secure liberty by general non-co-operation with the British. He based his policy on truth and non - violence. He published newspapers and pamphlets in support of the Indian nationalism.

He always tried to heal the angry rift between the Muslims, and the Hindus which threatened to tear his country. His defence of the untouchables of society was one of his bravest, and most successful campaigns. He proved to them a sincere friend, and renamed them Harijans which meant 'Sons of God'. He treated the rich and the poor alike. Daily he toiled with the down trodden Harijans, the Muslims and the Hindus to rid the country of its foreign ruler who held India in bondage for more than fifteen decades.

He travelled all over the country on foot and in the simplest clothes. Whenever he visited a city he always made it a point to stay in the poorest quarters. He sent chosen followers into remote villages teaching hygiene, and first aid and encouraging the villagers to use their own hands rather than use machines. He spun his own clothing.

In 1931 he participated in the round table conference on "Indian affairs" at London. But he returned to India disappointed. In 1935 however the Indian autonomy seemed nearer with the passing

of the Indian act by the government. During world war II he renewed his "passive disobedience" to British rule, a step which brought about his detention in 1942. In 1944 he was released due to ill health. Gandhi often sought to influence political situations by a fast unto death.

On Jan. 30th 1948 he left this world in a blaze of glory, martyred in a prayer

meeting, his palms joined in mercy, the name of God on his lips. So mother India lost one of her greatest sons to a fanatic's gun. But though he is no longer in this world, yet he is loved and cherished by thousands, not only in India but all over the world.

Suganthi Balasanthiran
G. C. E. (Advanced level)
Science (I)

THE UNEMPLOYMENT PROBLEM IN CEYLON

Ceylon which is called the Pearl of the Indian Ocean, is an island of great scenic beauty. Ever since Ceylon gained her independence she has had many and increasing problems, and one of her most urgent problems is the problem of unemployment.

There are many different causes for this situation in Ceylon. Each year the population increases by leaps and bounds. As a result of this population explosion as the years go on more and more jobs have to be found.

Ceylon is a developing country and with the progress in industrialisation machines have taken the place of man to a certain extent. Hence there are more men unemployed than in the earlier years.

Ceylon is the only country which gives her citizens free education even at the university level. Though this unique feature has its benefits it also increases the problem of unemployment. Ceylon is essentially an agricultural country but as a result of free education

children of farmers and agriculturists who have successfully completed their secondary school education are unwilling to get back to the soil, and as the offices are already saturated with white collar workers, they swell the ranks of the unemployed. The education system in Ceylon is partly to blame. The emphasis is on the academic aspect and sufficient weightage is not given to the practical and agricultural trends.

We are living in an age where women are competing with men for employment. Increasing numbers of women are being absorbed into the public services and the mercantile sector especially since the public services were thrown open to women. This has naturally resulted in more men - the breadwinners - remaining unemployed.

In order to deal with this problem of unemployment, well-planned, long term measures must be adopted. The Government has already accepted family planning as a useful measure towards tackling the unemployment problem, and it is hoped that in the

years to come it will have its impact on the unemployment situation.

More and more industries must be developed which would lead to more man power being used. The Government should encourage private enterprise by giving financial assistance. The dying cottage industries must be revived and the people encouraged to buy local products.

There are many jobs where women have displaced men. It is the duty of the Government to see that more men are given employment and women kept away from certain types of jobs.

In the schools in Ceylon more importance should be given to other spheres of study such as the agricultural sciences. While the children are still in the lower forms their teachers should direct those who have an aptitude for subjects such as

agriculture and technical studies towards such vocational training.

There is another aspect that a fair number of men remain unemployed due to a false sense of dignity. Some jobs they consider not good enough for them. They scorn the soil and seek the airconditioned offices. It is the duty of both the parents and teachers to instil into the young minds the dignity of labour.

As unemployment stalks the land we earnestly hope that the politicians, the parents and the educationists will jointly take suitable measures to deal effectively with this ever present problem and that we will soon usher in an era where prosperity and employment will go hand in hand and the youth of today can look forward to full employment.

Dileeni Watson
G. C. E. A. L. Sc. I

WHAT I KNOW ABOUT THE MOON

In days gone by, the moon and its mellow light spelled magic and romance. It was something to be admired, never to be attained. But now, daring young Americans have left this world, shot through space, gone beyond it and landed on the moon. This is indeed a stunning achievement in the history of mankind. A few decades ago no one would have believed this staggering adventure possible. Nevertheless it has happened in our lifetime. It is indeed a great privilege to live in such an age.

Two manned expeditions have landed on the moon. The place where they first landed is called the sea of tranquility. The second expedition explored the Ocean of storms. These men have given us some idea of what the moon is like. It is a vast, lonely expanse, similar to the deserts of this earth. The lovely living earth takes on a bluish hue as it rises above the moon's dead horizon. As the Americans stepped on to the lunar soil, they discovered that the moon's gravity was much less than that of the earth. They found it

difficult to walk and so they hopped about. It was a windless, airless atmosphere. The moondust clung to their boots like charcoal. They saw beautiful purple rocks. There were many craters on the surface.

There is neither rain nor water on the moon. Hence there is no vegetation nor any living creature on it. So man cannot hope to live on the moon at present. The sun light is brighter here than on the earth. It is of a bluish tint and the ground appears grey due to this.

These men have left behind machines and scientific instruments to gather further information about the moon. They have also planted the American flag and a plaque of peace and goodwill. Even their footprints will remain intact for years.

They have brought back with them samples of soil and rock. These contain minerals which are useful to man, also the soil is supposed to be very fertile.

The Americans hope to set up bases around the moon, to explore it in greater depth. By drilling deep into the soil they hope to find ice which can be turned into water. Once they find water they hope to break it up into oxygen and hydrogen by nuclear power. Thus an atmosphere to breathe will be created.

In years to come, the moon may be made habitable by man. No more will it be called a magnificent desolation, but a paradise for man to live in.

Vijayanthini Selvanayagam
Form V. D

THE PALAITIVU BOAT TRAGEDY

Every year a lot of people go to Palaitivu where there is a big Catholic church. They go there to worship God. The people go there by boats and each boat can only carry about thirty-five people.

This year also some boats went to Palaitivu. About five or six boats went to Palaitivu and came back safely. Last month also a boat went there. This boat was terribly loaded with about eighty-five people. At that time the police men came and warned them not to go. When the police men went back this boat started to sail. They started off at half past six in the evening. When the boat was in the middle of the sea the time was

about eight o'clock. The people who were in the boat were very happy that they had nearly reached the temple. All the people talked about the temple and the clothes to wear for the festival.

Suddenly the wind blew very hard and the waves tossed the boat. All the people were frightened. They held each other by their hands. Then the waves rocked the boat and one side went up. All the people fell on the other side and the boat turned up side down. All the people shouted and cried for their lives and for their children. There were girls, boys, fathers, mothers, grandfathers, grandmothers and babies.

The boat sank and many people were caught under the boat. Only twelve boys came back safe because they knew how to swim.

When the others heard about this, they went in search of the dead bodies. They got hold of some men who knew to dive in to the sea to find all the

dead bodies. They found only fifty-eight bodies. Sixteen bodies were missing.

I hope that no such sad event will happen again.

Lalitha Chellaiah
Form IV (A)

IF I WERE A MILLIONAIRE

If some day mother fortune shines on me and if I become a millionaire the things I would like to do will be numerous.

First of all I would like to help my parents to build a house and provide them with all the comforts and all necessities. It will then not be necessary for my father to work and he can have the rest which he needs.

I would like to help some of our institutions such as children's home, deaf and blind school and the home for the aged.

I have a great desire for helping the ones who have lost their fathers and brothers who were the bread winners in the recent Palativu tragedy, and I would help them.

I would not forget my school. I would generously contribute to build new blocks of class rooms and for the wall fund. I would give special prizes

for the prize giving. I would give cups and shields for various sport activities in the schools and colleges in the island.

I would send my two brothers abroad and give them a good education so that when they come back they will get good jobs in Ceylon.

I would travel abroad and see places of historic interest and admire the scenic beauty of those places. After seeing all the beautiful things I would buy many things and return to Ceylon.

I would not forget my needy relations and friends and would always do my best for them.

If God should bless me with good fortune I would use my money carefully and in an unselfish manner, helping the needy, for God blesseth a cheerful giver.

Chandramathy Balasundaram,
Form IV. A

NEWSPAPERS

Newspapers are published for the benefit of the people. From the time the printing press was started newspapers have travelled to many corners of the world. The modern world in which we live issues many newspapers daily reporting current events.

As the sun rises in the morning the newspaper too comes to us except on very special days. Every household member rushes for the papers daily.

Through newspapers we get to know about the happenings in our country and in the world. Otherwise we will be like "a frog in a well". We can get the news around us conveniently through the newspapers. Some people who did not know anything about the earth before are great men now by reading the newspapers.

It is through newspapers that we come to know about both local and foreign news. Newspapers also publish useful advertisements. They express the public opinion too. By reading the papers we develop our knowledge. We are able to know the events which happen in foreign lands.

There are three or four parts in the newspapers. The first page has local news. The second and third pages are full of death notices, marriage announcements and many advertisements. The middle pages are full of foreign

news. The last page gives sports commentaries.

Some people always look forward to reading the local and foreign news. People who are interested in sports are anxious to see the page on sports. The teenagers and the youngsters are very keen to see the page about mods and pops. Women who are interested in dress making and cookery look forward to seeing the 'Women's Page'.

People read the newspapers for pleasure as well as for profit. The political news which the newspapers publish becomes history in course of time. Unless we read the newspapers we will not be well informed about the current events.

Newspapers come to our hands because of the people who work over night for us in the newspaper agencies. The reporters report the news to the editors who publish them in the newspapers. The newspapers can change the mind of the people.

Without newspapers people cannot know what is happening in the world. We can gather more knowledge if we read the newspapers daily. "Knowledge is power". The newspaper is useful to all men in this world.

Sudershini Saverimuttu,
Form (IV) A Science

A DAY IN 2070

The Alarm clock put me up at five o'clock. I got up from my spring bed, and pressed the green button. Immediately the tub was filled with hot water. I put some soap powder and had a bath. After the bath I put two eggs and a piece of bacon into the electric cooker. After having my victuals, I opened the morning micro-film news sheet. It stated that the moon men make merry at Chunnakam. It also stated that one of the moon men's daughters had married a Tamil. The reception was held at the Palm-Court, Jaffna. The president of the Republic of Lanka had presented the couple with a pair of his finest flying horses.

At Seven o'clock the radio played the international Anthem which was lent to them by the international information service of radio Lanka.

At eight o'clock I took my heli-car from the twin garage and arrived on the top of our school roof. I put it on the usual place. When the school started, we started with a short medita-

tion and a benediction to all the religious teachers of the world.

After that we read a book called "The tale of two cities" which was written by Charles Dickens.

I went home and after having my wash I opened the refrigerator and ate some lunch pills. Then I went to watch an ancient game called cricket which they play as a mark of remembrance to a famous man called Don Bradman.

In the evening I took my air propelled scooter and went for a drive and I came home at about seven o'clock as I went to see a man who had crashed his Heli-car in to an artificial moon. I did my home work and after having my dinner pills I climbed on my bed and pressed the blue button. The bed was rocked and as I pressed the red button my bed radio started playing a soft lullaby and I was lulled to sleep.

Vasanthi Balasanthiran
Form IV (Arts)

A MUSIC RECITAL

We had a wonderful opportunity to hear Mr. Eric Philips who is a flutist from Australia. On the third of March he came to our school to give a recital.

First he played quick music on his flute and it was very sweet. Then he played the Sonata in 'G' by Mozart as his second item. It was very slow and majestic. Mr. Philips said that the music of Mozart's time was slow, as

the people had plenty of leisure to listen to music.

The third item was also a flute recital. It was very beautifully played. The last item was a story, for which the music was played on the piano. A lady who came with him read the story and he played the music for it.

The story was about a baby elephant whose name was "Baba".

When Baba was small he used to play in the sand by digging it with his trunk. Mr. Philips played some notes on the piano and it made us imagine how it would be.

For Baba's wedding the birds took the invitations. When Mr. Philips played the piano we were able to hear the fluttering of the wings of the birds.

He played for an hour but it seemed to us like half an hour. We wish we could get an opportunity to hear a musician like Mr. Eric Philips once more.

Suganthi Hensman
Form III A.

MY FIRST VISIT TO SRI PADA

On the 26th of January this year my uncle and I went by train to Maskeliya to spend a few days. Maskeliya is a small village on a hill beyond Hatton. It has a cold climate and its town is a small one.

We spent five days there. On the fourth day at about 11-30 p. m. we started on our journey to Sri Pada. The first mile we travelled by bus. Then we started to ascend the mountain at about 12-30 a. m. First there are no steps but only a road slowly ascending towards the mountain for a mile. All along the way there are many electric lamps shining brightly to make the way clear for the climbers. At the end of this road there is an entrance. On the side of this entrance there is a statue of Buddha. At this entrance, steps for the ascent of the mountain begins. Some steps are constructed cement steps while others are rough stone steps. All along the way there were many shops. They provide food and drink for the pilgrims. A bottle of aerated water costs as much as a rupee.

Then we came to a mountain called "Oosi Malai". We had to perform a strange ceremony at this point. We took a ball of thread and needle and tied

one end of the thread to the needle and stuck the needle in an upright log. Then we started to climb. While we were ascending the mountain we had to hold the thread in our hands. In this way we came to the summit.

Now I like to describe one beautiful sight. The distance between two lamp posts is twenty yards. But when I went up and looked down I noticed that there was no space between the lamp posts. They were close together and looked as if they were in a line. It was a wonderful sight to look at.

On the summit there is a temple. On one side of the temple there is a statue of Buddha and on the otherside of the temple there is a statue of Lord Muruhan. There is a bell in that temple. I rang that bell only once because I went to Sri Pada for the first time.

After that we watched the sun rise. When the sun began to rise the sky shone with many beautiful colours. The sun began to rise but again it disappeared. This happened three times before the sun came out in all its glory.

Thevagnani Thambithurai
Form (III) A

THE HOUSE THAT I'LL NEVER FORGET

I have lived in many houses. Some of them I remember because I have lived there for a long time, but the house which I'll never forget is the old Mission house in Nallur where we really could not stay. I shall remember it because of its pleasant and unpleasant memories. It reminds me of things which can never happen again,

My father was transferred to Nallur last year. Before we shifted he took us to see the house. He told us how it was built for the old missionaries and how he used to run about the building as a boy. He told us about the Jamunari tank and ruins of old kings who lived close by.

Then we shifted to the house. We ran all about the building, exploring every nook and corner and planning lots of things. Many pictures come to my memory. My father is seated on the big front verandah looking very happy and enjoying everything around him. He seemed to know every one who passed by and was calling out to them by their names.

We followed him through the bedroom to the vestry and right into the church. We made him sit down on a pew and played as if we were taking

the service. My elder sister played the organ and my other sister began to sing. I read the lesson. My little brother got into the pulpit and pretended as if he was preaching. My father laughed at us and looked happy.

Another picture comes to my memory. My father is seated in his room. He has arranged all his possessions in his room, from the bicycle to his writing desk. He is sitting at his writing desk, preparing his sermon and now and then singing the hymns for morning service.

Then comes to my memory an unpleasant picture. In that same house my father took ill. Then it all came to a sad end. I see crowds and crowds of people showing respect to my dear father. The whole scene is quite different and our dreams are all shattered.

I shall never forget that house for its mixed memories. We went in there happily and ended sadly. Even now when we pass that house, a shiver passes through my body. The dear old house is connected with the most painful experience in my life.

Thanja Coomarasamy
Form III A.

AN UNFORGETTABLE INCIDENT

It was the 31st of December last year. We were at our grand aunt's place in Colpetty. My mother, grand aunt and my elder brother had gone to the watch night service. They went quite early in order to get seats. My little brother, sisters, my cousin and I were at home. Since there were no adults at home we preferred to sleep together. But since no bed could contain the five of us we decided to sleep in the hall. The whole neighbourhood seemed to be lighting crackers. But we were sick of the noise. In a few minutes we were all cuddled upon the linolium. We sang a few songs and very soon my little brother and sister were fast asleep.

Suddenly I smelt something burning and so did my sister and cousin. But then we were not bothered as we knew there was nothing on the cookers. Very soon my cousin and my elder sister too fell asleep. As for me I felt uneasy and found that I could not go to sleep. I don't know how long I lay there with my eyes tightly shut as I was scared to open them. Suddenly I heard foot steps out side. I wanted to wake someone but was afraid to do even that. Just

then I heard a knock on the door. My elder sister and my cousin woke up. But we dared not open the door.

The knocks became louder and then turned to bangs followed by shouts of "Fire, fire, open the door." Then only we opened our eyes to see smoke coming out of a bedroom. We could also see a bright light inside it. My sister ran to the door and opened it. Within a few seconds some of the neighbours rushed into the house and were putting out the fire which almost touched the ceiling. They told us not to be afraid as the fire was put out. Just then my mother and the others returned from church. They rushed into the bedroom and stared at the remains of a few pretty burnt Kashmir sarees and a chair. In a corner of the room lay a long "eakle" and a barrel of a "sky rocket" which had got in through the fan light. We were sorry to see the burnt pieces. But my grand aunt bravely said "Thank God the children are safe." We thanked God for saving our lives and after wishing each other a happy new year fell fast asleep.

Shyamala Navaratnam
Form III "A"

FLOWERS

I think flowers are the most beautiful of God's creations. They are of different colours, shapes and smell. It is a pleasure to see a flower garden at any time of the day. Many poets have been inspired to write poems on different kinds of flowers.

Some of the flowers which are common in Jaffna are Roses, Jasmines, Cannas, Daisies, Lilies, Poppies and Bougainvillea. The rose is considered to be the queen of flowers in poems, books and speech. It is said that the rose is one of the oldest flowers. It is found

in all countries of the north and south temperate zones.

Jasmines are used to make garlands and adorn the hair of ladies in India and Ceylon. It is used for worship in Hindu and Buddhist temples. Cannas are grown as border plants in gardens and parks. Daisies and lilies are grown in beds and when they are all in bloom, they are lovely to look at. Poppies have the deepest shades of red. The poppy stands for the remembrance of the dead.

Carnations, Orchids, Anthuriums and Barbatans are some of the up-country flowers that grow in Ceylon. Because there is plenty of rain in the hill country

areas these flowers are seen to be growing wild. They are used to decorate the church and houses for weddings. They are used to make bouquets for brides and bridesmaids. They are also used to make wreaths for the funerals.

Most of the flowers have bright colours to attract the bees and butterflies, and some have honey in them. Nature has been very kind for all the different types of flowers bloom at different times and we will have some flowers at all seasons.

Sugendrini Francis
Form III (A)

MY VISIT TO A TEA ESTATE

For a very long time I had a desire to visit a tea-estate. The opportunity came in April 1968. At that time my uncle was working in Badulla Glen Alpin group tea-estate. So it was not difficult for me to go there.

I went with my parents to Badulla by train. The estate is a few miles away from the railway station and we reached it by car.

It is a very big estate and is 3000 acres in extent. About three fourths of it is cultivated with tea. This estate is about 6000 feet above the sea-level.

At the time we went there the sun was shining very brightly but it was chilly. The whole place was green. It was a wonderful sight. I was thrilled.

The estate workers live in small rooms which are built in rows and they are called cooly lines. The officers live in bungalows which have beautiful flower gardens and lawns in front and vegetable gardens behind.

Early in the morning men and women get out with their baskets to pluck tea-leaves. It is a pleasant sight to see them work, but it is dangerous too. For if they slip they may fall hundreds of feet down,

In the evenings the tea-leaves are weighed and sent to the factory. This estate has a very big factory. We were shown around the factory by the tea maker. I saw how tea-leaves were made from the green leaves and packed up. There were many grades of tea

which were packed up in plywood boxes.

In the evenings I used to go for walks along the narrow roads of the estate. Life in the estate is very peaceful and quiet. I was happy to be away

from the noise of motor vehicles and the usual sounds of our every day life.

But this did not last long. I had to return to Jaffna after one week.

Yalini Gopalaratnam
Form III A

A BOATING TRIP

Last year we went on a picnic to Gal-Oya. After seeing many interesting places, we went to Inginiyagala. We hired a boat to go on a trip to the Senanayake Samuthara.

We took lots of chocolates, aerated water and cakes, and our camera. We entered the boat, slowly the boat started to move, we began to sing songs. It was a lovely evening and there was a gentle breeze. There were many birds flying up and down the samuthara.

The boat touched the bend and turned towards the Uva hills. This was a beautiful sight. My uncle and father took photographs of the scenery. As we turned round the bend we saw a forest. Our guide told us that sometimes

elephants, jackals and deer come to the shore from this forest to drink water.

We were so excited that we pushed each other in our attempts to look through binoculars. But alas, there were no animals. Only a few crows were seen flying in circles. We were very sad and sat down to finish our short-eats and drinks.

By this time the boat came very near the Uva-hills. It made a big turn and began its journey back home. We saw the sun-set behind the hills. It was a colourful sight. It was very late. Then we got into our car and went back to Batticaloa.

Christina Manimehalai Lawrence
Form III A

HOLIDAYS

Oh, how I long for my holidays! Do you like to know the reason why? Well, my mother has rented a house in Chundikuli for the purpose of my education. There are lots of activities during my school term days. Studies, music and other curricular activities and life is such a rush; besides we are

like boarders in our house in Jaffna, because we long to go to our holiday house at Mirusuvil forgetting the term's busy work. Whenever the school term ends we pack our suit-cases, lock our house and go to our country house which is our home-sweet-home. I take my bicycle also along with me when

we go for our holidays. There is no bother for me to study hard nor to practise my piano as during school days. During day time I ride on my cycle in our large compound. I play games in the evenings. Sometimes I read story books during day time. I play indoor games in the nights. I feel very

sad when my enjoyable holidays come to an end. Anyway I am fit and fresh for another term's work after a happy holiday.

Sharmini Winslow
Form II A

A TRIP TO THE MOON

It was a pre - poya day. I went to bed soon after dinner, and I was reading a story book. I heard a loud knock on our front door. Everybody else was fast asleep. So I walked up and opened the door to see who it was.

There were two men. They were very short and they were wearing space suits just like Neil Armstrong. Before I could talk they took me to a thing which looked like a rocket. Very soon we were flying up in the skies and we were passing the stars. I knew we

were getting near the moon because the round moon was getting bigger and bigger. And we landed there with a big sound. I got out and saw many rocks. The other two men were facing the other side. Then I ran crying for my mother. Suddenly somebody shook me. I opened my eyes to see who it was. I saw my mother standing near by and asking me what the matter was. Then I knew it was all a dream.

Shanthila Chellaiah
Form II A

HOW I MET AN ANGEL

One day I went to bed with a story-book. It was a book of fairy tales. Suddenly I found that I was riding on my bicycle along a lonely road. I was so scared that I rode faster and faster in fear. At last I came to a garden, where I saw an angel sitting on one of the seats. When I went close to him he said, "Hullo Vana, How are you? What do you want here?" I said, "I want a lot of nice things to eat, I want to go in an aeroplane and also see where the

angels live." He laughed and told me to follow him.

Then we went into a room where a table was filled with plenty of nice things to eat. "Go on, eat as much as you like", said the angel. I looked round, and was happy. There was nobody else, not even my little brother. I ate and ate without stopping — first some cakes, then a pudding, then some icecream, then some cakes again and so on. The angel came back and asked

me whether I had finished. Then what do you think I saw? There was an aeroplane with many little angles singing and laughing. They called out to me by name. I jumped in with them. The plane took off and I was not at all frightened.

Suddenly we saw a beautiful house. It was very beautiful with coloured bulbs and balloons. "So this is where you all live? What a lovely place!"

I said. Then I looked again and saw two faces smiling and waving at me—one was my father and the other was my elder brother who died long ago. I shouted in joy waving back to them. Then I felt my mother shaking me and telling me not to shout in my sleep. I woke up sadly scolding my mother for disturbing my sweet dream.

Vanithajothy Coomarasamy
Form II (A)

AN EXCITING DAY IN MY LIFE

One evening during my last holidays at Minneriya, my father asked mother and me to accompany him in his car. He went on a circuit. While returning it was late in the evening. My father all of a sudden stopped the car and put off the lights of the car. It was a full moon night and we were able to see two big elephants on the middle of the road. Father told us not to talk. I was very much afraid. I started perspiring though the night was cold. After some time

how long I don't know, one of the elephants trumpeted and then walked into the jungle. Then my father started the car and we came home. I cannot forget that evening, but my father said he very often came across elephants on the road and he said as long as we don't harm them, they won't harm us.

Manjula Velayuthampillai
IInd Form A.

MY GRANDFATHER

My grandfather is very old. But he does not like to be told that he is old. Early in the mornings I hear him opening his door and going out. A few minutes later I hear him singing devotional songs. I feel very happy and I jump out of my bed to start my work.

I love my grandfather. He helps me in my studies too. He plays with us like a child. He tells us interesting stories about his life. My grandfather never smokes a pipe and I have never seen him lying in an easy-chair. But I see him reading a lot seated in a straight chair. He dresses very smartly when

he goes out. When I get prizes at school, he also gives me presents. He loves me best out of all his grandchildren. He gave me a necklace that his mother wore. I will keep it with me very carefully. I would like to live

like my grandfather when I am also old. I wish he would live for a long time more.

Gowrimanohari Subramaniam
Form II A

THE HOPE SHIP

"Hope" means Health Opportunity for people every where. The Hope Ship came to Ceylon in February 1968. The talk in every country was about this hospital. People from different parts of Ceylon went to get treatment. My mother had an opportunity of working in this Ship. For our luck we had school holidays and we also went to the Hope Ship. "Oh" what a beautiful ship. There were several wards full

of patients. My mother took me round to show the places. There was a piano and there were games to play. I too had a chance to join in the games. The people in the ship were very happy to see me and gave me some presents. I thanked them and returned home with joy.

Kumuthakumari Sinnarajah
Form II A.

MY TRIP TO POINT PEDRO

One Sunday when we had no school my father said that he was going to Point Pedro on an inspection. He wanted to know whether we would join him. We all jumped in excitement. Then we all got ready. We took our lunch and some musical instruments. We started our journey picking up another friend of ours. Half an hour later the rain was pouring. We couldn't see the road ahead. My father stopped the car. When the rain stopped we continued our journey, and on the way we sang all the songs that we knew. At twelve o'clock we stopped the car at Valallai. One of us cut the onions and I opened the fish tin, and we all had an

enjoyable lunch. The friend who came with us cracked many jokes, which made us all laugh. After lunch we continued our journey. At about one o'clock we reached Point Pedro. My father went for his inspection. In the mean time we played on the beach. At four o'clock my father finished his job and we all had a good tea with lots of things to eat. We returned home after a lovely journey. I will not forget this trip in my life time.

Gunasundari Gunanayagam
Form II A

NUWARA ELIYA

All tourists who come to Ceylon never fail to see the beautiful town of Nuwara Eliya. The scenery is lovely and the climate cold and pleasant.

Our home is a big bungalow in the Pedro Estate. All round it from morning till evening you see women plucking the tea leaves. They cover their heads with cloth and carry baskets on their backs. On one side of the estate you find their houses all in a row. They are very crowded and the little children run about outside the houses.

A little further off is the factory. You hear the noise of the machines and the smoke over the roofs the whole day. There are many factories like this all over the country.

Near our house is a beautiful lake to which many people come. They go for races in the boats that are always there. Another interesting place is the spout where people come to bathe. It is beautiful to see the water, pouring out without stopping. The children and big people bathe and play in the water.

All over the country you see beautiful flowers and parks. People go about wearing nice warm clothes; Every thing is lovely to look at. I am waiting for the holidays to go back to this beautiful place.

Rubini Thambyrajah
Form II A

MY FRIEND

My friend is a good girl. She lives at Chundikuli. She is tall and fair. She is kind and helpful to all. She has good manners. Whenever I lose my pen or a pencil, she gives me one to use. Sometimes I'm ill; I do not go to school. Then she'll tell me what they studied that day. She gives me her notes to study. She comes to my house on Poya days to

play. Sometimes I go to her house to play. She can play badminton very well. Her father is a proctor and her mother is a doctor. Her name is Rochana. My life will be very dull without my friend

Gayathiri Nayaki Nadarajah
Form IA.

MY PARROT

Once on our way to Batticaloa we saw a man by the roadside having a parrot for sale. We stopped the car and admired the parrot. She had red spots on her wings. We bought her and took her home. We taught her to speak.

She loves to bathe. When we leave a basin of water near her cage, she will bathe herself. She is my companion and friend. As soon as I return from school I run to see her and say 'Hello' to her.

Early in the mornings she makes sweet sounds. She can say "acca, ammah, petto". She knows to caw like a crow.

Ishani Sinnadurai
Form I A

THE SUN RISE

It is a beautiful sight to see the sun rise. We see the sun in all its glory. It is red and bright. We hear the birds making noises. The sun rises little by little. It is like a great ball of fire. The whole world looks golden. The housewives sweep the houses. We see smoke coming out of the houses. Farmers walk towards their farms. The lotuses and other flowers bloom. Little girls and boys pluck flowers. Temple

bells ring and people go to the temple. The sun rises slowly up in the sky. Birds and animals come out of their homes and go in search of food. Housewives prepare breakfast. School children get ready to go to school. People get ready to go to their working places.

Vaseetha Balakrishnan
Form I A

GINGER AND SANDY

We were very glad to find Judy was to have pups. My sister Sharma and I gave her a lot of good food to eat. One day when we returned home, after choir practice, we saw Judy with five little pups. My mother said we could have two and send the rest away. We were very sorry, they had to go.

We named the pups Ginger and Sandy. Ginger is bigger than Sandy and bullies him. Poor Sandy is sweet. He is very quiet and good.

Chrisanthy Navaratnam
Form I. A

MY LITTLE SISTER

I have a little sister, She is just two years old and two feet tall. I call her Thaya; she calls me acca. She is very naughty. Whenever I take my books to study, she too wants to study and write with my "venus" pencil. Her favourite song is "I have a dolly dressed in blue". She doesn't like rice and curry, but she loves chocolates very much. She loves me very

much. Everyday she comes with my mother to the bus - stand to see me off to school. I take her chocolates from school. She is afraid of cats. Whenever she cries I make a noise like a pussy - cat to stop her crying. Oh! I love my naughty little sister.

Jasmine Samuel
Form I. A

THE DAY MY FATHER BOUGHT A NEW CAR

My father bought a new car on the first of April 1966.

When he first announced that he was going to buy a new car all at home were excited. We were doubtful whether he was trying an April fool's joke. We thought it might be true because it was mother's birthday.

We were also doubtful because new cars cannot be bought now. But father

promised that a new car would be at home for mother's birthday.

On that day our dream came true. How? My grandma from Malaya sent us a new car. All of us went for a drive. We looked after the car carefully. Wherever we went out and returned home we wiped the car. Now the excitement is over for the car is four years old.

Nirmala Ponnampalam
Form I A

MY LONG JOURNEY

Three years ago, I went to Brunei. I went to Colombo from Jaffna by train, and to Brunei by B. O. A. C. Jet plane. The 'plane was air conditioned and it was cold inside it. I was very happy to go to Brunei. After half an hour the 'plane stopped at Kuala Lumpur. The airport was very beautiful. After a few minutes the 'plane started. We had two thousand miles more to reach Brunei. After some time I began

to be tired. I went to sleep, but a few minutes later my father woke me up and said "The 'plane is going to stop. We reached Brunei and my sister was waiting there to meet us. I was sad because the journey was over!

Yoshana Pathmanathan
Form I A

A MOON LIGHT PICNIC

One day in April my mother, sisters, cousins, some of my aunties and I went on a picnic to Kankesanthurai. We were all going by the evening train. We reached Kankesanthurai at 6 o'clock. We were thrilled to see the lovely beach. We ran and washed our legs and played on the sand. We picked beautiful shells. We got ready for a bath in the sea. We changed into our bathing costumes and jumped into the sea. After our bath we had our dinner, and then we packed our things and went to catch the bus. We were told that there were no buses after 10 o'clock.

We didn't know what to do. Just then a hiring car came by. We stopped the car and the car driver willingly agreed to take us, though we were eighteen in number. We all got in, but the car refused to move an inch. The driver knew of a van close by. He took us there. The van driver refused saying that it was too late. After coaxing him a bit he finally agreed to take us home. We reached home at 12 o'clock. I think this has been the most enjoyable picnic.

Chitra Alagaratnam
Form I B.

MY DOG

I have a dog. Its name is Roani. He is eight months old. When my friends come to play with me, he also runs about and plays with us. When I go for drives in my car, I take him with me. He is a shaggy dog. He is white and black in colour. He always puts his tongue out when he runs. I

give him milk every day. He sleeps near my bed. He wakes me at six o'clock in the mornings. I like my dog very much.

Vasantha Solomons
Form I B

A PICNIC TO CASUARINA BEACH

Recently we went on a picnic with my uncles, aunts and cousins to Casuarina Beach. We went there in two cars.

We booked the holiday home at the beach for the day and had a very enjoyable day. We cooked our own

meals and after a fine bath in the sea very close by, we had games. We returned home late in the night. The holiday home is a fine place for a picnic and camps.

Preshanthy Mather
Form I. B

A MOTOR CAR TELLS ITS STORY

During world war II. I was born in Germany. My master was a very rich man. He made me strong. None of my friends know that I can be smashed if I am given a blow on my face. I can run very fast and overtake my mates before they can make a start. When I go to cold countries I put on a switch to make myself warm. One day I was knocked by a lorry and

my beautiful body was broken. I was taken to the garage to be patched up. The Surgeon and a Physician at the garage gave me painful injections. Now I am old, my owner does not make me run fast. I was given a nice name by my maker. Can you guess my name?

Shanthakumari Williams
Std. 5

THE STORY OF A MOTOR CAR

I was born in July 1960 in a large factory in Germany. I was blue in colour, and beautiful to look at. I felt very proud of myself. One day a man came to our show-room and took eight of us to the harbour. A crane lifted us and put us in a dark room. Very soon the ship sailed away. After a few weeks we reached a country. We were told it was Ceylon. Then we were taken to a show-room and kept there. It was fun to see people looking at us through the show-room glass. One day a rich gentleman and his

daughter came to our show-room. The little girl liked my colour and my shape. She asked her daddy to buy me. As I was pretty to look at, he bought me for twenty - five thousand rupees. Even now I am new and useful to my master. He is very proud of me as he has not taken me to a car hospital -the garage. I am very strong and sturdy because I am a Benz.

Menaka Somasundaram
Std. 5 A.

MY BIRTHDAY

My Birthday was on the 2nd. of March. I had a party for my friends with lots and lots of things to eat. Every body had a jolly time for we had plenty of games too. I was very sorry when my friend Manjula fell and hurt herself, but she soon felt better. We had a film show at the end of the party. It was a comic film with Donald Duck and we all had a

good laugh. We then had ice-cream cones. Poor Suchitra, she dropped the ice cream cone on her new party frock! When every body had gone I was too tired I just flopped into bed after thanking mummy for the lovely time we had.

Dharshana Hensman
Std. 5 A

MY TOYS

I have many toys at home. My father bought a toy car for my birthday. All my friends come and play with my toys. I have them all in a toy cupboard. My mother gave me a teddy bear. I always take it with me when

I go to bed. My aunt gave me a doll. I like it very much.

Sharmini Paramasivam
Std. 4 A

MY TOYS

My toys are a doll and a car. My uncle gave me a doll and a car for my last birthday. I love toys. I put a pretty dress for my doll. It looks very beautiful. My car is very beautiful too. Its colour is

green. It can run. I am proud of my toys.

Valarmathy Ratnam
Std. 4 A.

MY SISTER

I have a little sister. She is seven years old. Her name is Chandra. She goes to the same school as I. She is in Std III. We play together.

I love her very much.

Lilamani Benjamin
Std. 4 A.

NEWS OF OUR OLD GIRLS

Our heartiest congratulations and best wishes to the following:-

Marriages

1. Miss Chandrani Mahadeva to Dr. M. Gunaratnam
2. Miss Selvarathy Chelliah to Mr. P. A. Jeyarajah
3. Miss Manasa Nadarajah to Dr. N. Nadesan
4. Miss Janaki Gunaratnam to Mr. Anton Amarasingham
5. Miss Ratneswary Sivagurunathan to Mr. B. Sivagnanasunderam
6. Miss Vasantharane Rajaratnam to Mr. R. I. Rajadurai
7. Miss Kamadhenu Sabaratnam to Mr. K. Arulanantham
8. Miss Sathiabarma Paramakuru to Dr. M. Sivanesan
9. Miss Maheswary Ramalingam to Mr. K. Jayalingam
10. Miss Hajara Ali Marikar to Mr. Mohamed Naleer
11. Miss Lalitha Ariaratnam to Mr. M. Nalliah
12. Miss Premala Thiagarajah to Mr. K. Sivapragasam
13. Miss Kalavathy Sangrabalasooriyar to Mr. S. Subramaniam
14. Dr. Miss Kamala Arulampalam to Mr. N. Arunasalam
15. Miss Sarojini Thambiah to Mr. K. Thiruchelvam
16. Miss Indra Thampu to Mr. Kathiravelu
17. Miss Vasantha Mills to Dr. Henry N. Rajaratnam.
18. Miss Atputhavanitha Eliathamby to Mr. J. G. Seevaratnam
19. Miss Pathmajany Selvanayagam to Mr. K. Guhadasan
20. Miss Rajini Rajayogam to Mr. C. Gnaneswaran
21. Miss Sathiadevi Velumailum to Mr. M. Maheswaran
22. Miss Bavani Rasiah to Mr. T. Ratnasundaram
23. Miss Sarojini Navaratnam to Dr. Mohan Kamalanandan
24. Miss Dushyanthi Mylvaganam to Mr. Kumar Borelessa
25. Miss Sushila Thambithurai to Mr. S. E. Manoharan
26. Miss Jegajothimalar Durayappah to Mr. S. Balachandra
27. Miss Thilagawathy Thambipillai to Mr. T. Sivalingam
28. Miss Ratnamalar Periathamby to Mr. K. Puvanaratnam
29. Miss Suvendrini Mather Dr. D. K. Rajasuriar
30. Miss Cynthia Fitch to Mr. J. A. Selvadurai
31. Miss Manohary Moothathamby to Mr. S. C. Pancharetnam
32. Miss Kamalathevy Vishnusundaram to Dr. V. Thiruvadivel
33. Miss Jeyarane Kanagaratnam to Mr. T. Seevaratnam
34. Miss Vadivambihai Ponnudurai to Dr. C. Paramakumar
35. Miss Parimalanayaki Manickam to Dr. S. Rubasingham
36. Miss Punithavathy Navaratnam to Mr. A. Selvaraj
37. Miss Sarojini Sivagnanam to Mr. S. Sivathanan
38. Miss Kanmany Nagalingam to Mr. V. Anandasangari
39. Miss Pushpawathy Brodie to Mr. S. Kandiah

40. Miss Vimala Rajakulendran to Mr. S. Sebanesan
41. Miss Saratha Kanagaratnam to Mr. S. Ananda
42. Dr. Miss Shanthi Karalasingam to Mr. S. Rajasundaram
43. Miss Sebaranee Rajadurai to Mr. I. T. Kulandran
44. Miss Chandraleka Rajaratnam to Mr. R. Thangarajah

Engagements

1. Miss Ranjini Arasaratnam to Mr. Manoharan Selvanayagam
2. Miss Kamaladevi Ponniah to Dr. T. Varnalingam
3. Miss Vjeyendrarani Kanagasabapathy to Mr. A. Shanmugasamy
4. Miss Ranjithamalar Nadarajah to Mr. A. Selvaraj
5. Miss Malathy Somasundaram to Mr. Lankanesan Nesiah
6. Miss Sarojini Gunaratnam to Dr. J. Jayaratnam
7. Miss Saratha Breckenridge to Mr. M. Jeyaseelan
8. Miss Chandrika Rajaratnam to Mr. P. Mylvaganam
9. Miss Banumathy Navaratnam to Mr. V. Anandaratnam

Examination Success

1. Dr. Miss Freda Paul	...	F. R. C. P.
2. Miss Sivayogi Sabaratnam	...	B. Sc. (Ceylon)
3. Miss Suvendrini Nicholas	...	B. Sc. (Ceylon)
4. Miss Selvaranee Selvadurai	...	B. Sc. (Ceylon)
5. Miss Malini Jesudason	...	B. Sc. Special (Ceylon)
6. Miss Radha Thambirajah	...	B. A. (Ceylon)
7. Miss Pathmaseeli Thambapillai	...	B. A. (Ceylon)
8. Miss Thayanithy Rajasooriyar	...	B. A. (Ceylon)
9. Miss Vimaladevi Visvalingam	...	B. A. (Ceylon)
10. Miss Potharane Arunasalam	...	B. A. (Ceylon)
11. Miss Manasa Nadarajah	...	B. A. (Ceylon)
12. Miss Sathiwathy Somasundaram	...	B. A. (Ceylon)
13. Miss Rajaluxmy Chandrasegaram	...	M. B. B. S. (Ceylon)
14. Miss Tharumasothy Tharmalingam	...	M. B. B. S. (Ceylon)
15. Miss Sivathevy Sivathanan	...	M. B. B. S. (Ceylon)

PRIZE LIST LOWER SCHOOL - 1968

Grade 1.

Rohini Balasingam	...	{ Class Prize, Tamil Language Arithmetic Environment Story.
Sasileka Sriranganathan	...	Class Prize.
Rajeetha Shanmugaratnam	...	Class Prize.
Chandramalar Benjamine	...	Class Prize.
Shantini Panchalingam	...	Class Prize.
Devasoundari Ambalavanar	...	Action Song
Chitra Nadarajah	...	Drawing.

Grade 2.

Chandrini Thambirajah	...	{ Class Prize. Scripture English Poetry
Sumathy Visvalingam	...	{ Class Prize. Arithmetic Tamil Language
Inthumalar Sinnadurai	...	Hinduism.
Rajani Rajeswaran	...	{ Hinduism Environment.
Nimal Snell	...	Hand work.
Priyanthi Jeyaveerasingam	...	Drawing.

Grade 3.

Rajani Subramaniam	...	{ Class Prize Arithmetic Tamil Language, Hinduism Hand work.
Renukumari Jeyarajah	...	{ Class Prize Environment.
Nirmalene Navaratnarajah	...	{ Class Prize English
Shanthakumari Williams	...	{ Class Prize Needle Work
Shirani Vijayarajah	...	Scripture.
Sharmini Thambirajah	...	Drawing.

Grade 4. A

Gaithri Nadarajah

...

{ Class Prize
Tamil Language
Hinduism
English
Arithmetic
Environment.

Sumathy Rajasingam

...

Scripture.

Grade 4. B

Vaseetba Balakrishnan

...

{ Class Prize
Hinduism
Arithmetic

Yoshana Pathmanathan

...

{ Class Prize
English

Ramini Duraisamy

...

{ Environment
Tamil Language

Grade 5. A

Vanithajothy Coomarasamy

...

{ Class Prize
Tamil Language
Arithmetic

Mary Ann Ratnam

...

English Language

Chandradevi Velumylum

...

{ Environment
Needle Work

Shanthila Chelliah

...

Hand Work

Gunasundry Gunanayagm

...

Needle Work

Grade 5. B

Gowrimanohari Subramaniam

...

{ Class Prize
Tamil Language
English
Environment

Kamalini Rasiah

...

{ Arithmetic
Needle work
Environment

Rubini Thambirajah

...

Drawing

Malini Nadarajah

...

Hand Work

MIDDLE SCHOOL - 1968

Form I. A

Sugendrini Francis	...	{ Class Prize Agriculture Home Science Needle Work Arithmetic
Thanja Coomarasamy	...	{ Tamil Soc. Studies Art
Suganthy Hensman	...	{ English Gen. Science
Ann Rita Selvanayagam	...	Mathematics

Form II. A.

Rajayogam Nadarajah	...	Scripture
Gnanambikai Ponnampalam	...	{ Hinduism Tamil Literature
Chandramathy Balasunderam	...	{ English Language Art
Gnanananthy Ponniah	...	{ Tamil Language Agriculture
Manjula Sivapatham	...	English Literature
Jeyarani Sinnadurai	...	Hand work
Anushiya Kandasamy	...	Art

Form II B.

Vasanthi Balachandran	...	{ English Language English Literature
Anandavathana Asirvatham	...	Arithmetic
Nayanthi Navaratnam	...	Needle work
Jeyamalar Sinnadurai	...	Hand Work
Saratha Sellathurai	...	Art

Form III A

Usithamalar Kanagalingam	...	{ Class Prize Tamil History Geography Art Hand Work

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

1st Division - Distinction in Tamil, Geography & Hinduism.

Manohary Subramaniam
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

Cynthia Navaratnam
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968
Gowri Kandiah
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

Malini Rajaratnam
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1998

Rukma Ponnuthurai
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

Form III B.

Pathmavathy Ratnam
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

Jeyavathany Thiagarajah
J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1968

Padmini Arulampalam
Ratnakumari Ratnadurai
Nirmalaranee Rajaratnam
Shantini Kandiah
Kalanithy Kulathungam
Pathmadevi Sambasivam
Padmini Somasunderam
Pooraneswary Thambiah
Yasothai Thurairajah
Shanthidevi Nagalingam
Pushparajothini Fitch
Vijayanthini Selvanayagam
Jegathambikai Subramaniam

{ Arithmetic
{ Maths
1st Division - Distinction in Tamil,
Arithmetic, English, Maths, General
Science, Geography, & Hinduism
... English
1st Division - Distinction in English
... General Science
1st Division - Distinction in English,
Art & Hinduism.
... { Agriculture
{ Scripture
1st Division - Distinction in Tamil,
English, Maths, Art, General Science
& Geography
... Music
Distinction in Art and Music

... Hinduism
1st Division - Distinction in Tamil
and Hinduism
... Arithmetic
Distinction in Arithmetic

1st Division - Distinction in Art,
Hinduism
1st Division - Distinction in Tamil,
Hinduism
1st Division - Distinction in Tamil, Art
1st Division - Distinction in Mathe-
matics, Hinduism.
1st Division - Distinction in Art.
1st Division - Distinction in Tamil,
Geography And Art.
1st Division - Distinction in English
Needle Work.
1st Division - Distinction in Art,
Hinduism
1st Division, - Distinction in Hinduism.
1st Division - Distinction in Art,
Hinduism
1st Division - Distinction in English.
Distinction in English.
Distinction in Art.

Savitri Selvarajah	Distinction in Tamil & Art
Sivalogini Mylvaganam	Distinction In Hinduism
Rajeswary Rasiah	Distinction in Art & Hinduism
Jamuna Rajendram	Distinction in Art & Hinduism
Rafeeka Ismail	Distinction in Art.
Inpajothini Edwards	Distinction in English
Thillainayaki Kanapathipillai	Distinction in Art
Rasalakshmy Kandiah	Distinction in Tamil & Hinduism
Nagapooshany Kanagalingam	Distinction in Art & Tamil
Sountharakshmy Kurunathapillai	Distinction in Hinduism
Jegatheswary Shanmugam	Distinction in Art
Vigneswary Sambasivam	Distinction in Hinduism

UPPER SCHOOL - 1968

Form IV. A

Nageswary Kethusigamany	...	{ Class prize Maths
Jayanthi Stephen	...	Scripture
Pushparanee Vethanayagam	...	Scripture
Kamalambikai Aiyadurai	...	Tamil
Anushiya Thiagarajah	...	Hinduism
Dileeni Watson	...	English
Rajini Rajasingam	...	Science

Form IV B.

Jeyendradevi Veeravagu	...	Hinduism & History
Puvaneswary Ambalavanar	...	Arithmetic
Chandraleka Rajaratnam	...	Hygiene

G. C. E.

Karunarane Jesudason	...	{ Class Prize Science
G. C. E (O. L.) Exam. Dec. 1968.		Distinction in Pure Maths, Physics & Applied Maths.
Shirley Sabaratnam	...	{ Scripture Applied Maths Pure Maths
G. C. E (O. L.) Exam. Dec. 1968.		Distinction in English Pure Maths, Christianity & Applied Maths.
Sarojini Ambalavanar		Hinduism
G. C. E (O. L.) Exam. Dec. 1968.		Distinction in Hinduism
Nirmala Rajasingam	...	{ Tamil English
Renuka Rajaratnam	...	History

G. C. E. (O. L.) Exam Dec. 1968

Rubini Navaratnarah	Distinction in English

Thilagaranee Alagaratnam
 Thirumagal Kandiah
 Kirupalini Somasunderam
 Vasantha Nadarajah
 Krishnerveni Subramaniam
 Sooriakumari Navaratnam

Distinction in Hinduism
 " " "
 " " "
 " " "
 " " "
 " " "

University Entrance 1967. Arts

Chandra Kanthy Balachandran
 Shanthi Ramalingam
 Kanageswary Subramaniam

University Entrance 1968.

Medicine

Gunaranjitham Velauthapillai

Bio Science

Menaka Kanapathipillai

Arts 1968

Saratha Sambasivam

PRIZE LIST LOWER SCHOOL - 1969

Grade 1.

Chandrika Arulnayagam	...	{ Class Prize, Tamil, Arithmetic Environment
Subashini Shanmugalingam	...	{ Class Prize, Tamil
Arunthathy Mahadeva	...	Class Prize,
Rathy Sabanathan	...	Action song
Yasotha Sivagurunathan	...	Story

Grade 2.

Rohini Balasingam	...	{ Class prize, Hinduism,
Suhanya Pathmanathan	...	Class Prize.
Shanthini Panchalingam	...	Tamil Language
Sritharan Senathirajah	...	Arithmetic
Sumathy Francis	...	{ Needle Work Drawing.

Grade 2. B.

Sakunthala Chelliah	...	Scripture
Kala Ponnu	...	{ Tamil Language
	...	{ Hand work
Malinidevi Chelliah	...	{ Tamil Language
	...	{ Environment
Swarnakumari Jeyarajah	...	Tamil Language
Chitra Nadarajah	...	Tamil Language
Chandramalar Benjamin	...	Arithmetic.
Vasuki Rasiah	...	Environment
Nalini Rajeswaran	...	{ Hand Work.
	...	{ Needle Work
Sribavani Sinnappo	...	Needle Work.

Grade 3.

Rajani Rajeswaran	...	Class prize,
	...	Needle Work
Sumathy Visvalingam	...	{ Class prize
	...	{ Tamil language
	...	{ Drawing.
Priyanthi Jeyaveerasingam	...	Class prize.
Sivajini Sivanathan	...	Class Prize
	...	Hand work
Uthayamithiran Kirupairajah	...	{ Class prize
	...	{ Arithmetic
	...	{ Environment
Leelamani Benjamin	...	English

Grade 4.

Shirani Vijayarajah	...	Scripture
Rajani Subramaniam	...	Tamil Language
Menaka Somasunderam	...	English Language
Renukumari Jeyarajah	...	{ Environment
	...	{ Needle Work

Grade 5. A

Gaitri Nadarajah	...	Class Prize
	...	Hinduism,
	...	Tamil Language,
	...	Arithmetic,
	...	English Language
	...	Environment.
Jasmine Samuel	...	Scripture
Roshana Duraiappah	...	{ Class Prize
	...	{ Hand Work
	...	{ Needle work.

Grade 5. B

Vaseetha Balakrishnan	...	{ Tamil Language Arithmetic,
Yoshana Pathmanathan	...	{ Class Prize, English Environment.

MIDDLE SCHOOL - 1969**Form I A.**

Gowrimanohari Subramaniam	...	{ Class Prize Tamil Language Social Studies Art
Kamalini Rasiah	...	{ Arithmetic Maths General Science
Vanithajothy Coomarsamy	...	{ English Language English Literature
Gunasundari Gunanayagam	...	Hand Work

Form I B.

Gowri Bai Kumaraguru	...	{ Tamil Language Tamil Literature Hinduism Agriculture
Mary Ann Ratnam	...	English Language
Kalaichelvi Kulanayagam	...	Home Science
Malini Nadarajah	...	Needle Work

Form II A.

Sugendrini Francis	...	Class Prize Scripture Tamil Language Tamil Literature Arithmetic General Science Social Studies House Craft Art Agriculture
Thanja Coomarasamy	...	{ English Language English Literature
Ann Rita Selvanayagam	...	Mathematics

Vijayarane Velumylum
Dushyanthi Snell

Needle Work
Handwork

Form II B.

Mithila Balasubramaniam

{ Tamil Language

Ranjini Parasivam

{ Hinduism

{ Hinduism

{ English Language

Form III A.

Ranjini Vijyaratnam

{ Tamil

{ Hinduism

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1969.

Distinction in Tamil, English and
Hinduism

Chandramathy Balasunderam

English

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1969.

Distinction in English

Gnanambikai Ponnampalam

{ Mathematics

{ Geography

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1969 -
Ranjini Vallipuram

1st Division - Dist. in Tamil & Hinduism.

Needle work.

Form III- B

Vasanthadevi Sandrasegaram

Tamil.

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1996 -

Distinction in Tamil & Hand Work.

Vasanthi Balachandran

English,

J. S. C. N. P. T. A Exam 1969.

Distinction in English.

Bavani Shanmugalingam

Tamil Music

Falona Majeed

Hand Work.

J. S. C. N. P. T. A. Exam 1969 -

1st Division Distinction in General

Rajayogam Nadarajah

Science, Geography, Hand Work

Suganthi Vararajasingam

1st Division - Distinction in Tamil,

Vasuki Balasubramaniam

Arithmetic, Maths, and Scripture.

Nalini Chelliah

1st Division - Distinction in English.

Anushia Kandasamy

Distinction in Tamil, Maths.

Nesavathani Kandiah

Distinction in General Science.

Vanaja Loganayagam

Distinction in English

Rohan Mirza

Distinction in Tamil & Maths.

Distinction in Tamil

Distinction in Maths

UPPER SCHOOL - 1969

Form IV. A.

Manohari Subramaniam

{ Class Prize

{ Hinduism

{ Science

{ Applied Maths.

Cynthia Navaratnam

English

Malini Rajaratnam	...	Scripture
Form IV. B		
Shantini Nagalingam	...	{ Geography, Book Keeping
G. C. E. — Ordinary Level.		
Kamalambikai Aiyadurai	...	{ Class prize Sciencce, Tamil
Pushparanee Vethanayagam	...	Scripture
Anushia Thiagarajah	...	{ Hinduism Applied maths
Dileeni Watson	...	{ English Pure Maths

G. C. E. (Ordinary Level) Exam 1969 - Distinction.

Kamalambikai Aiyadurai	Distinction in Tamil Language, Pure Maths and Applied Maths
Dileeni Watson	Distinction in English Pure Maths, and Applied Maths
Nalayini Somasunderam	Distinction in Pure Maths
Arunthathy Daniel	„ „ Applied Maths
Anushia Thiagarajah	„ „ Pure Maths
Bala mehala Thirugnanasothy	„ „ Pure Maths
Premilla Nathaniel	„ „ English
Krishanthi Nesadurai	„ „ Pure Maths
Pushparanee Vethanayagam	„ „ Pure Maths

SPECIAL PRIZES LOWER SCHOOL - 1969 & 1970

English Elocution Standard 3	...	1969 Leelamani Benjamin
	...	1970 Swarnakumari Jeyarajah
Standard 4	...	1969 Nalayini Chelliah
	...	1970 Bavani Somasunderam
Standard 5	...	1969 Rathiyogini Rasiah
	...	1970 Nalayini Chelliah
Tamil Elocution Standard 3	...	1969 Priyanthi Jeyaveerasingam
	...	1970 Sakunthala Chelliah
Standard 4	...	1969 Nirmalene Navaratnarajah
	...	1970 Sivakumari Mylvaganam
Standard 5	...	1969 Jesmine Samuel
	...	1970 Sujethra Vijayaratnam

Needle work	...	1969	1st - Rochana Alfred Duraiappa
	...		2nd - Yoshana Pathmanathan & Sharmini Arulanantham
	...	1970	1st - Shantha Williams
	...		2nd - Shiranee Vijayarajah
Handwork	Standard 2	...	1969 Suganya Pathmanathan
	Standard 2 & 3	...	1970 Dayalini Ganeshalingam
	Standard 3	...	1969 Priyanthi Jeyaveerasingam
	Standard 4	...	1969 Nirmalene Navaratnarajah
		...	1970 Priyanthi Jeyaveerasingam
	Standard 5	...	1969 Jeyasothy Thiagarajah
		...	1970 Nirmalene Navaratnarajah
Tamil Singing Individual Juniors	...	1969	Rochana Alfred Duraiappah & Vasuki Ponniah
General Knowledge. Lower School	...	1969	Yoshana Pathmanathan
Grace Drahim Memorial prize presented by Jaffna O. G. A. for General Knowledge Lower School	...	1970	Rajani Subramaniam
Best Attendance in the Lower School. Cup presented by late Dr. Aiyadurai & Mrs. Aiyadurai.	...	1968	Standard 5. B.
	...	1969	Standard 2

SPECIAL PRIZES MIDDLE & UPPER SCHOOL 1969 & 1970

English. G. C. E (O. L.) - S. C. Ramalingam memorial prize presented by Mr. & Mrs. K. Sivapragasam.	...	1968	Nirmala Rajasingam
	...	1969	Dileeni Watson
Mathematics. G. C. E. (O. L.) Grace Hensman memorial prize presented by Miss. F. K. Muthiah	...	1968	Nirmala Rajasingam
	...	1969	Dileeni Watson.
Biology. G. C. E (O. L.) Hulda Thamotheram memorial prize presented by Mrs. E. C. Perinpanayagam	...	1968	Karunaranees Jesudason
	...	1969	Kamalambikai. Aiyaduri
Home Science prize presented by Mr. & Mrs. C. Veerasingam.	...	1968	Pushparanee Ramanathan
	...	1969	Hemarani Masilamani

Scripture G. C. E. (O. L.) - Arulampalam Russel Virasinghe and Sophia Muthiah Niles memorial. prize donated by Dr. (Mrs.) L. M. Virasinghe Chinnappah
 ... 1968 Shirley Sabaratnam
 ... 1969 Pushparanee Vethanayagam.

Scripture. J. S. C. Class. Raju Coomarasamy memorial prize presented by Mrs. Coomarasamy.
 ... Rajayogam Nadarajah.
 English Elocution. Form I. ... 1969 Camini Chelliah.
 ... 1970 Krishanthi Navaratnam
 Form II. ... 1969 Suganthi Hensman.
 ... Sugendrini Francis.
 ... 1970 Devika Saverimuthu.
 Form III. ... 1969 Suganthi Karunanathan.
 ... 1970 Dushyanthi Snell.
 Form IV. ... 1969 Rukamalene. Navaratnarajah
 ... 1970 Jeyamalini Joseph.
 Seniors - ... 1969 Suganthi Balachandran. & Jayanthi Stephen

English Elocution Seniors. Yogam Muthiah memorial prize presented by Mrs. E. M. Sabaratnam Suganthi Balachandran. (Hon. mention)
 prize goes to ... Kamalambikai. Aiyadurai.
 Post Seniors ... 1969 Jayanthi Watson (Hon:Mention)
 ... Gnaneswary Thurairatnam
 Tamil Elocution. Form I. ... 1969 Gowrimanohari. Subramaniam
 ... 1970 Jasmine Samuel
 Form II. ... 1970 Thanja Coomarasamy
 ... 1970 Gowrimanohari Subramaniam
 Form III. ... 1969 Charlotte Kantharatnam
 ... 1970 Thanja Coomarasamy
 Seniors ... 1969 Kamalambikai Aiyadurai
 ... 1970 Menakumari James
 Post Seniors ... 1969 Sivamalar Ponnuthurai
 (Hon. mention)
 prize goes to ... Rubini Navaratnarajah,
 ... 1970 Pushparanee Vethanayagam
 Tamil Essay. Middle School ... 1969 Vanaja Loganayagam
 ... 1970 Thanja Coomarasamy.

Tamil Essay Seniors. Dr. S. Subramaniam memorial prize presented by Mr. V. Subramaniam
 ... 1969 Kamalambikia Aiyadarai
 ... 1970 Menakumai. James
 Tamil Essay Post Seniors ... 1970 Nageswary Kethusigamany.
 English Essay Middle School ... 1969 Chandramathy Balasunderam
 ... 1970 Thanja Coomarasamy
 Seniors ... 1969 Premilla Nathaniel
 ... 1970 Malini Chelliah

	Post Seniors	...	1969	Thayala Coomarasamy
		...	1970	Rubini Navaratnarah
General Knowledge Middle school. Daisy Retnanandan memorial prize presented by Mrs. Mortimer.				
		...	1969	Thanja Coomarasamy
		...	1970	Thanja (Hon. Mention)
	prize goes to			Indrakumari Appapillai
General Knowledge G. C. E. (O. L.) Sangarapillai memorial prize presented by his daughter Mrs. Shanthan Dias				
		...	1969	Nageswary Kethusigamany (Hon. Men.)
	prize goes to			Dileeni Watson.
		...	1970	Gowri Kandiah
General Knowledge G. C. E. (A. L.) Annal Lawrence memorial prize presented by her sister Mrs. Balasunderam				
		...	1969	Jayanthi Watson
		...	1970	Nagaeswary Kethusigamny
Needle Work	Form I	...	1969	Shanthila Chelliah
		...	1970	No Prize
	Form II	...	1969	Sugendrini Francis
		...	1970	Rubini Thambirajah
	Form III	...	1969	Chandramathy Balasunderam
		...	1970	Sugendrini Francis
	Form IV	...	1969	Padmini Somasundaram
		...	1970	Charlotte Kantharatnam
	Seniors	...	1969	Thevaranjitham Sivakolunthu
		...	1970	Kirupavathy Yogasunderam
Handwork	Form I	...	1969	Vanithajothy Coomarasamy
		...	1970	Subashini Pathmanathan
	Form II	...	1969	Thanja Goomarsamy
		...	1970	Vanithajothy Coomarasamy
	Form III	...	1969	Kumuthini Mahadeva
		...	1970	Dushyanthi Snell
	Form IV	...	1969	Gowri Kandiah
		...	1970	Jayanthi Navaratnam
	Seniors	...	1969	Rajini Sabaratnam
		...	1970	Selvareen Karunarajah
Cookery	Form I	...	1969	Camini Chelliah
	Form II	...	1969	Thanja Coomarasamy
	Form III	...	1969	Devashanthini Karunarajah
	Form IV	...	1969	Padmini Somasunderam
Cookery Prize Inters - Eliza Rasammah memorial prize presented by Mr. S. T. Aiyadurai				
		...	1970	Thanja Coomarasamy

Cookery Prize Seniors - Annal Lawrence memorial prize presented by Miss S. T. Mathai.	... 1969	1st - Shirley Sabaratnam
	...	2nd - Rajini Sabaratnam
	... 1970	1st-Rukmalene Navaratnarajah
	...	2nd - Saratha Sabaratnam
Home Gardening - Middle School	... 1970	1st - Malini Navaratnam
	...	2nd - Malini Nadarajah
Best Guide	... 1969	Shanthanithy Rajasuriar
Best Guide - Yogam Muthiah memorial prize presented by Miss. F. K. Muthiah.	... 1970	Anushia Thiagarajah
Best Arts Student. in the G. C. E. (A. L.) class presented by Mr. C. S. Jacob.	... 1967	Glory Jacob memorial prize Chandrankanthy Balachandran.
	... 1968	Saratha Sambasivam.
Best Science Student G. C. E (A. L) class Mather memorial prize presented by Rev. Dr. James Mather & Children.	... 1968	Florence Packiaratnam Gunaranjitham Velauthapillai.
Best All Round Student-Page memorial Prize presented by the Jaffna O. G. A.	... 1968	Indrani Chelliah.
	... 1969	Rathi Rajalingam,
Tamil Singing-Individual Seniors	...	Logeswary Chelliah
English Singing Juniors	... 1969	Carter House
	... 1970	Good Child
Seniors	... 1969	Good Child
	... 1970	Hophen Gartner House.
Tamil Singing Juniors.	... 1969	Good Child.
	... 1970	Good Child
Seniors	... 1969	Good Child
	... 1970	Carter House
Athletes. 1969		Sarojini Nadarajah Sharmini Samuel.
Badminton Championship	... 1969	Sarojini Nadarajah
	... 1970	Sarojini. N. (Hon. Mention)
prize goes to		Padmini Somasunderam.
Games prefect	... 1969	Karunaranees Jesudason
	... 1970	Balamehala Thirugnanasothy.

- Head Girl ... 1969 Thayala Coomasamy
 ... 1970 Rajini Sabaratnam.
- Challenge Cup presented for Oriental Group Singing by Mrs. B. Balasingam.
 ... 1969 Good Child
 ... 1970 Good Child
- Challenge Cup presented for English Elocution by late Mr. V. C. Canagaratnam
 and Mrs. Canagaratnam
 ... 1969 Hophen Gartner.
 ... 1970 Carter House
- Challenge Cup for Tamil Elocution presented by Professor and Mrs. George
 Thambiahpillai.
 ... 1969 Good Child.
 ... 1970 Page House
- Cookery Challenge Cup presented by Mrs. Barr Kumarakulasingam.
 ... 1969 Hophen Gartner House
 ... 1970 Page house.
- Best Patrol - Guides-
 ... 1969 Wood pecker (Shirley Sabarat
 nam)
 ... 1970 Duck (Suganthy Balachandran)
- Fanny Achimuthu Bartlett Challenge Shield for English Group Singing donated by
 Sir Velupillai & Lady Coomasamy
 ... 1970 Good Child.
 ... 1970 Carter House
- Carter Shield for the All Round House ... 1969 Good Child House

250035

ARCHIVES

